

PÁTEK, 24. DUBNA 2009

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ ROURE

Místopředsedkyně

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 9:00.)

2. Dvacátá pátá výroční zpráva Komise o kontrole uplatňování práva Společenství (2007) (rozprava)

Předsedající. – Další položkou je zpráva (A6-0245/2009) paní Frassoniové předložená jménem Výboru pro právní záležitosti o dvacáté páté výroční zprávě Komise o kontrole uplatňování práva Společenství (2007) (2008/2337(INI)).

Monica Frassoni, zpravodajka. – *(IT)* Paní předsedající, dámy a pánové, toto je má třetí zpráva o uplatňování práva Společenství a musím říct, že – s veškerou úctou k množství práce, kterou jsme společně s Komisí odvedli – si nemyslím, že můžeme říct, že jsme nějak zvlášť spokojeni. Domnívám se, že jsou zde tři základní problémy, které bych chtěla zmínit a na které vás, a zejména Komisi, naše zpráva upozorňuje.

V porovnání se situací na začátku vidím, že má Komise tendenci věnovat menší pozornost tomu, co Parlament dělá a žádá, vzhledem k tomu, že na rozdíl od předchozí praxe jsme nedostali téměř žádnou odpověď na otázky, které jsme kladli v předchozích dvou zprávách. Musím říct, že mě to do určité míry frustruje, neboť jsme se všichni shodli na tom, že otázka uplatňování práva Společenství je v programu zlepšení právní úpravy prioritou.

Setkali jsme se následujícími problémy: tři základní otázky, které jsme společně s Komisí projednávali, byla transparentnost, zdroje a délka procesů.

Jsme svědky toho, že pokud jde o nový bod, který jsme společně formulovali, čili o otázku transparentnosti, byl pokrok spíše pomalý a kvůli novým nařízením ohledně přístupu k dokumentům mají ti, kdo se zabývají řízením pro porušování práva, nebo ti, kdo požadují zahájení řízení pro porušování práva, stále menší možnost zjistit, proč se taková řízení ukončí nebo zahájí.

Za druhé bych chtěla mluvit o otázce stanovení priorit: stanovování priorit a dodržování a provádění řízení pro porušování práva musí přirozeně zahrnovat rozhodnutí, která nejsou jen technická, ale i politická, a zde máme bohužel i po třech či čtyřech letech práce na tomto bodu problém s mechanismem kontroly a transparentnosti, a to nejen interně, tedy ve vztahu ke Komisi, ale i externě.

Chtěla bych uvést několik příkladů týkajících se především práva Společenství v oblasti životního prostředí. Víme, že jde o hlavní problém uplatňování evropského práva, a jak z hlediska zdrojů, tak z hlediska priority, která se tomuto odvětví přisuzuje, jsme stále výrazně pozadu.

Jednou z nejzajímavějších otázek, kterou jsme s Komisí velmi konstruktivně řešili, byla otázka zkrácení doby řízení pomocí řady mechanismů, které byly předloženy a částečně i dohodnuty společně s Komisí. I v této otázce jsme však zůstali na mrtvém bodě kvůli určité netečnosti, kterou bude doufám možné v budoucnu překonat.

Další otázkou, kterou jsme s Komisí podrobně probírali, byl „pilotní projekt“: jde o plán, podle něhož je stížnost, kterou občan podá Komisi, předána příslušnému členskému státu, aby se k ní mohl určitým způsobem vyjádřit. Hodnocení fungování tohoto projektu, které poskytly některé státy, a především náš komisař pan Tajani, je značně neuspokojivé. To, že Komise už nepíše přímo osobám obviněným z možného porušování práva, velmi demotivuje úřad, který nese za toto údajné porušení práva odpovědnost, k tomu, aby odpověděl.

Je to vždy takto: pokud regionu napíše italské ministerstvo, bude to určitě méně efektivní, než když přijde dopis přímo od Komise. I když se na pilotní projekt snesla tato kritika, ze strany Komise bohužel nepřišla žádná reakce. Paní předsedající, vyhrazuji si právo vystoupit i v druhé části rozpravy a odpovědět na komentáře, které pan místopředseda Tajani určitě předloží.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (FR) Paní předsedající, zastupuji dnes v rozpravě o naší výroční zprávě za rok 2007 o kontrole uplatňování práva Společenství pana předsedu Barrosa, který mě požádal, abych vám vyřídil, že ho mrzí, že se této rozpravě nemůže osobně zúčastnit.

Komise vítá, že Parlament podpořil její přístup vyjádřený ve sdělení z roku 2007 s názvem „Evropa přinášející výsledky – uplatňování práva Společenství“.

Barrosova komise přikládá velký význam řádnému uplatňování práva Společenství a řadí ho mezi své hlavní priority. Komise proto vyvinula zvláštní úsilí k tomu, aby zlepšila své pracovní metody ve prospěch občanů a podniků, jak vysvětluje i ve svém sdělení z roku 2007.

Dřívější usnesení Parlamentu ovlivnila velkou řadu iniciativ, které jsou ve sdělení představeny. Za prvé bylo v lednu minulého roku zavedeno častější rozhodování o postupu v případech porušení práva za účelem urychlení řešení případů; za druhé jsme v dubnu loňského roku v 15 členských státech zahájili projekt „Pilotní Evropská unie“, kdy se zkouší nová metoda, jejímž cílem je zlepšení řešení problémů a dostupnosti informací; za třetí je hlavním cílem této iniciativy, která je blízká zájmům Parlamentu, lépe sloužit zájmům občanů a podniků, pokud jde o otázky a problémy, s nimiž se setkali při uplatňování práva Společenství včetně porušování tohoto práva; za čtvrté bude Komise i nadále pokračovat v rozhodování o stíhání porušování práva v případě neshody s projektem „Pilotní Evropská unie“, a to především prostřednictvím řízení pro porušení práva; za páté sdělil pan předseda Barroso písemně panu předsedovi právního výboru Parlamentu panu Garganimu podrobné informace o fungování pilotního projektu v prosinci 2008. Tento dopis rovněž potvrdil úmysl Komise předložit Parlamentu zevrubnou zprávu o prvním roce fungování projektu, přičemž přípravné práce byly již zahájeny.

Komise rovněž na základě tohoto sdělení přijala více politicky zaměřenou výroční zprávu. Poukazuje sice na práci realizovanou v předchozím roce, ale snaží se také stanovit priority v otázce uplatňování práva Společenství a připravit program uvedení těchto priorit do praxe.

Zpráva představuje významné strategické prohlášení Komise o klíčovém aspektu programu „Zlepšování právní úpravy“. Jedním z cílů této iniciativy je poskytnout Parlamentu užitečnější informace pro vytvoření lepšího rámce pro budoucí meziinstitucionální diskuse.

Parlament uvítal stanovení priorit uvedených ve výroční zprávě za rok 2008, především priorit týkajících se základních práv a kvality života. Komise ve své výroční zprávě poprvé stanovuje přesnější priority pro jednotlivá odvětví. Cílem naší práce je více se zaměřit na akce, které budou mít účinnější výsledky v zájmu všech občanů a podniků.

Přijátá opatření týkající se priorit stanovených v předchozím roce a dosažený pokrok budou představeny ve výroční zprávě za tento rok, v níž budou uvedeny rovněž nové priority pro období 2009-2010.

Děkuji vám. S velkým zájmem očekávám příspěvky poslanců do této rozpravy a na jejím konci odpovím paní Frassoniové.

Diana Wallis, autorka stanoviska Petičního výboru. – Paní předsedající, chci poblahopřát paní Frassoniové k její zprávě. Myslím, že jsme na této zprávě v posledních dvou, třech letech jménem Parlamentu obě rády pracovaly. Tato spolupráce se mi líbila, ale nelíbí se mi to, že každý rok opakujeme tytéž věci, a mám pocit, že se pohybuje v kruhu.

Mělo by to být poměrně jednoduché, protože jde o to, aby byli naši občané schopní chápat, co to je evropské právo; když se objeví problém, aby věděli, jak postupovat při prosazování práva; a nakonec aby viděli výsledek tohoto prosazování práva v praxi. Zatím se však zřejmě neustále snažíme vytvářet nové mechanismy, jak v praxi zacházet s procesem, který již funguje, ale není zjevný a není transparentní.

Dosáhli jsme určitého pokroku v tom, že se Komise rozhodla postarat o začátek procesu ve smyslu zajištění větší srozumitelnosti práva EU a jsem ráda, že se nyní s určitou pravidelností objevují takzvaná shrnutí pro občany, předcházející jednotlivé zákony, takže se můžeme všichni dozvědět – i ti, které zastupujeme, se to mohou dozvědět – kam bychom měli směřovat a který zákon by se měl prosadit.

Avšak pokud jde o proces prosazování práva, jsme zřejmě stále v situaci, kdy otázka toho, zda se má právo prosadit, či ne, není tak zřejmá – proč se má či nemá dané rozhodnutí přijmout – a občané se často jen díví. Nedávno jsme dostali dopis od člověka, který se snažil prosadit uplatňování určitého zákona a je nyní tak znechucen celou evropskou strukturou, že i když byl předtím proevropský, podporuje teď protievropskou stranu.

O to právě jde: pokud se teď neosvědčíme, ztratí veškeré evropské právo a všechny naše instituce dobrou pověst. Je to takto vážné. My všichni jakožto poslanci trávíme poslední dny tohoto mandátu v poklusu, od trialogu k trialogu, od dohody v prvním čtení k dohodě v prvním čtení, dohadujeme se o spouště textů, obsahu vět v právních předpisech. To je skvělé. Pokud je však nakonec neprosadíme tak, jak občané očekávají, měli bychom se sami sebe zeptat: o co tedy jde?

Všechny naše instituce jsou odpovědné za sledování práva EU. Vy jako Komise máte hlavní odpovědnost a v určitém smyslu si přeji, abychom nemuseli vést takovouto diskusi každý rok.

Tadeusz Zwiefka, jménem skupiny PPE-DE. – (PL) Paní předsedající, jednou z hlavních zásad fungování Evropské unie je to, že členské státy souhlasí s povinností provádět a uplatňovat právo Společenství. Tato zásada je základní pro proces integrace. Bezpochyby potřebujeme trvalou, aktivní spolupráci Komise a členských států, aby byly poskytovány rychlé a účinné odpovědi na pochybnosti občanů a aby byla kritizována a napravována porušení práva Společenství. Vítám prohlášení Komise o užší spolupráci s Evropským parlamentem v oblasti podávání zpráv a uplatňování práva Společenství.

V uplatňování práva Společenství hrají hlavní roli vnitrostátní soudy, a proto plně podporuji úsilí Komise při přípravě doškolování soudců, zástupců právních profesí a státních úředníků v členských státech. Skutečné uplatňování práva Společenství se však stále potýká s vážnými problémy, jež zahrnují i velmi rozšířené prodlevy v provádění směrnic.

Jedním z nejdůležitějších mechanismů, pomocí kterých zjistíme, jak je ve skutečnosti evropské právo uplatňováno, je systém žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce, jehož cílem je poskytnout vnitrostátním soudům možnost zajistit jednotný výklad a uplatnění evropského práva ve všech členských státech.

Základním problémem při postupu žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce je doba nutná k získání odpovědi od Soudního dvora, která je bohužel stále asi 20 měsíců. Důvod je stále stejný – překlad soudních spisů do všech jazyků EU. To zabere přibližně devět měsíců. Tyto překlady jsou pochopitelně nesmírně důležité, protože díky nim je možný přístup široké veřejnosti k nejnovějším a nejdůležitějším evropským rozsudkům, čímž se zvyšuje právní důvěra v Evropskou unii. Úspěch nebo neúspěch efektivního zavedení práva EU bude konec konců dán tím, který institucionální model bude považován za vhodný. Znalosti a prostředky nejsou všechno. Nutná je také vůle k činům.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, jménem skupiny PSE. – (PL) Paní předsedající, podobně jako v předchozích letech Komise na otázky uvedené v loňském usnesení o kontrole uplatňování práva Společenství, jehož jsem autorkou, neodpověděla. V tomto ohledu jsou zde tři základní otázky, které by se měly zlepšit, a protože se tak neděje, jsme znepokojeni. Jedná se o transparentnost, zdroje a dobu trvání procesů.

Z nových případů porušení práva, ke kterým došlo v roce 2007, 1196 souviselo se zanedbáním oznámení o vnitrostátních opatřeních týkajících se provádění směrnic Společenství. Je nepřijatelné, aby si Komise vyčlenila 12 měsíců na vyřízení těchto jednoduchých případů, které kromě rychlé reakce nevyžadují žádnou analýzu ani hodnocení. Projekt „EU Pilot“, který byl před rokem zahájen v 15 členských státech, testuje novou metodu reagování na stížnosti a mohl by být rozšířen na ostatní členské státy, ale nedostatečné informování o hodnocení jeho fungování bohužel Parlamentu neumožňuje, aby se k tomu vyjádřil.

Musím s politováním říct, že během tohoto parlamentního období nedošlo ohledně úlohy Parlamentu v kontrole uplatňování práva Společenství k žádnému významnému pokroku. V souvislosti s tím bychom měli vyzvat k urychlenému uplatnění souvisejících reforem, které navrhla pracovní skupina pro reformu a které rozšiřují možnosti Parlamentu kontrolovat uplatňování práva Společenství v členských státech.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Paní předsedající, tentokrát jsem rád, že zde nezastupuji Komisi, jsem rád, že je zde pan Tajani, protože pan Tajani má tu výhodu, že byl členem Evropského parlamentu. Víím, že jste si jako bývalý poslanec této sněmovny prožil frustraci, jakou zažíváme jako členové EP v případě uplatňování práva Společenství.

V Parlamentu máme tendenci se plést do práce Komise, ale myslím, že dáváme Komisi nemožný úkol, protože veškeré právo Společenství a veškeré uplatňování práva Společenství se opírá o nepřímé uplatňování.

Jinými slovy, Komise má jen několik úředníků v centrále, kam přicházejí některé stížnosti, a má určité možnosti jednat, ale v současnosti existuje tendence omezovat rozpočtové pravomoci, takže Komise schopná jednat nebude.

Veškeré právo Společenství a veškeré uplatňování práva Společenství se opírá o činnost vnitrostátních orgánů: vnitrostátních parlamentů, soudů a státních úředníků.

Z tohoto hlediska se nedomnívám, že můžeme od Komise požadovat mnoho. Komisi bychom měli pomoci a myslím, že zpráva paní Frassoniové zahrnuje několik bodů, které by mohly být k zajištění uplatňování práva Společenství užitečné. Mám na mysli body týkající se vzájemného vztahu národních opatření a směrnic, spolupráce s národními parlamenty a činnosti národních soudů.

Christopher Beazley (PPE-DE). – Paní předsedající, rád bych věděl, zda by pan komisař Tajani souhlasil s tím, že největší překážkou správného dodržování práva Společenství jsou v jistém smyslu v podstatě naše vnitrostátní vlády.

Uvedu příklad. Přibližně před 20 lety jsme se dohodli na tom, že v celé Evropské unii platí čtyři svobody. V mém volebním obvodu je mnoho lidí původem z Itálie, mezi nimi je učitel, který samozřejmě plynně hovoří italsky. Vrátil se domů do Itálie, ale v jeho rodné zemi mu nebylo dovoleno učit, protože vystudoval v Anglii. Je to nepochybně špatně, ale nemůžeme s tím nic dělat, protože italské úřady říkají, ať už pro to mají jakýkoliv důvod, že je to vyhrazeno italským státním příslušníkům.

Chování britské vlády na letištích mi připadá jako jasné porušení většiny evropských dohod. Může Komise něco udělat, třeba to, že na příštím summitu vyzve jednotlivé národní vlády, aby projevily trochu evropské solidarity?

David Hammerstein (Verts/ALE). - (ES) Paní předsedající, v posledních pěti letech jsem jako poslanec a člen petičního výboru přezkoumal stovky a stovky petic, stížností a otázek týkajících se životního prostředí a byl jsem svědkem velmi omezené spolupráce ze strany vnitrostátních orgánů. Bylo by dokonce možné říct, že některé členské státy se proti uplatňování směrnice o přirozených prostředích a ostatních ekologických směrnic skutečně bouří.

Vidíme, že útvary Komise jsou nevhodné; nemají ani dostatečné zdroje, ani politickou vůli uplatnit právo Společenství ani v nejednoznačnějších případech. To vše trvá již roky, takže ve většině případů, když se řízení pro porušení práva dostane před Evropský soudní dvůr, jednáme již „v okamžiku smrti“, takže v nezvratných situacích týkajících se životního prostředí právo již nezmůže nic.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (FR) Paní předsedající, dámy a pánové, návrhy usnesení, o kterých dnes diskutujeme, přikládají v oblasti uplatňování práva Společenství zvláštní význam zájmům občanů a konkrétně těm, kdo podávají stížnosti.

Komise se v rámci omezení týkajících se povinnosti zachovávat mlčenlivost snaží zajistit větší transparentnost a zveřejňovat ve své výroční zprávě na webové adrese EU a ve své korespondenci více informací.

Komise vytváří společný portál Evropské unie, který by měl sloužit občanům. Hledá nejlepší způsob, jak občanům předložit užitečné informace a jak je nasměrovat k informacím, které nejlépe odpovídají jejich zájmům.

Komise v současnosti dokončuje práci zaměřenou na vysvětlení principu odpovědnosti členských států za porušování práva Společenství, což by mělo občanům pomoci dosáhnout u vnitrostátních soudů odškodnění.

Pokud jde o stížnosti, potvrzuje Komise význam formálních náležitostí, účinnému vyřizování stížností a informování stěžovatelů o průběhu vyřizování jejich stížností. Potvrzuje také svůj zájem docházet k řešení co nejrychleji.

A konečně bych rád poukázal na to, co právem zmínila paní Wallisová a pan Medina Ortega, tedy na význam vnitrostátních soudů při uplatňování práva Společenství. Komise pracuje na mnoha frontách, se soudci členských států, jak uvedl pan Zwiefka, aby zvýšila jejich povědomí o různých aspektech práva Společenství a zajistila, aby měli všechny nástroje, které pro přístup k příslušným informacím potřebují.

Pokud jde o novou metodu „Evropská unie Pilot“, nejde o další přídatnou etapu řízení. Díky této metodě můžeme rychle přezkoumat, zda lze s příslušnými zainteresovanými stranami v členském státě nalézt řešení přímo a rychle. Byla vytvořena na základě mnohaleté praxe Komise, k níž se přidal větší závazek Komise a zúčastněných členských států, pokud jde o organizaci kontaktů a výsledky, na něž je nutné se zaměřit.

V dnes diskutovaném návrhu usnesení je mnoho konkrétních bodů. Komise ve své odpovědi na usnesení vysvětlí aspekty, k nimž se dnes nemohu vyjádřit.

Pokud jde o infrastrukturu, která je také součástí mého portfolia, mohu jen přivítat výzvu Evropského parlamentu, aby se zajistilo projednání a případně ukončení řízení pro porušení práva, která brání členským státům investovat do infrastruktury, jež by mohla mít vliv na provádění evropského plánu hospodářské obnovy.

Paní předsedající, dámy a pánové, vítáme společný zájem, který vyjádřil Evropský parlament a Komise ve věci vhodného a řádného uplatňování práva Společenství v zájmu občanů a podniků.

Potvrzujeme, že společně hodnotíme tento aspekt programu „Zlepšování právní úpravy“ jako zásadní.

Monica Frassoni, zpravodajka. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, chci panu předsedovi poděkovat. Je nesmírně zajímavé, že si pan komisař ze všech usnesení vybral bod, se kterým jsem jako zpravodajka nejméně spokojená, ale i tak vítám všechno, co řekl, i závazky, které jménem Komise přijal.

Chtěla jsem také využít této příležitosti a poukázat na některé problémy, které bude Komise doufám schopná vyřešit. Prvním je postupné omezování nezávislosti generálních ředitelství vlivem kombinace účinnosti právního útvaru, který je stále méně ochotný chodit k soudu, a generálního sekretariátu, který je stále méně ochotný podporovat členské státy; příkladů bych bohužel mohla uvést mnoho.

Existuje také skutečný problém neúčinné kontroly uplatňování práva Společenství z důvodu nedostatku prostředků. Paní předsedající, v souvislosti se směrnicí, kterou jsme se do hloubky zabývali, tedy směrnicí 2004/38/ES, bylo předloženo 1 500 stížností. Jde o směrnici o svobodném pohybu občanů, v souvislosti se kterou občané předložili 1 500 stížností, ale zahájeno bylo jen 19 případů porušení práva.

Dále, pokud jde o otázku projektu Pilot, již jsem hovořila o problému omezené schopnosti přesvědčit a toho, že lhůty nelze vždy zkrátit. Jistě, pokud půjde v rámci projektu Pilot o otázky jako je již ověřené znečišťování životního prostředí, předpisy o lovu, které jsou zjevně a otevřeně v rozporu s pravidly Společenství, nelze po členských státech požadovat, aby jednaly, protože se tím řízení ještě víc oddálí.

A konečně, pane předsedo, je tu problém, který považuji za znepokojivý a který je relativně nový, a tím je kombinovaný účinek mimořádné a neustále se zvyšující formálnosti odpovědí Komise a stále větší libovůle při rozhodování. Nedávno byl uzavřen případ porušování práva z důvodů politické účelovosti – mluvím o projektu MoSE. Je jisté, že když se pojem politické účelovosti dostane do kontrolního postupu, který by měl být především legální, mohou se věci zkomplikovat.

Konečně v rámci naší vlastní instituce, Parlamentu, čelíme závažnému problému, protože reformy, o nichž hodláme diskutovat a v květnu hlasovat, zahrnují návrhy na výrazné snížení pravomocí Petičního výboru. Tím by došlo k velmi závažné chybě, protože omezení pravomocí petic znamená omezení moci občanů, stížností a řešení případů porušování práv Společenství.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat dnes.

3. Přeshraniční platby ve Společenství – Činnost institucí elektronických peněz (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem programu je společná rozprava o:

– zprávě (A6-0053/2009) paní Starkevičiūtėové předložené jménem Hospodářského a měnového výboru k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o přeshraničních platbách ve Společenství (KOM(2008)0640 – C6-0352/2008 – 2008/0194(COD)) a

– zprávě (A6-0056/2009) od pana Purvise předložené jménem Hospodářského a měnového výboru k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností, kterým se mění směrnice 2005/60/ES a 2006/48/ES a ruší směrnice 2000/46/ES (KOM(2008)0627 - C6-0350/2008 - 2008/0190(COD)).

Margarita Starkevičiūtė, zpravodajka. – (LT) Dnes, kdy hospodářství Evropské unie prochází obdobím recese, je nesmírně důležité podpořit hospodářský růst. Jedním ze zdrojů hospodářského růstu Evropské unie je rozšiřování společného trhu, který je stále velmi roztržštěný, především v oblasti finančních služeb. Návrh, který před námi leží, by měl tento problém vyřešit a vytvořit jednotnou oblast pro platby v eurech.

Tento dokument již prošel určitým vývojem. Jakmile bylo zavedeno euro a v zemích eurozóny byly zrušeny směnné kurzy, bylo evidentní, že ceny za přeshraniční platby se stále liší od cen za místní platby. Z tohoto důvodu bylo přijato nařízení (ES) č. 2560 Evropského parlamentu a Rady o přeshraničních platbách v eurech, které vstoupilo v platnost na konci roku 2001. Zavedlo stejné poplatky pro odpovídající místní, vnitrostátní a přeshraniční platby a posílilo tento princip. Účelem bylo snížit ceny pro spotřebitele a zajistit větší konkurenceschopnost na trzích platebních služeb.

Zavedením tohoto nařízení se snížily poplatky za platby; přeshraniční převod částky 100 EUR například stával v Evropské unii průměrně 24 EUR, dnes stojí 2,50 EUR. Na druhé straně dokument odhalil určité nedostatky. Proto jsme rozhodli, že bude přepracován.

Dokument, který máme před sebou, je vylepšenou verzí nařízení č. 2560. Co je v dokumentu nového? Za prvé byl princip rovnosti poplatků za přeshraniční a odpovídající domácí platby rozšířen na přímé inkaso. To předtím nebylo možné. Po vytvoření jednotného prostoru pro platby v eurech a přijetí směrnice o platebních službách se platební prostředí v Evropě změnilo; proto je důležité, že od listopadu 2009 bude možné používat populární metodu elektronických plateb, přímého inkasa, na přeshraniční bázi. Směrnice, jejímž účelem je pomoci tento společný model přímého inkasa vytvořit, stanoví, že pokud neexistuje dvoustranná dohoda mezi poskytovateli platebních služeb plátce a příjemcem, bude na přechodné období do roku 2012 stanoven standardní prozatímní vícestranný mezibankovní poplatek za přímé inkaso ve výši 0,08 EUR.

Dokument také ukazuje, jak lze zlepšit ochranu spotřebitelských práv a odstranit překážky podnikání. Navrhuje se v něm, aby členské státy jmenovaly kompetentní orgány, které budou dohlížet na provádění tohoto nařízení. Tyto orgány by měly také ve spolupráci s jednotlivými státy aktivně pracovat na tom, aby obchodování bránilo méně překážek, a měly by také stanovit zásady pro hodnocení postupů, aby zjistily míru souladu s příslušným principem.

Další novinkou, kterou přináší revize tohoto dokumentu, je návrh na postupné rušení povinností bank v některých státech týkající se poskytování statistik platební bilance, a vytvoření odlišných postupů pro poskytování statistik platební bilance.

Je mi velice líto, že v tomto bodě nelze s Radou dosáhnout dohody a že je prozatím stále nutné definovat revizní postupy a postupy provádění statistik platební bilance. Parlament a Komise vyhlásily, že se stanoví přesný termín.

John Purvis, zpravodaj. – Paní předsedající, tato směrnice reaguje na rostoucí význam elektronického obchodu a elektronických peněz a na potřebu jasného legislativního rámce. Jejím účelem je usnadnit používání elektronických peněz pro on-line platební účty, předplacené účty mobilních telefonů, hrazení jízdenek a dárkových kuponů.

Elektronické peníze nejsou jiné než ostatní formy peněz v tom, že je v nich uložena peněžní hodnota a představuje vhodné prostředky směny. Na rozdíl od platebních nástrojů spojených s bankovními účty, jako jsou kreditní a debetní karty, však fungují jako předplacený nástroj jejich vlastníka. Používají se k platbám – obvykle relativně malých částek – za jiné než uživatelské záležitosti, čímž se liší od jednoúčelových předplacených karet, jako jsou telefonní karty. Za účelem využívání elektronických peněz není nutné mít bankovní účet, což je obzvláště významné pro ty, kdo nemají nebo nemohou mít bankovní účty.

Již před osmi lety napsal Benjamin Cohen ve svém článku „Elektronické peníze: nový den, nebo falešný úsvit?“, že nás brzy čeká éra elektronických peněz. Tato prognóza byla bohužel příliš optimistická a předčasná, přinejmenším pro Evropu. Elektronické peníze zatím nejsou pro Evropu tolik výhodné, jak se očekávalo, když o nich byla v roce 2001 přijata první směrnice.

Důvodem byly pravděpodobně příliš velké požadavky na počáteční kapitál a jiná příliš velká bezpečnostní omezení. Počet institucí elektronických peněz se v jednotlivých členských státech značně liší. Například Česká republika má více než 40 institucí elektronických peněz, zatímco Francie a Německo jich mají dohromady celkem 12. Dvě německé instituce elektronických peněz byly dokonce nuceny fungovat v rámci britské jurisdikce z důvodu obrovských rozdílů v předpisech, a to i po přijetí této směrnice. V srpnu 2007 – před dvěma lety – představoval objem nevyčerpaných elektronických peněz pouhou 1 miliardu EUR, zatímco objem hotovosti v oběhu byl 600 miliard.

Elektronické peníze tedy ještě evidentně čeká dlouhá cesta, než se stanou věrohodnou alternativou hotovosti. Jejich vliv však i přes omezení výrazně roste a tato nová směrnice by měla umožnit vznik nových, inovativních a bezpečných služeb elektronických peněz, zajistit přístup na trh novým subjektům a podpořit skutečnou

a účinnou hospodářskou soutěž mezi účastníky trhu. Možnost vstoupit na trh budou mít noví a menší operátoři, protože výše potřebného počátečního kapitálu bude snížena z 1 milionu EUR na 350 000 EUR. Hospodářský a měnový výbor by nepochybně chtěl méně.

Poskytovatelé mohou rozšířit prodejní místa, kde lze elektronické bankovníctví provádět. Například zákazník, který si elektronickými penězi kupuje lístek na metro, by si mohl na stanici ve stánku koupit i kávu, noviny nebo puget květin. Takto to již velmi úspěšně funguje například v Hongkongu.

Spěchali jsme s legislativním procesem, abychom dosáhli souhlasu v prvním čtení a aby bylo možné toto opatření uzákonit před evropskými volbami. Velmi upřímně děkuji Ivovi a Melanii z týmu Hospodářského výboru, stínovým socialistickým a liberálním zpravodajům panu Pitellovi a paní Raeové, útvarům Komise a českému předsednictví, především Tomáši Trnkovi a jeho týmu, za jejich konstruktivní spolupráci. Nikdo z nás nedosáhl všeho, čeho jsme chtěli dosáhnout, ale domnívám se, že jsme učinili významný krok vpřed a chtěl bych poděkovat Parlamentu za podporu tohoto projektu.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, především bych chtěl uvést, že si Komise cení rychlosti, s jakou se Parlament chopil těchto dvou otázek, které jsou tak důležité, a v tomto ohledu bych chtěl poděkovat jak zpravodajům, tak paní Berèsové, předsedkyni Hospodářského a měnového výboru, za její zásadní přispění k rychlosti práce.

Jsme nyní jen pár měsíců od konečné lhůty, do kdy musí členské státy směrnici o platebních službách provést do své legislativy. Tato dvě opatření jsou společně s pozoruhodným úsilím institucí působících v sektoru plateb zaměřeným na vytvoření jednotné oblasti pro platby v eurech (SEPA) zásadním a dobře načasovaným krokem k dokončení jednotného platebního trhu. Tato opatření společně se směrnicí vytvoří právní základ, který je nutný pro zajištění transparentnosti, jistoty a stability trhu. Jednání, která jsme vedli v posledních týdnech, mám umožnila dosáhnout o těchto otázkách velmi rychle dohody.

Pokud jde o revidované nařízení o přeshraničních platbách, s velkou radostí oznamuji, že Komise podporuje navrhovanou úpravu, která je výsledkem kompromisu. Komise vítá zejména to, že byl do textu zahrnut její původní návrh článků regulujících otázku vícestranných mezibankovních poplatků pro přímé inkasní platby. Trh tato ustanovení očekává a považujeme za nepostradatelné pro to, aby mohly evropské banky spustit přímé inkaso v SEPA.

Podle těchto pravidel budou mít instituce působící v sektoru plateb tři roky na to, aby předložily dlouhodobý obchodní model zautomatizovaných inkas, která budou v souladu s pravidly konkurence. Komise je v duchu kompromisu ochotná nahradit bezpodmínečné odstranění těchto povinností doložkou o přezkumu, jak navrhuje Parlament a Rada.

Pokud jde o revidovanou směrnici o elektronických penězích, jde o obzvlášť ambiciózní právní předpis, který poskytne vítanou druhou šanci na vytvoření trhu s elektronickými penězi, který bude opravdu užitečný. Účelem směrnice je poskytnout trhu jasný a vyvážený právní a obezřetnostní rámec, kdy dojde k odstranění nadbytečných, neadekvátních a nepřiměřených překážek, bránících přístupu na trh, a podaří se zatraktivnit podnikání s vydáváním elektronických peněz.

Nová směrnice by měla podpořit skutečnou a efektivní konkurenci mezi všemi subjekty na trhu a současně zajistit rovné podmínky pro všechny poskytovatele platebních služeb a vysokou úroveň ochrany občanů. Dosažený kompromis vytváří vynikající rovnováhu, plně chrání naše původní cíle a současně poskytuje vhodnou odpověď na legitimní obavy vyjádřené během procesu přijímání. Proto tento návrh plně podporujeme.

Aloyzas Sakalas, autor stanoviska Výboru pro právní věci. – Paní předsedající, Výbor pro právní věci podporuje návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o přeshraničních platbách ve Společenství.

Cíle iniciativy Komise jsou tyto: za prvé nahradit stávající nařízení a přizpůsobit ho vývoji trhu; za druhé, zlepšit ochranu práv spotřebitele a poskytnout adekvátní právní rámec pro rozvoj moderního a efektivního platebního systému v rámci EU a za třetí docílit vnitřního trhu platebních služeb v eurech.

Výbor pro právní věci byl určen, aby přeložil stanovisko hlavnímu Hospodářskému a měnovému výboru. Ve stanovisku se navrhuje, aby členský stát mohl určit, že existující instituce budou působit jako příslušné orgány a budou používat nebo rozšiřovat existující postupy týkající se přeshraničních platebních služeb. Je důležité použít a zlepšit již existující opatření a subjekty pro řešení sporů, aby bylo možné efektivně řešit stížnosti a spory týkající se tohoto návrhu.

Důležité je také zdůraznit, že principy proporcionality, subsidiarity a především rozšířený princip rovnosti poplatků za přeshraniční platby budou splňovat Smlouvu o ES, článek 95(1). Přeshraniční platby v eurech vyžadují globální přístup na úrovni celého Společenství, protože pravidla a principy musí být ve všech členských státech stejná, aby se dosáhlo právní jistoty a rovných podmínek pro všechny účastníky evropského trhu plateb.

José Manuel García-Margallo y Marfil, *jménem skupiny PPE-DE*. – (ES) Paní předsedající, chci se vyjádřit jen k nařízení o přeshraničních platbách a zprávě paní Starkevičiūtėové.

Jak velmi dobře vysvětlila, nařízení odpovídá potřebám, které byly zaregistrovány jako výsledek zavedení eura, a stanovuje relativně jasný princip: poplatky musí být pro domácí platby i pro přeshraniční platby stejné. Na interním trhu jde o rozumné pravidlo, které se ale před tímto nařízením zdaleka nedodržovalo.

Nařízení se tak stalo odpalovací rampou pro jednotnou oblast pro platby v eurech, o které se pan zpravodaj také zmiňoval, a proto mám několik dalších poznámek.

Nařízení se časem přežilo a bylo ho nutné zrevidovat, aby se přizpůsobilo změnám na finančních trzích a také směrnicí o platebních službách.

Komise si stanovila tři cíle revize: za prvé zahrnout do rámce předpisu přeshraniční přímé inkaso; za druhé vytvořit postupy pro mimosoudní řešení problémů, které se mohou při uplatnění tohoto nařízení objevit; a za třetí usnadnit oznamovací povinnosti pro účely statistiky platební bilance.

Evropský parlament celkově s tímto přístupem souhlasil, ale udělal tři významné změny: vyjasnil právní definice stanovené nařízením, varoval nebo připomenul členských státům, že musí účinněji než v minulosti toto nařízení plnit a za třetí vyzval k větší spolupráci mezi členskými státy.

Mě znepokojovala otázka oznamovací povinnosti pro účely statistiky platební bilance, která byla vyřešena dohodou mezi jednotlivými institucemi. Proto mohu říct, že jsem s dosaženým výsledkem naprosto spokojený.

Pervenche Berès, *jménem skupiny PSE*. – (FR) Paní předsedající, chtěla bych pohovořit o zprávě pana Purvise o elektronických penězích.

Především se domnívám, že pokud přemýšlíme o důvodech, proč jsou zde elektronické peníze méně rozvinuté než v Hongkongu, je to bezpochyby proto, že evropští občané se naučili velmi snadno využívat bankovní karty.

Parlament měl při přípravě tohoto právního předpisu dvě obavy: za prvé, v době, kdy všichni mluví o otázce dohledu, nechceme deregulovat dohled nad institucemi elektronických peněz jen z důvodu tlaku jejich lobby. Evropský parlament proto trval především na tom, aby instituce, vydávající elektronické peníze a spravující elektronické peníze mohly být předmětem řádného dohledu, a myslím, že v tomto ohledu jsme získali řadu záruk. Jsem za to ráda.

Stejně tak jsme měli obavy, aby se vzaly v úvahu zájmy občanů a uživatelů elektronických peněz, zejména když chtějí ukončit smlouvy, aby jim instituce spravující elektronické peníze nenutily restrikce a poplatky, které by se nám zdály přehnané.

V tomto duchu jsme tedy tento návrh podpořili a doufáme, že usnadní život našich spoluobčanů, kteří budou moci využívat elektronické peníze, a doufáme také, že výsledkem nebudou excesy, zejména pokud jde o mechanismus dohledu.

Mariela Velichkova Baeví, *jménem skupiny ALDE*. – (BG) Návrh na nařízení Evropského parlamentu a Rady o přeshraničních platbách ve Společenství, jehož účelem je nahradit současné platné nařízení, je spojen s vytvořením integrovaného evropského platebního trhu. Účelem návrhu je také zvýšit ochranu zájmů a práv spotřebitelů a zmírnit zátěž spojenou s oznamovací povinností pro účely statistiky.

Článek 5 o platební bilanci a článek 12 o doložce o přezkumu jsou předmětem kompromisu, o něhož usiluje naše zpravodajka paní Margarita Starkevičiūtėová a který Bulharsko podporuje. Kompromis nabízí možnost pro správně načasované a přiměřené hodnocení.

Současná globální finanční krize soustřeďuje pozornost na potřebu náležitých statistických dat. Bulharsko je pro zrušení oznamovací povinnosti založené na zúčtování uložené poskytovatelům platebních služeb u statistik platební bilance do 50 000 EUR.

Bulharsko podporuje zrušení článku 5(2), vzhledem k tomu, že byly vyjádřeny výhrady, pokud jde o potenciální ztrátu informací a zhoršení kvality statistik platební bilance, stejně tak v souvislosti s nutností technické lhůty pro přechod na systém přímého oznamování.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, ještě jednou chci ocenit, jak se Parlament s těmito dvěma otázkami vypořádal. Znamená to, že nové nařízení o přeshraničních platbách vstoupí v účinnost dle plánu 1. listopadu tohoto roku a trh s elektronickými penězi bude tak mít druhou možnost se rozvinout.

Toto nařízení bude současně se směrnicí o platebních službách představovat dva evropské předpisy, jež umožní vytvořit moderní, komplexní právní rámec pro platební trh Společenství a vyšlapou cestu k tomu, aby instituce působící v sektoru plateb byly schopny plně rozvinout jednotnou oblast pro platby v eurech. Tento projekt nabídne evropským spotřebitelům a firmám plně integrovaný platební trh, který bude zdatný z hlediska nákladů a vysoké úrovně kvality.

Komise proto děkuje – a já tak činím s obzvlášť velkou radostí – Evropskému parlamentu za jeho nejnovější signál závazku vůči jednotné oblasti pro platby v eurech.

Nils Lundgren, jménem skupiny IND/DEM. – (SV) Paní předsedající, elektronické peníze, které lze používat v přeshraničním styku, představují značný pokrok. Pro EU je takovéto vylepšení vnitřního trhu cestou podpory jejich využití důležité. Chtěl bych však využít této příležitosti a připomenout, o čem ve skutečnosti mluvíme.

Když jsme ve velké řadě evropských zemích zavedli euro, bylo to na základě analýz významu měnové unie. Význam tkví v tom, že jsme snížili náklady spojené se směnou peněz a další náklady na transakce. Díky společné měně jsme omezili náklady na informace. Cena, kterou za to platíme, je ta, že máme více nestabilní úspory. Je pro nás obtížnější udržet stabilní a vysoké míry nezaměstnanosti a udržet stabilní státní finance. Právě teď jsme svědky tomu, že jde nyní v zemích jako je Irsko, Španělsko, Itálie a Řecko všechno od desíti k pěti.

Všimněte si, že oběti by měly být vyváženy zisky z nižších nákladů na transakce z důvodu společné měny, ale zisky se neustále zmenšují právě proto, že pokrok týkající se platebního systému je tak rychlý. Zakrátko budeme v pozici, kdy zjistíme, že máme tak dostatečně účinný platební systém, že náklady budou zanedbatelné. Pak budeme mít společnou měnu, která je pro nás momentálně jen zárukou nestability našeho evropského hospodářství. Toto jsem říkal dříve a nyní můžete vidět, že se to děje. Žádám vás, abyste o tom přemýšleli.

Margarita Starkevičiūtė, zpravodajka. – (LT) Chtěla bych říct, že text, který před sebou máme, je kompromis, kterého bylo dosaženo složitými jednáními mezi Radou, Komisí a Parlamentem.

Jde však o pozitivní výsledek a chtěla bych poděkovat zástupci Rady panu Trinkovi a zástupcům Komise za jejich spolupráci a chci také poděkovat pracovníkům Hospodářského a měnového výboru, kteří pomáhali tento dokument připravit. Odpovím na otázky pana Lungrena, tedy že se tím podpoří celá eurozóna, protože se posílí postupy pro euro transakce. Jako zástupce země, která není součástí eurozóny, mám radost, že toto nařízení lze na přání členských států mimo eurozónu uplatnit i na platby v národní měně, což je v Litvě litas.

Prozatím se ceny za přeshraniční platby a ceny za domácí platby v národní měně v našich zemích stále liší. Částečně je to dáno tím, že nejsme zeměmi eurozóny. Myslím, že prvním krokem směrem ke vstupu do eurozóny by pro nás, členské země, které nejsou členy eurozóny, mělo být to, že začneme využívat tento princip u národních měn. Důležité je i to, že tím, že toto nařízení podporuje přeshraniční platby, otevírá se cesta k modernizaci evropského bankovního odvětví, protože banky mají tříleté přechodné období na přípravu nového obchodního modelu, který by měl zefektivnit platby.

Je to velmi důležité, vzhledem k tomu, jak často mluvíme o inovacích, nových iniciativách a modernizaci. Tento dokument vytváří přesně správné podmínky pro toto všechno.

John Purvis, zpravodaj. – Paní předsedající, abych uklidnil obavy paní Berèsové, týkající se obezřetnostního dohledu, chtěl bych uvést, že jsme v této směrnici trvali na tom, že elektronické peněžní prostředky nejsou vklady a nelze je využívat k úvěrování. Jen jsme o něco víc otevřeli dveře k elektronickým penězům.

Základní kapitálové požadavky se snížily na 350 000 EUR; Hospodářský a měnový výbor by raději upřednostnil částku 200 000 EUR. Kapitálový požadavek je 2 % neuhrazených elektronických finančních

prostředků; byli bychom raději za 1,6 %, ale s 20 % flexibilitou nahoru a dolů mohou jít liberálnější členské státy dolů na 1,6 % a konzervativní členské státy nahoru na 2,4 %.

Není ideální, že máme před sebou v Evropské unii stále perspektivu tak nevyrovnané hrací plochy, především s ohledem na to, že jsme trvali na tom, aby byly prostředky uživatelů elektronických peněz plně ochráněny, a existují i další důležité komfortní ochrany jako je například zpětné odkoupení, o němž se zmínila paní Berèsová. S ohledem na výši kapitálových požadavků se také musela nastavit úroveň výjimek pro čisté národní poskytovatele služeb elektronických plateb na 5 milionů EUR místo 2 milionů EUR.

Dohromady jde o velmi umírněný krok vpřed. Není dokonalý. To jsou kompromisy zřídka kdy. Téměř určitě bude nutná otázka za tři či čtyři roky přezkoumat a doufám, že do té doby vstoupí na trh víc provozovatelů. Uživatelé a obchodníci se budou dožadovat většího výběru. Nejvíce pochybující regulační orgány, banky, paní Berèsová – a dokonce Evropská centrální banka – se smíří s tím, že jde o užitečnou a uživatelsky přívětivou službu, která neznámá riziko pro evropské hospodářství. My v Evropě můžeme konečně využít všech možností, které elektronické peníze nabízejí.

Předsedající. – Společná rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat dnes.

4. Hygienická pravidla, pokud jde o vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0087/2009) od pana Schnellhardta předložená jménem Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o hygienických pravidlech, pokud jde o vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu (nařízení o vedlejších produktech živočišného původu) (KOM(2008)0345 – C6-0220/2008 – 2008/0110(COD)).

Horst Schnellhardt, zpravodaj. – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, připravili jsme kvalitní zprávu a podařilo se nám dosáhnout konsensu ve věci nařízení o vedlejších produktech živočišného původu v prvním čtení. Za to dlužím poděkování francouzskému a českému předsednictví, Komisi a zpravodajům z jednotlivých skupin.

Pro spolupráci při přípravě této zprávy byl charakteristický duch důvěry a podařilo se nám zprávu rychle dokončit, ačkoliv – a tak na ni musíme pohlížet – změnila zpráva, která před námi leží, významně návrh Komise, ani ne tak, pokud jde o obsah, ale spíše o strukturu. Mnoho detailů bylo uspořádáno jinak. Nový návrh byl nezbytný, protože při uplatnění nařízení z roku 2002 se objevilo pár nedostatků, které vedly v praxi k problémům. I když nařízení z roku 2002 utlumilo nemoci zvířat jako je BSE, kontaminace dioxiny a rozšíření jiných nemocí jako je kulhavka a slintavka nebo prasečí chřipka, bylo k dalšímu pokroku v této oblasti nutné určit požadavky týkající se otázek odpovědnosti, vysledovatelnosti a cílů pro porážku vedlejších produktů živočišného původu.

Bylo také nutné odstranit právní nejistotu týkající se rozsahu nařízení o vedlejších produktech z volně žijící zvěře. V souladu s předchozími nařízeními o hygienických pravidlech budou firmy v budoucnu také odpovědné za své produkty. To jsem již říkal v souvislosti s jinými nařízeními. Nesmí to však vést k omezení oficiálních kontrol.

Pomocí nového nařízení chceme zvýšit bezpečnost pro občany, nejen přesunovat odpovědnost. Je proto důležité, aby firmy obchodující s vedlejšími produkty podléhaly schvalování. Je jasné stanoveno, které firmy musí mít schválení. Důvodem toho, že vedle schvalovacího procesu máme i proces registrace, je přání omezit byrokracii. V budoucnu budeme muset určitě pozorně přezkoumat, zda postup registrace zajistí dostatečný stupeň bezpečnosti. Myslím rovněž, že byla odstraněna nejistota, dříve spojená s vedlejšími produkty z volně žijící zvěře. Nyní je jasné, že klíčové jsou dobré lovecké postupy. Nesmí se používat zvěř posbíraná po lese. Myslím, že jsme také vyhověli přání mnoha členských států, když jsme v některých regionech povolili vhodné krmení mrchožravých ptáků.

Schopnost stanovit koncový bod životního cyklu vedlejších produktů je významným krokem vpřed. Odstraní se tím právní nejistota a vyřeší se mnohé nedostatky a obtíže. Budeme muset posoudit, zda cíl, který stanovila Evropská komise, vyhovuje výše uvedenému kritériu, tedy právní jistotě. Pochopitelně si uvědomuji, že se

tento cíl může u jednotlivých produktů lišit, a proto je nutná flexibilita, ale říkám také Komisi, že nutná je i transparentnost, aby tomu uživatelé rozuměli.

A tady se dostáváme ke klíčovému bodu, kterým je podle mě vždy otázka postupu projednávání ve výborech. Příliš mnoho pravidel se v novém nařízení zavádí za použití tohoto postupu. Musíme to posoudit velmi pozorně. Pochopitelně víme, že jako poslanci Evropského parlamentu tu máme možnost sehrát určitou úlohu, ale z praxe taky víme, že nejsme vůbec v situaci, kdy můžeme kontrolovat nebo zkoumat všechny postupy projednávání ve výborech. Proto vítám prohlášení Komise, že si přeje svůj návrh před schválením předložit k posouzení Výboru pro životní prostředí. Je to správný přístup, protože existuje mnoho forem projednávání ve výborech. Věřím, že jsme zde na správné cestě.

Na konci debaty přidám několik poznámek k dalším otázkám.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, Parlament bude dnes vyzván, aby hlasoval o společném postoji na základě návrhu nového nařízení o vedlejších produktech živočišného původu, který předložila Komise. V tomto okamžiku bych chtěl poděkovat zpravodaji za jeho práci, která nám umožnila dosáhnout společného postoje, a za jeho znalosti pravidel ve veterinárním odvětví, díky nimž jsme dospěli ke konkrétnímu a společnému výsledku. Má kolegyně paní Vassiliouová se omlouvá, že se nemůže dnešní rozpravy osobně zúčastnit, ale požádala mě, abych předal její osobní díky zpravodaji za jeho práci a za úsilí vynaložené k dosažení daného cíle.

V Komisi jsme pochopitelně také vděční stínovým zpravodajům, kteří ke své práci přistoupili konstruktivně, což zpravodaj ve svém vystoupení zdůraznil, a díky této spolupráci bylo možné včlenit do společného postoje hlavní obavy, které vyjádřil Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova. Stejně jako zpravodaj bych také chtěl poděkovat francouzskému předsednictví, které odvedlo velký kus práce, i když vědělo, že nebude moci dosáhnout konečného výsledku, a českému předsednictví, které investovalo velké úsilí na dosažení jasného a koherentního mandátu pro jednání s Parlamentem. Komise proto společný postoj jednoznačně podporuje.

Text objasňuje vztah mezi hygienickými a environmentálními pravidly, a tím přispívá k cílům „zlepšení právní úpravy“. Pravidla, o nichž se Parlament chystá hlasovat, umožní širší využití vedlejších produktů živočišného původu, které v současnosti nelze plně využít, ale zajistí i vhodné bezpečnostní podmínky. Tím se sníží administrativní výdaje a firmy budou moci být konkurenceschopnější. To vše má pro ně obrovský význam, protože pak budou moci dynamičtěji reagovat na výzvy budoucnosti, ať jde o dovoz ze zemí mimo EU, nebo o nový technologický vývoj týkající se využití vedlejších produktů.

Nová pravidla budou také plně v souladu s cílem ochrany biologické rozmanitosti a – a co nejdůležitější – umožní v Evropské unii zachovat vysokou úroveň ochrany proti rizikům pro zdraví lidí a pro zdraví zvířat.

PŘEDSEDAJÍCÍ: Diana WALLIS

Místopředsedkyně

Thomas Ulmer, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, velmi vítám návrh zprávy pana Schnellhardta a chci mu poděkovat za jeho skvělou práci. Po mnoha krizích, ke kterým v posledních letech došlo v souvislosti s produkty živočišného původu, jež znamenají riziko pro zdraví lidí a zvířat, je nevyhnutelné přijmout komplexní právní úpravu. Bylo nezbytné provést revizi stávajícího nařízení.

Stejně jako dříve musíme zajistit vysokou úroveň bezpečnosti. I když zprávu v zásadě podporujeme, je v ní několik bodů, které mě znepokojují. Mnoho bodů je méně přísných, a obchodování s vedlejšími produkty živočišného původu se tak stává do jisté míry snazší. Dovolte mi uvést několik příkladů. Povoluje se používat do krmiv pro domácí zvířata některé látky kategorie 1. Látky kategorie 2 nebo 3 mohou být bez ohledu na riziko, které je s nimi spojeno, snadněji zlikvidovány pod úředním dohledem, pokud představují malé množství odpadu týdně. Riziko spojené s vedlejšími produkty živočišného původu jakékoliv kategorie je jen částečně určené jejich množstvím. A při tom zůstane, že prováděcí vyhlášku vydá Evropská komise a návrh stejně jako jeho předchůdce obsahuje řadu zplnomocnění pro Komisi. Znamená to, že Komise může vydávat komplexní a základní nařízení pro zacházení s vedlejšími produkty živočišného původu v postupu projednávání ve výborech a výsledkem je, že Parlament bude – jak se bohužel často děje – vyloučen.

Christel Schaldemose, jménem skupiny PSE. – (DA) Paní předsedající, nejprve chci poděkovat panu Schnellhardtovi za jeho vynikající práci ve formě velmi technické zprávy. Jménem naší stínové zpravodajky

paní Westlundové chci také poděkovat ostatním stínovým zpravodajům za jejich konstruktivní spolupráci, díky níž dnes můžeme hlasovat o návrhu, který můžeme všichni podpořit. Návrh, o kterém budeme hlasovat, je jasnější i jednodušší než velmi komplikované právní předpisy, které v této oblasti dnes platí. My v socialistické skupině v Evropském parlamentu máme obzvlášť radost, že se nám podařilo, že byl vyslyšen náš pozměňovací návrh, který umožní zvířatům živícím se mršinami najít potravu, kterou potřebují ke svému přežití. Jsme také rádi, že se nám podařilo zaměřit se jak na zdravotní rizika, tak na bezpečnost, a přitom zachovat nutnou flexibilitu. Děkuji vám za vaši práci a jsem ráda, že tu máme konstruktivní návrh.

Satu Hassi, jménem skupiny Verts/ALE. – (FI) Paní předsedající, dámy a pánové, děkuji upřímně panu Schnellhardtovi za vynikající práci a spolupráci. Je dobře, že je naším zpravodajem v této otázce prvotřídní expert na danou problematiku.

Hlavním cílem nařízení, které máme před sebou, je zajistit hygienu a lidské zdraví a bezpečnost. Chtěla bych však zmínit jiný detail, který je důležitý pro zachování biologické rozmanitosti a drobného podnikání v oblasti přírodního cestovního ruchu v mé zemi. Jsem ráda, že se Parlamentu a Radě ministrů podařilo dojít v této otázce k politické obecné shodě.

Jde o malé podniky, které odebírají mršiny mrtvých zvířat na farmách s hospodářskými zvířaty, například v prasečích chlévcích, a vozí je přímo na krmná místa do přírody, kde slouží jako krmivo pro divokou zvěř. Je to důležité například ve Španělsku, aby se zachovaly populace dravých ptáků. Ve Finsku tyto metody zachránily orla mořského od vyhynutí v dobách, kdy byla přirozená potrava příliš kontaminovaná chemickými toxiny a mořští orli nebyli schopni přežít jen s přirozenými zdroji potravy.

V severních, velmi řídko osídlených částech Finska používají tuto metodu fotografování přírody pro přilákání divoké zvěře na místo, kde je lze fotografovat, a malé cestovní kanceláře sem například pořádají výpravy na pozorování medvědů. Jsem velmi ráda, že nám tento právní předpis zajistí řešení, které zachová lidské zdraví a bezpečnost, ale také uchová drobné turistické podnikání a používání metod pro zajištění biologické rozmanitosti.

Avril Doyle (PPE-DE). – Paní předsedající, souhlasím se všemi předřečníky v tom, že veřejné zdraví, bezpečnost potravin a hygiena jsou na prvním místě ve všech našich činnostech. Na hodně významné místo ve svém programu bych dala i maximální využití všech přírodních zdrojů, včetně vedlejších produktů živočišného původu. Děkuji našemu zpravodaji Horstu Schnellhardtovi za jeho vynikající práci, kdy zažehnal všechny naše obavy, a také za skvělý výsledek jeho debat s Evropskou radou. Osobně lituji odstranění odkazu na směrnici o spalování odpadů, ale nemám čas se tomu obsáhleji věnovat.

Podala jsem pozměňovací návrh žádající o záruky, že se bude jasně rozlišovat mezi vedlejšími produkty živočišného původu, které se přesunují mezi členskými státy s rizikem, že se dostanou do potravinového nebo krmivového řetězce, a specializovanými vedlejšími produkty živočišného původu určenými pro farmaceutické a jiné diagnostické a výzkumné využití; v případě druhých jmenovaných jde o bezpečné vysoce hodnotné produkty, které se přepravují mezi členskými státy ve velmi malých množstvích mezi registrovanými dodavateli, zpracovateli a uživateli.

Chtěla bych od pana komisaře i pana Horsta Schnellhardta získat v jeho závěrečném slovu důkaz, že bude o moje obavy v této oblasti postaráno a že toto specifické využití vedlejších produktů živočišného původu bude pokračovat bez jakéhokoliv přerušení.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, dnešní rozprava ukázala širokou podporu pro společný postoj k otázce vedlejších produktů živočišného původu, což Komisi umožní pokračovat v další etapě. Komise připraví prováděcí ustanovení pro nové nařízení s ohledem na vaše dnešní komentáře, pozorně si vyslechneme zkušenosti provozovatelů, budeme hovořit s našimi partnery na mezinárodní úrovni a během celého procesu budeme vůči Parlamentu vystupovat zcela transparentně.

Mohu tudíž zpravodaji potvrdit závazek, který již Komise přijala, pokud jde o projednávání ve výborech a nepovinná ustanovení. Pokud jde o otázku, kterou vznesla paní Doyleová, chci říct, že již současná právní úprava uznává zvláštní potřeby některých druhů divoké zvěře a umožňuje členským státům používat vedlejší produkty ke krmení divokých zvířat, za předpokladu, že jsou náležitě kontrolována zdravotní rizika.

Nedávno však bylo zdůrazněno, že by Komise měla zvýšit úsilí na zachování biologické rozmanitosti. Komise proto souhlasí s rozhodnutím zákonodárce, aby se rozšířil pojem krmení živočišných druhů chráněných ve svých přirozených místech výskytu o vedlejší produkty živočišného původu; zatímco dnešní pravidla hovoří o supech a orlech, nové nařízení umožní také najít vhodné řešení pro vlky a medvědy.

Na základě nedávné zkušenosti také zvažíme vhodnost opatření, která by přesáhla současný systém pevně stanovených míst pro krmení chráněných druhů mršinou zvířat, především s ohledem na extenzivní systémy chovu, za předpokladu, že budou splněny zdravotnické normy. V tomto bodu je Komise připravena vstoupit v dialog se všemi zainteresovanými stranami.

Horst Schnellhardt, zpravodaj. – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, pane Ulmere, pochopitelně jsem zaznamenal vaše obavy ohledně možné záměny materiálů kategorie 1 a 2 a na závěr jednání jsme se o této otázce radili i se zástupci odvětví.

Myslím, že by člověk musel jednat velmi nezákonně, aby mohl tyto látky zaměnit. Prověříme, zda je v této věci nutné přijmout přísnější předpisy. S tímto novým nařízením jsme také chtěli dosáhnout toho, že vedlejší produkty jatek budou moci být využity mnoha způsoby, a v tomto ohledu chci také říct paní Doyleové, že její obavy jsou neopodstatněné. Všechno je tak, jak dřív. Stanovením koncového bodu pro vedlejší produkty jatek jsme také velmi jasně určili, že ty se pak stanou předmětem zcela jiného předpisu, jinými slovy jsme se jasně zmínili o přechodu k rámcové směrnici o odpadech. Věřím, že jsme zde na správné cestě.

Chci se také zmínit o tom, že se v tomto novém nařízení přirozeně také chceme věnovat otázce skandálů se zkaženým masem. V tomto ohledu ještě nejsme zcela na správné cestě, ale domnívám se, že se značením a zajištěním výsledovatelnosti již správným směrem kráčíme. Nyní se samozřejmě musíme podívat, jaký druh označování Komise navrhne. Nebude to nijak zvlášť jednoduché, neboť všichni známe problém se žrádlem pro psy „Blue Chappi“ – nikdo ho nechce. V tomto ohledu nutně potřebujeme, aby naši výzkumníci zvolili nějaký přístup.

V otázce týkající se organických hnojiv, která byla rovněž předmětem diskuse a o níž se prozatím ještě příliš nehovořilo, zde měla Komise v podstatě v úmyslu naplánovat výrazné promíchání látek, aby si zvířata těchto produktů ani vůbec nepovšimla. To by pak ale vedlo ke změně kvality hnojiva, a myslím, že jsme v tomto ohledu připravili dobré nařízení,

takže naši drobní zahrádkáři, kteří, jak je známo, mají organická hnojiva velice rádi, si je mohou náležitě zajistit.

Toto nařízení je zkrátka a dobře kvalitní. Jsem za to i za spolupráci velmi rád a doufám, že ho nebudeme muset příliš brzy upravovat. Spolupráce s Komisí byla velmi příjemná a za to jsem velmi vděčný.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, s ohledem na program zasedání bych se chtěl zmínit o tom, že jsme včera měli velmi dlouhé hlasování a důsledkem toho vzniklo mnoho problémů s následnými schůzkami.

Dnes skončíme velmi brzy a nezačneme s hlasováním dřív než ve 12:00. Možná by bylo možné naplánovat zasedání tak, aby se čas rozdělil efektivněji. Pomohlo by to poslancům a především návštěvníkům, kteří na nás museli včera hodně dlouho čekat. Jsou to pochopitelně občané, kteří mají také právo mluvit se svými poslanci a v tomto ohledu bych byl velmi rád, kdybychom v budoucnu mohli při plánování zasedání tyto postupy rozvrhnout ke spokojenosti všech.

Předsedající. – Děkuji vám, pane Rübigu. Vaše poznámky zaznamenáme a předáme. Jde o velmi obtížnou dobu, protože se blížíme ke konci volebního období.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat dnes ve 12:00.

(Zasedání bylo přerušeno v 10:15 a pokračovalo v 10:50.)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN MARTÍNEZ MARTINEZ
Místopředseda

5. Rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu (rozprava)

5.1. Práva žen v Afghánistánu

Předsedající. – Dalším bodem programu je rozprava o šesti návrzích usnesení týkajících se práv žen v Afghánistánu⁽¹⁾.

Ana Maria Gomes, autorka. – Pane předsedající, vnímavost otázky rovného postavení mužů a žen je důkazem dobrého vládnutí všude ve světě, ale ještě víc v Afghánistánu, kde ženy po desetiletí trpěly. V Afghánistánu nelze dosáhnout skutečného míru a obnovy, pokud se neupřednostní dodržování lidských práv žen.

Rodinné právo šířá a umožňuje znásilnění manželem, schvaluje sňatky dětí a zakazuje ženám vyjít z domu bez povolení manžela. Práva a důstojnost žen se nemohou stát obětmi předvolebních jednání s islámskými fundamentalisty. Mezinárodní komunita přítomná v Afghánistánu musí vytvářet silnější nátlak na prezidenta Karzáiho a afghánské úřady, aby přišly s řádnými zákony, dodržujícími lidská práva žen, a politiky, které se zavážou tato práva a dodržování jejich vážnosti uzákonit.

Stejně jako rodinné právo šířá je i zdržování afghánského mediálního zákona, který schválil afghánský parlament již před několika měsíci dvoutřetinovou většinou, nástrojem pro prezidenta Karzáiho při pokračující kontrole státních médií, které zajišťují životně důležitou propagandu před prezidentskými volbami.

Mezinárodní společenství nemůže dovolit, aby to tak pokračovalo dál. Tento zákon je rozhodující pro zajištění toho, že bude v Afghánistánu svoboda projevu a médií. Bez toho nemá nic, co děláme v Afghánistánu, význam. Je zásadně důležité, aby se v otázce těchto dvou zákonů podnikly kroky a aby mezinárodní společenství zajistilo, že ské orgány splní své závazky, dodrží slovo, pokud jde o lidská práva a především dodržování práv žen.

Nickolay Mladenov, autor. – Pane předsedající, mezinárodní společenství bylo zcela šokováno informací, kterou jsme vyslechli, o zákonu, který se připravuje v Afghánistánu, ohledně statutu žen dle práva šířá. Je šokující uvěřit, že na začátku 21. století může mít země, která chce být demokratická a chce plnit své mezinárodní závazky, zákon omezující práva žen.

Domnívám se však, že v naší rozpravě a ve všem, co v Afghánistánu děláme, musíme k věci přistupovat velice opatrně, protože Afghánistán je země, která má za sebou násilnou represivní náboženskou diktaturu; prožila roky a desetiletí občanské války; je to společnost, ve které bylo obyvatelstvo, ještě více než budovy, poškozeno a zničeno.

Musíme být ve svých sděleních velmi důslední, ale musíme tato sdělení také velmi opatrně formulovat. Měli bychom vyzvat afghánské orgány, aby zákon zhodnotily, zrevidovaly a zajistily, že bude plně v souladu s mezinárodními závazky této země i s její ústavou.

Neměli bychom toho využívat jako volební příležitosti pro nás zde v Evropě, ale jako něco, co můžeme předat svým kolegům a přátelům v Afghánistánu, abychom se přesvědčili, že jsou schopni splnit závazky, které na sebe dobrovolně vzali.

V tom případě budeme muset prezidentu Karzáiovi a afghánské vládě pomoci s přezkoumáním tohoto zákona a zajištěním toho, aby byl v souladu s mezinárodními závazky a ústavou. Jde o součást našeho dialogu a musíme si být zcela jisti, že nebudou přijata žádná opatření, která by bránila právům žen.

Plně souhlasím s tím, co řekla Ana Maria Gomesová. Buďme však velmi opatrní, když jednáme se společností, která má za sebou takové trauma, je mnohem důležitější, jak budou naše sdělení vnímána tam, než jak našim sdělením rozumíme zde. Buďme v tom velmi důslední a vyzývejme Komisi a Radu, aby toto sdělení prostřednictvím všech našich programů pomoci předávala afghánské vládě a orgánům.

Hélène Flautre, autorka. – (FR) Pane předsedající, závěrečné prohlášení druhé hodnotící konference z Durbanu, které se Afghánistán účastní, jež bylo právě dnes odsouhlaseno, uvádí, že je absolutně nezbytné zajistit, aby byly veškeré formy násilí proti ženám považovány za trestné postihnutelné trestné činy, a odsuzuje veškerý soudní arzenál založený na diskriminaci včetně náboženské diskriminace.

Ve stejné době Afghánistán prosazuje právní předpisy, které platí jen pro šíitské obyvatelstvo a které jasně diskriminují ženy v oblasti sňatků, rozvodů, péče o děti a přístupu ke vzdělání.

⁽¹⁾ Viz zápis.

Je to naprosto schizofrenní situace. To, co Afghánistán podepíše v Ženevě, nemůže v Kábulu odmítnout. Svou účastí na druhé konferenci v Durbanu Afghánistán přijal pevné závazky, že vymýtl mnohonásobnou diskriminaci. Pro jeho důvěryhodnost je naprosto nutné, aby začal jednat hned.

Odmítnutím vyhlášení tohoto zákona by ministr spravedlnosti a prezident ukázali, že chtějí zajistit, že jejich země splní své závazky v otázce dodržování lidských práv.

Rovnost práv mezi muži a ženami je jasně stanovena v afghánské ústavě a v mezinárodních úmluvách, jejichž je Afghánistán součástí. Orgány mají povinnost neustupovat extremismu a necouvnout. V tomto návrhu zákona jde konec konců o budoucnost společnosti a afghánská společnost již prokázala, že nechce zůstat z těchto debat vyloučená.

Ženy bojují a zaslouží si veškerou podporu a ochranu své země. Je na afgánských orgánech, aby splnily své povinnosti a prokázaly svou schopnost splnit závazky, a na evropských civilních jednotkách na místě, aby je podpořily v této ambiciózní rekonstrukci a šly jim příkladem.

Nezapomínejme, že násilné činy našich armád a to, že válka uvrhne Afghánistán do chudoby, jen rozšiřuje řady extremistů.

Erik Meijer, autor. – (NL) Pane předsedající, na podporu zahraniční vojenské přítomnosti v Afghánistánu jsou předkládány dva argumenty.

Prvním je sebeobrana světa mimo Afghánistán. Spojené státy žily od roku 2001 ve strachu před novými tragédiemi, pokud by Al-Káida použila území Afghánistánu k přípravě nových útoků. Jde proto o vlastní zájem ostatních států. Tohoto cíle bylo z velké části dosaženo.

Druhý argument se však týká postavení lidí v Afghánistánu. Záměrem bylo je osvobodit od násilí a zaostalosti. Tento argument se dotýká svobody tisku, práv náboženských menšin, svobod jednotlivců a především zajištění rovných práv žen. Mezinárodním zprávám z Afghánistánu roky dominovaly příběhy o tom, jak dívky zase chodí do školy, že ženy již nemusí nosit závoj, o tom, jak nyní mohou žít jako rovnoprávní občané, nezávislé na svých mužích, a o tom, jak stále více žen vstupuje do světla politiky. Jejich invaze připomínala feministický program.

Mezitím můžeme vidět, že události v Afghánistánu odrážejí více méně události v Čečensku. Obě země řídily fundamentalistické islámské skupiny, což je něco, s čímž chtěli v obou případech zahraniční síly skoncovat. V obou případech se zformovala obrovská aliance, v jednom případě za ní stáli Američané, v druhém případě Rusové, což znamená, že ve snaze kontrolovat určitou konkrétní skupinu islámských fundamentalistů se uzavírají dohody s jinými islámskými fundamentalisty. Výsledkem je, že v průběhu vývoje byla obětována snaha o dosažení svobody, která sloužila jako významné ospravedlnění invaze.

Ženy v Afghánistánu se dostávají stále více do pozice, ve které byly v době tálibánského režimu. Dívky už zase nechodí do školy a ženy mizí z politické scény. Nyní dokonce existuje zákon, který chrání práva mužů na sexuální ukojení, bez zmínky o ženách, kterých se to týká. To se rovná znásilnění. A novinářům mezitím hrozí ze strany státu trest smrti. Tato cesta je slepá. Evropa by měla odmítnout jakoukoliv podporu této situace.

Marco Cappato, autor. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, v otázce toho, co se děje v Afghánistánu je bezpochyby v sázce naše věrohodnost jako mezinárodní komunity. Šéfkou mé politické strany Emmu Boninovou zatkli Tálibán za pouhou přítomnost jako evropské komisařky a byla několik hodin zadržována právě proto, že se podílí na obraně práv žen.

I přes rozpory a rozdílné názory na ozbrojenou intervenci a bez ohledu na to, jaká stanoviska jsme přijali, nesmíme dovolit, aby se situace práv žen takto zhoršovala.

Před šesti lety jsme my jako nenásilná radikální strana uspořádali *satyagrahu*; nenásilnou světovou akci na podporu žen mezi ministry afghánské vlády. Nyní musíme mezinárodní společenství znovu zmobilizovat, aby se zajistila nejen ochrana práv žen, ale taky to, aby se ženy plně zapojily do nejvyšších sfér politického a institucionálního života.

Musíme zřetelně zajistit, aby veškerá naše spolupráce s afghánskou vládou probíhala opatrně a obezřetně, po čemž se už volalo, ale také s co největší možnou neústupností, protože by bylo skutečně naivní se domnívat, že jakákoliv forma *Relapolitik* vůči fundamentalistickým stranám by mohla vést v Afghánistánu, ale i v našich městech a zemích k dlouhodobému míru.

Bernd Posselt, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Pane předsedající, před 30 lety na podzim roku 1979 přijal tento Parlament první naléhavé usnesení týkající se Afghánistánu, jehož autorem byl Otto von Habsburg, se kterým jsem tehdy pracoval. Týkalo se to varování před hroící sovětskou invazí do Afghánistánu, ke které o několik měsíců později skutečně došlo.

Od té doby si toho tato země hrozně vytrpěla a měli bychom si položit otázku: co je Afghánistán? Za prvé je to v mnoha ohledech velmi starobylá kmenová společnost, která se nemůže jen tak naráz katapultovat do 21. století. Za druhé je to země, která připisuje obrovský význam své nezávislosti, již v velkém úsilím brání před britským a ruským imperialismem. Za třetí je to země, která během 20. století velmi trpěla a výsledkem dosti sporného zásahu – a to říkám zcela otevřeně – západních sil je, že se dostala do situace, kdy má prezidenta, kterého mnozí lidé tam necítí jako svého.

Je to velmi složitá situace kombinující mnoho věcí. Aby se zajistilo, že nedojde k nepochopení, pan Cappato ví, že nejsem žádný takzvaný „realistický politik“, nejsem, pokud jde o lidská práva, otevřen kompromisům. Musíme se nekompromisně postavit proti tomuto zákonu a proti útisku žen. Musíme však postupovat tak, abychom dosáhli úspěchu a aby nevznikl dojem, že jde o nějaký druh kontroly zvnějšku. Musíme proto v této multietnické společnosti v Afghánistánu najít partnery a postupně zde vybudovat moderní společnost.

Znamená to, že musíme v Afghánistánu podporovat politickou koncepci spíše než čistě vojenské řešení, jak tomu bylo doposud. Proto je nutné zákon přepracovat. V tomto jsme zcela neochotní ke kompromisu, neboť za tuto zemi, ve které jsme vojensky přítomni, platíme mnoho. Musíme to však udělat tak, aby se Afgánci zapojili, aby se bral ohled na jejich důstojnost, a aby pochopitelně nejdůležitější prioritou – i když se to někomu líbí, či ne – byla důstojnost žen.

Lissy Gröner, jménem skupiny PSE. – (DE) Pane předsedající, vzhledem k tomu, že bylo v Afghánistánu přijato rodinné právo šířící se, které opovrhne ženami, vyzývám naléhavě Komisi, aby z práv žen opět učinila nejdůležitější část své ské strategie.

Socialistická skupina v Parlamentu vyslala v listopadu 2002 pod mým velením delegaci do Afghánistánu, aby se zajistilo, že ženy nebudou vyloučeny z rekonstrukce země. Jednali jsme se prezidentem Karzáíou, mnoha vládními představiteli, organizacemi na obranu ženských a lidských práv, a to vše v nás vzbudilo velkou důvěru. Zdálo se, že cesta směrem k větší bezpečnosti, stabilitě a prosperitě žen včetně odložení burky je na dosah ruky. Po období vlády Tálibánu se ženám otevřel zdravotnický systém, školství a možnost výdělků. Zdálo se, že se zlepšuje dětská úmrtnost, která byla nejvyšší na světě. Díky naší intervenci zahrnul prvně zvolený parlament do nové ústavy 25 % kvótu pro ženy a do zemi zpustošené válkou se vrátily přibližně čtyři miliony uprchlíků.

Za posledních pět let se však bohužel stalo jen velmi málo. Zdá se, že varování od organizací pro práva žen jako je *medica mondiale*, podle nichž je nutné zastavit násilí, prochází zcela bez odezvy a na začátku dubna zavraždil radikální muslimský tálibán v Kandaháru německo-afghánskou bojovnici za práva žen Sitaru Achikzaiovou. Zjistili jsme, že zastřeleny byly i jiné ženy jako vysoce postavená policistka. Nesmíme nečinně přihlížet tomu, co se děje, a nic neudělat. Je vážně ohroženo budování občanské společnosti. Musíme toto nové rodinné právo šířící zastavit.

Usnesení Evropského parlamentu musí důrazně a zřetelně stanovit, že tento zákon a právo musí být smeten ze stolu. Pokud se nám to nepodaří, je ohrožena i mezinárodní podpora pro Afghánistán, když se nebudou práva žen dodržovat. Jde o to, že buď se země začlení do mezinárodního společenství, které dodržuje lidská práva, nebo se vrátí pod útisk Tálibánu. To se musí jasně a zřetelně panu Karzáiovi říct!

Ewa Tomaszewska, jménem skupiny UEN. – (PL) Pane předsedající, mě v souvislosti se změnou práva zaváděného v Afghánistánu nejvíc znepokojuje, že ženy přišly o své právo na lékařskou péči. Je to výsledkem zákazu vycházet z domu bez povolení manžela a také zákazu podstoupit lékařské vyšetření.

Afghánistán je země, kde jsou kvůli mnohaleté občanské válce nemocnice a jejich vybavení v katastrofálním stavu. Přístup k vodě je kvůli zaminování území velmi obtížný. Již se z generace na generaci nepředávají hygienické dovednosti a vědomosti o tom, jak zvládat dětské nemoci bez lékařské pomoci, jako tomu bylo dřív. Matky nepředávají mladým ženám, že při koupeli dítěte lze využít heřmánky pro jeho dezinfekční vlastnosti. Příliš často matky prostě někdo zavraždil. Navíc k této dramatické situaci by mohlo mít bránění přístupu k doktorovi nebo lékařskému středisku katastrofické důsledky pro celou generaci. Musíme se i přes kulturní rozdíly snažit tento problém vyřešit.

Bastiaan Belder, jménem skupiny IND/DEM – (NL) V mé zemi se říká, že „papír může počkat“, čímž se ilustruje propast mezi vznešenými ideály a předpisy na jedné straně a každodenní realitou na straně druhé. Když toto rčení použijeme na práva žen v Afghánistánu, dostaneme šokující obrázek.

Společné usnesení se právem odvolává na skou ústavu a mezinárodní úmluvy, které Kábul ratifikoval, jež všechny hovoří o stejných právech pro muže a ženy a rovnosti mužů a žen před zákonem. Skutečná situace žen v Afghánistánu je však jiná věc. Stručně řečeno, situaci afghánských žen lze shrnout zhruba do 12 krátkých bodů, a to: průměrná délka života 44 let, vysoká míra úmrtnosti při porodu (1 600 případů na 100 000 porodů), jen 14 % všech žen starších 15 let umí číst; nízké společenské postavení, protože ženy jsou majetkem mužů; častý a rostoucí počet ohrožování a zastrasování žen ve veřejných funkcích včetně vražd; skoro žádná ochrana afghánských ženských organizací ze strany místních úřadů a zahraničních vojsk proti cíleným útokům; o tom, zda budou chodit dívky do školy, rozhoduje většinou rodina; neustálé útoky na dívčí školy – v listopadu 2008 bylo například osm školaček a čtyři učitelky zmrzačeny ve městě Kandahár, když jim Tálibán do tváří nastříkal kyselinu; neustávající hrozba sexuálního násilí v i mimo manželství; přibližně 57 % všech dívek je provdáno před 16. narozeninami; trestné činy vůči ženám se téměř neoznamují ze strachu z odvetné akce rodiny, kmene, pachatelů nebo dokonce policie; a sebezohavování nebo dokonce sebevraždy afghánských žen kvůli jejich beznadějně situaci.

Skličující obrázek postavení afghánských žen, který je jen velmi letmý a povrchní, zdůrazňuje skutečnou potřebu udělat z reality právního statutu afghánských žen, která je jen na papíře, národní, mezinárodní, ale také evropskou politickou prioritu.

Charles Tannock (PPE-DE). – Pane předsedající, nové afghánské právo, které v praxi legalizuje manželské znásilňování a také sňatky dětí u šiitských žen, hrozí, že zemi vrátí do středověké doby vlády Tálibánu. Toto právo nepochybně znesnadňuje z hlediska modernosti a dodržování práv žen rozlišit mezi zvolenou afghánskou vládou a tálibánskými teroristy, proti nimž bojuje.

S tímto právem se také obtížně ospravedlňuje masivní vojenská a finanční pomoc mezinárodního společenství Afghánistánu. Cítím se velmi nepříjemně vůči vojákům z mé země, Velké Británie, kteří umírají, když hájí vládu, jež tak ustupuje extrémistickým a tmářským postojům.

Ve prospěch prezidenta Karzáia je třeba říct, že uvedl, že tento zákon bude odvolán, ale do této fáze jsme se dostali díky obrovskému mezinárodnímu tlaku včetně usnesení našeho Parlamentu. Zrušení tohoto zákona by také nemělo zakrýt fakt, že ženám v Afghánistánu dál chybí vzdělání a dennodenně je na nich pácháno bezpráví a diskriminace. Bude ještě dlouho trvat, než Afghánistán zcela vstoupí do moderního světa a bude dodržovat své povinné mezinárodní závazky.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Pane předsedající, navzdory tomu, že Afghánistán podepsal Úmluvu o odstranění všech forem diskriminace žen a že vláda prezidenta Karzáiho nařídila rovnost mužů a žen před zákonem a zajistila ženám čtvrtinu křesel v afghánském parlamentu, zachází se s afghánskými ženami v jejich vlastní zemi stále jako s občany druhé kategorie.

Pro mnoho afghánských fundamentalistů je místo ženy doma, a ne ve škole nebo v práci. Příkladem toho je například zákon, který nedávno schválily obě komory afghánského parlamentu a podepsal prezident, podle něhož má žena právo vyjít z domu, studovat, žádat o práci nebo dostávat zdravotní péči jen s povolením manžela. Právo navíc dává právní opatrovnictví nad dětmi jen otcům a dědům. Tento zákon naštěstí ještě nevstoupil v platnost. Návrh zákona byl z důvodu řady protestů jak v Afghánistánu, tak v zahraničí odeslán na afghánské ministerstvo spravedlnosti, aby se ověřil soulad jeho textu se zněním ústavy a mezinárodních smluv.

Evropský parlament by měl důrazně požadovat, aby afghánské orgány tento zákon odvolaly, neboť je bez jakékoliv pochyby v rozporu s Úmluvou o odstranění všech forem diskriminace žen. Navíc musíme jasně vyzvat afghánského ministra spravedlnosti, aby zrušil všechny ostatní zákony, které diskriminují ženy. Evropská unie musí jako společenství vyjádřit podporu všem, kdo bojují za práva žen v Afghánistánu, abychom nedovolili zničení všeho, čeho bylo doposud v této oblasti dosaženo.

Anna Záborská (PPE-DE). – (SK) Dovolte mi upřímně poděkovat předsedovi Hans-Gert Pötteringovi, že akceptoval mou žádost a zařadil tento bod mezi urgentní rezoluce této schůze.

Důstojnost ženy je součástí její osoby. Musí být respektována v partnerském vztahu i v rodině a výchova k ní by měla být součástí každé společnosti. Mladé ženy musí mít možnost svobodně a autonomně se

rozhodovat. Aktuální situaci v Afghánistánu nemůžeme akceptovat. Diskriminace žen je porušováním základních lidských práv, ponižováním žen a destrukcí jejich osobnosti.

Naše politika musí být koncepční, ale jednoznačná. Nemůžeme na jedné straně umožnit prezidentu Hamidovi Karzáiovi vystoupit v Evropském parlamentu a na druhé straně připustit, aby v jeho zemi byly přijímané zákony porušující základní lidská práva. .

Corina Crețu (PSE). – (RO) Pochopitelně nás všechny znepokojuje fakt, že v Afghánistánu vstupuje v platnost zákon, umožňující diskriminační a ponižující zacházení se ženami v rodině a společnosti. Tento zákon flagrantně porušuje program, který v Afghánistánu podporujeme, o to víc, že většina zemí NATO oznámila, že posílí svou účast na úsilí zajistit v Afghánistánu stabilitu. Vojenský aspekt mezinárodní přítomnosti v této zemi je určitě velmi důležitý, možná dokonce rozhodující, ale nejde jen o zajištění míru a investic do infrastruktur, ale také o mnohem komplexnější projekt: modernizaci afghánské společnosti.

Pro koho stavíme školy, když jsou afghánské dívky diskriminovány a není jim umožněn přístup ke vzdělání? Nikdo pochopitelně nepředpokládá, že by nová afghánská společnost měla být kopií západních společností, ale nemůžeme zavírat oči před týráním a porušováním lidských práv ve jménu respektu k místní kulturní identitě. Proto se domnívám, že je povinností evropských institucí předat prezidentovi jasný vzkaz...

(Předsedající řečníci přerušil)

Paul Rübig (PPE-DE). - (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, Afghánistán má sebou obtížnou historii. Domnívám se, že především rodiny v této zemi spolu drží velmi pevně a žena má v rodině významné místo. Je proto velmi důležité především podpořit hospodářský rozvoj a zejména podpořit malé a střední podniky.

Je také jasné, že k lepšímu rozvoji země je potřebná i moderní infrastruktura. Domnívám se, že právě projekty zaměřené na infrastrukturu mohou napomoci vytvořit větší pochopení pro ostatní v této zemi a že by se zde prostřednictvím informačních a komunikačních technologií mohl začít pomalu vytvářet jiný obraz světa, při plném zachování identity země.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, legislativa týkající se lidských práv v šíitské komunitě v Afghánistánu přilákala právem velkou pozornost.

Prostřednictvím naší delegace a společně se zvláštním zmocněncem Evropské unie a zástupci členských států velmi zblízka monitorujeme na místě politický vývoj.

Pochopitelně respektujeme svrchovanost legislativního procesu v Afghánistán, především s ohledem na ústavu, která podle článku 131 umožňuje přijímat právní předpisy věnované výhradně šíitskému společenství. Společně s našimi partnery jsme však podpořili přístup zaměřený na některé články zákona, které jsou jen stěží kompatibilní sskou ústavou nebo mezinárodním právem, ke kterému se ská vláda svým podpisem přihlásila.

Evropská unie proto zaslala 12. dubna afghánské vládě protest. V něm jsme vládě výslovně připomněli její povinnosti vůči mezinárodním úmluvám týkajícím se občanských a politických práv, diskriminace žen a práv dětí.

Zdůraznili jsme, že navrhované zákony by ženám výrazně zabránily plně využít svých práv a rovnocenně se účastnit hospodářského, společenského, kulturního, občanského a politického života afghánské společnosti.

Je pravděpodobné, že mezinárodní reakce i reakce afghánské občanské společnosti přispěly k rozhodnutí afghánské vlády vrátit zákon zpět ministroví spravedlnosti k celkovému přezkoumání, především s ohledem na povinnosti Afghánistánu vůči mezinárodnímu právu. Je samozřejmé, že toto přezkoumání proběhne zcela v kompetenci afghánské vlády. S ohledem na politické pozadí této země je nezbytně nutné, aby vláda převzala v rámci legislativního a institucionálního procesu plně svou odpovědnost.

Budeme toto přezkoumání společně s našimi mezinárodními partnery bedlivě sledovat, také v rámci naší podpory institucionální reformy soudního odvětví.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat dnes ve 12:00.

Písemná prohlášení (Článek 142)

Toomas Savi (ALDE), písemně. – Pane předsedající, každá lidská bytost má právo na humánní život, což znamená, že nikdo nesmí být diskriminován na jakémkoliv základu včetně pohlaví. Lidská práva, která jsou přirozená pro nás, Evropany, jsou bohužel v mnoha zemích světa naprosto pošlapávána.

Od svržení Tálibánu se situace v Afghánistánu zlepšila, nicméně ve skutečnosti v oblasti lidských práv k mnoha pozitivním změnám nedošlo. Neustálé porušování práv žen je naprosto nepřijatelné a pro Evropskou unii je nesmírně důležité, aby vytvářela tlak na afghánskou vládu, aby se situace udržela pod kontrolou. Ještě horší než řada kontroverzních zákonů týkajících se rovnosti mezi ženami a muži je to, že na muže se v samotné afghánské společnosti obecně pohlíží výš než na ženy. Evropská unie proto musí podporovat kampaně na zvyšování povědomí podporující rovnost mužů a žen a lidská práva.

5.2. Podpora pro Zvláštní soud pro Sierra Leone

Předsedající. – Dalším bodem programu je rozprava o šesti návrzích usnesení týkajících se podpory pro Zvláštní soud pro Sierra Leone⁽²⁾.

Corina Crețu, autor. – (RO) Jeden z problémů, které postihují systémy soudnictví v mnoha zemích světa, není ani tak absence řádně strukturovaného právního rámce, ale spíše nedostatečné prosazování soudních rozhodnutí. V zemích postižených pohromou občanské války, neustálého konfliktního stavu nebo masakrů jsou důsledky této situace z humanitárního hlediska a z hlediska rozvoje katastrofické.

V případě Zvláštního soudu pro Sierra Leone je zdaleka nejdůležitější, aby se prosadila právní rozhodnutí, protože tento soud vydává v mezinárodním právu řadu významných precedentů. Není to jen první dvůr tohoto druhu zasedající v zemi, kde se souzené věci staly, ale jde o první soud, který v osobě Charlese Taylora obvinil a odsoudil bývalého prezidenta Libérie, hlavu afrického státu, který byl stále ve funkci, když soud začal.

Tyto aspekty společně s nedávným odsouzením tří bývalých vůdců rebelů z období občanské války jsou výraznými ukazateli odhodlání mezinárodního společenství a vlády Sierra Leone tvrdě zakročit proti pocitu beztrestnosti, který dávali najevo ti, kdo po celé desetiletí prováděli zvěrstva.

Mezinárodní společenství musí zcela dokončit uskutečnění projektu, navrženého pro posílení soudního a právního stavu v Sierra Leone. Mandát Soudu brzy, tedy v roce 2010, skončí a vláda v Sierra Leone upřímně přiznala, že není schopná zajistit prosazení rozsudků.

Je proto nesmírně důležité, aby Evropská unie a mezinárodní partneři zapojení do mírového procesu podpořili a prosadili provedení rozsudků, které Zvláštní soud vydal. Nezáleží na tom jen postup směrem k míru a stabilitě v regionu, ale také důvěryhodnost zvláštních dvorů založených s podporou mezinárodního společenství v dalších zemích.

Charles Tannock, autor. – Pane předsedající, mezinárodní humanitární právo je relativně nová a poněkud nedokonalá součást právní vědy, která ale dosáhla několika velkých úspěchů. V Evropě sehrál Mezinárodní trestní tribunál pro bývalou Jugoslávii nesmírně významnou roli, neboť přinesl spravedlnost do regionu poničeného řadou surových válek. Podobně stíhal soud v Tanzánii osoby odpovědné za genocidu ve Rwandě v roce 1994.

Známe tudíž potenciál takovýchto soudů pomáhat válkou poničeným regionům skoncovat s ovzduším beztrestnosti a pohnout se dál. Takto zajištěná spravedlnost je v mnoha ohledech stejně cenná jako finanční pomoc Evropské unie. Mezinárodní společenství by proto mělo dál podporovat Zvláštní soud pro Sierra Leone tím, že v případě nutnosti a na vyžádání poskytne bezpečná vězeňská zařízení v členských státech pro uvěznění odsouzených tyranů.

Jedním z mých úspěchů, na něž jsem v tomto Parlamentu nejvíc hrdý, byla moje role v usnesení Parlamentu, vyzývající Nigérii, aby vydala Charlese Taylora před soud, což se nakonec prostřednictvím OSN podařilo. Bez silného a plně fundovaného Zvláštního soudu pro Sierra Leone však unikne mnoho dalších zločinců nepotrestaných.

(2) Viz zápis.

Mikel Irujo Amezaga, autor. – (ES) Pane předsedající, před dvěma lety jsem měl možnost jako člen mise vedené mou kolegyní paní Isler Béguinovou, která je zde přítomna, navštívit Sierra Leone, zúčastnit se jednání Zvláštního soudu a uvědomit si, jak obrovský úkol plní, nejen pro Sierra Leone, ale pro celé lidstvo.

Zvláštní soud pro Sierra Leone pochopitelně vytvořil precedens, jak zde již bylo zmíněno. Vytvořil precedens v tom, jak uvádí usnesení, že byl prvním mezinárodním soudem financovaným z dobrovolných příspěvků, prvním, který byl vytvořen v zemi, kde se údajné zločiny odehrály, a také prvním soudem – jak zde již bylo zdůrazněno – který obvinil bývalou hlavu státu.

Ze všech těchto důvodů, nejen protože vytvořil precedens, ale také protože je měřítkem, ke kterému se vztahují ostatní soudy, jež vznikly a vytvářely se podle něj – jako jsou soudy ve Rwandě, bývalé Jugoslávii, Kambodži nebo Libanonu – považujeme za nesmírně důležité, aby bylo toto usnesení, na němž společně se soudem již několik měsíců pracujeme, přijato.

Před dvěma lety jsme přijali usnesení na podporu jeho financování, protože v té době procházel Zvláštní soud obtížným obdobím, byl bez financí a neměl potřebnou podporu – a i zde bychom měli poděkovat také Evropské komisi, která soudu poskytl finanční podporu.

Nyní žádáme především o dvě věci: za prvé, aby ti, kdo byli odsouzeni, mohli své tresty nastoupit – tady nejde o fungování Zvláštního soudu, který svou práci ukončí příští rok, ale o dědictví, které nám nechává – a za druhé, aby bylo na tyto účely k dispozici víc prostředků.

Krátce řečeno, Zvláštní soud pro Sierra Leone je skvělým příkladem a měřítkem pro nás pro všechny a pro všechny soudy, které řeší válečné zločiny. Jde o skvělý příklad a měřítko a o lekci, kterou nám dala druhá nejchudší země planety: po vstupu do budovy soudu jsme spatřili heslo „bez spravedlnosti není míru“. A přesně proto máme morální povinnost nejen my jako Evropané, ale jako lidské bytosti, zajistit, že dědictví tohoto Zvláštního soudu nechá v historii svou stopu.

Erik Meijer, autor. – (NL) Pane předsedající, Sierra Leone zažila stejně jako sousední Libérie obrovská zvěrstva, kvůli nimž přišlo mnoho obyvatel o život nebo zůstali vážně zranění, duševně či fyzicky.

Zločinci, kteří posílali dětské vojáky uřezávat nevinným lidem končetiny, by měli být potrestáni, a ne aby dostali možnost své zločiny zopakovat. Zdá se, že se pokus zajistit v období let 2000 a 2010 toto potrestání, nezdaří. Zvláštní soud OSN pro Sierra Leone je neschopen fungovat. Nikdo, kde je shledán vinným, nemůže být v Sierra Leone zavřen do vězení na jakoukoliv slušnou dobu.

Otázka zní, co ještě můžeme udělat pro zajištění lepšího výsledku? Soud nebude úspěšně fungovat bez financí zvnějšku, bez prodloužení svého mandátu nebo bez míst ve vězeních mimo území Sierra Leone. Usnesení na tyto možnosti právem upozorňuje. Toto prohlášení musí rychle vést k přijetí opatření. Jinak bude příliš pozdě.

Filip Kaczmarek, jménem skupiny PPE-DE. – (PL) Pane předsedající, v Polsku se někdy říká, že „když se řekne A, musí se říct i B“. To je pro naši dnešní rozpravu, která se týká především finanční podpory pro Zvláštní soud pro Sierra Leone, velmi důležité. Je pravda, že prožíváme krizi a Soud, který je udržován z dobrovolných příspěvků z různých zemí, spolýká velké sumy peněz. Nesmíme však dopustit, aby tento svým způsobem jedinečný orgán musel ukončit svou práci mezinárodní ostudou – a ostudou by bylo, kdyby soud přestal pracovat z finančních důvodů a odsouzení by byli propuštěni.

Evropská unie a podle mého názoru především OSN jsou povinny dovést práci Soudu do konce, zajistit finanční podporu a provedení rozsudků, které Soud vydá.

Práce soudu a jeho vysoké náklady jsou předmětem mnoha výměn názorů v samotné Sierra Leoně, protože zde velké množství lidí čeká na odškodnění, a Sierra Leone je jednou z nechudších zemí světa. Proto bychom při souzení minulosti neměli zapomínat na budoucnost.

Ewa Tomaszewska, jménem skupiny UEN. – (PL) Pane předsedající, Zvláštní soud pro Sierra Leone odsoudil Issu Hassana Sesaye, velícího důstojníka Jednotné revoluční fronty (RUF), k 52 letům vězení. Odsouzen byl i jeden z velitelů RUF Morris Kallon, a to ke 40 letům vězení, a Augustine Gbao, odpovědný za bezpečnost RUF, ke 25 letům vězení.

Zorganizovali jedno z nejkrutějších povstaleckých hnutí moderní doby. Drastické mrzačení civilního obyvatelstva a především amputace končetin v masovém měřítku, sexuální násilí jako zbraň, přijímání dětí

do armády – to jsou jen některé z brutálních metod, které Jednotná revoluční fronta pod velením odsouzených používala.

Přísný trest v jejich případech je výrazným signálem, který by měl zamezit ostatním, aby páchali podobné činy, a signálem toho, že civilizovaný demokratický svět nebude mlčet a má mocný nástroj vzepřít se pachatelům takovýchto zvěrstev. Tímto nástrojem je Soud a Soud by měl dostat podporu, jak finanční, tak politickou.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedající, jsem skutečně ráda, že se tato rozprava koná, protože se ji snažíme dostat na program jednání už po několik zasedání.

Takže dnes, nedlouho před koncem tohoto volebního období, bychom skutečně chtěli zdůraznit, že Sierra Leone – jedna z nechudších zemí světa – které se skutečně podařilo vytvořit tento Zvláštní soud pro souzení osob odpovědných za krutosti, by měla dostat podporu.

Byla jsem v čele evropské volební pozorovací mise v Sierra Leone a myslím, že je skutečně naším politickým a morálním úkolem podpořit tento soud, protože by bylo skutečně nepřijatelné a nemyslitelné, kdyby tento soud nemohl možná z finančních důvodů pokračovat.

Vyzývám proto Komisi, aby ho podpořila, pochopitelně finančně. Kdysi nás ostatně soudci těchto soudů prosili o finanční podporu na zajištění další práce tohoto Zvláštního soudu.

Dnes jde však o politickou rovinu, protože bude v roce 2010 končit. Musíme...

(Předsedající řečníci přerušil)

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, Evropská Komise se pevně zavázala pomoci Sierra Leone v přechodu z poválečné situace do stavu růstu a rozvoje. Komise bezpochyby podporuje závazek země upevnit mír, stabilitu a především demokracii.

Komise v této souvislosti uznává a oceňuje základní úlohu, kterou znamenal a stále znamená Zvláštní soud pro Sierra Leone v kontextu obnovení míry a stability v Sierra Leone. Jsme přesvědčeni, že činnosti Zvláštního dvora mohou všem předat sdělení, že žádný závažný zločin proti humanitě, žádná genocida a žádný válečný zločin nezůstanou bez potrestání.

Zvláštní soud pro Sierra Leone sehrál totiž základní funkci v rozvoji mezinárodního práva, díky precedenčnímu právu, které se vytvořilo u otázek jako je verbování dětských vojáků a vynucených sňatků, které byly předmětem prvních rozsudků Zvláštního soudu. Komise za tímto účelem od roku 2003 podporovala aktivity Zvláštního dvora. Z prostředků Evropského nástroje pro demokracii a lidská práva jsme Zvláštnímu dvoru věnovali 2 700 000 EUR. Účelem těchto financí je podporovat aktivity Zvláštního dvora, rozšiřovat jeho cíle podpory právního řádu, mezinárodního humanitárního práva a lidských práv v Sierra Leone a v celém regionu západní Afriky.

Komise kromě toho přijala v roce 2008 projekt, připravený společně se Zvláštním dvorem a vládou Sierra Leone, financovaný 1 milionem EUR z 10. Evropského rozvojového fondu. Projekt, který se má uskutečnit během roku 2009 a 2010, zahrne předchozí činnosti a má v úmyslu zajistit trvalé dědictví, o které se půjde opřít i po ukončení činnosti Zvláštního soudu, zejména díky posílení kompetencí právních profesí a institucionální kapacity celkového právního systému v Sierra Leone.

Komise byla informována o rozpočtových problémech Zvláštního soudu a v roce 2008 mu poskytla nouzovou pomoc ve výši 2,5 milionu EUR z Nástroje stability určených na pokrytí finančních nákladů a především mezd zaměstnanců Zvláštního soudu. V tomto ohledu se Komise s potěšením dozvěděla, že se Zvláštnímu dvoru podařilo pokrýt několikaměsíční rozpočtový deficit. Věříme, že i přes světovou hospodářskou krizi se mezinárodnímu společenství podaří najít prostředky nutné k tomu, aby Zvláštní soud úspěšně plnil své úkoly a ukončil soud s bývalým prezidentem Libérie Charlesem Taylorem.

Na závěr chci vyjádřit podporu požadavku dalšího posouzení a zkoumání úkolů a funkcí různých zvláštních soudů a s radostí vás mohu jménem Komise informovat, že budou v této oblasti financovány dvě iniciativy z položky lidských práv „konflikty a bezpečnost“ v rámci sedmého rámcového programu pro výzkum.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat dnes ve 12:00.

5.3. Humanitární situace obyvatel tábora Ashraf

Předsedající. – Dalším bodem programu je rozprava o šesti návrzích usnesení týkajících humanitární situace obyvatel tábora Ashraf⁽³⁾.

Ana Maria Gomes, autorka. – Pane předsedající, někteří poslanci v této sněmovně chtějí představit lidové mudžáhidy jako hrdiny nebo skutečnou alternativu iránského režimu. Nejsou ani jedním.

Během svých cest do Iráku jsem vyslechla Kurdy, sunnity, šíity, křesťany, turkmenské vůdce i další skupiny, jež si stěžovaly na roli lidových mudžáhidů, kterou v roce 1988 sehráli v kampani Saddáma Husseina Anfal, jež kulminovala masakry jako byla Halabža. To nám potvrdila i irácká delegace, která zde byla tento týden, když nás ujišťovala, že irácká ústava zavazuje iráckou vládu plně dodržovat lidská práva obyvatel tábora Ashraf, kteří chtějí s pomocí Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky a Mezinárodního červeného kříže odejít do Íránu nebo do jiných míst, nebo si přejí zůstat jako političtí uprchlíci dle iráckých zákonů.

Musíme pochopit, že irácká vláda nechce tábor Ashraf, který škodí jeho dobrým sousedským vztahům v Íránu, zachovat. Pro Iráčany nelze Írán zahnat tím, že si to budou přát. Je zde. Je to mocný soused. Je pravda, že lidové mudžáhidové již nejsou na seznamu teroristů, ale jsou stále neprůhlednou sektou, která zachází brutálně s těmi, kdo ji chtějí opustit. Obyvatelé tábora Ashraf jsou především lidské bytosti, jejichž lidská práva je nutné dodržovat, bez ohledu na osud samotné organizace nebo její minulosti. Musí se s nimi zacházet podle Úmluvy o postavení uprchlíků z roku 1951 a nikdo – opakuji, nikdo – nesmí být nucen k návratu do Íránu.

Řekněme si však jasně jednu věc. V tomto usnesení nejde o iránský režim, který utiskoval své obyvatele, špatně spravoval zemi a na desetiletí destabilizoval Střední východ. Každý, kdo prezentuje svůj hlas pozměňovacím návrhům PSE a zeleným, jež chtějí vybalancovat tón tohoto usnesení, jako hlas pro iránský režim, buď jedná ve zlém víře, nebo mu prostě došly argumenty.

Duch našich pozměňovacích návrhů je docela prostý. Chceme předložit celkový obrázek porušování lidských práv a věcí, které ohrožují tábor Ashraf a jeho okolí. Požadujeme například, aby měli obyvatelé tábora Ashraf právo být vyslyšeni Vysokým komisařem OSN pro uprchlíky a Mezinárodním červeným křížem na neutrálním místě a bez přítomnosti vůdčích představitelů lidových mudžáhidů, aby se ukázalo, co si skutečně přejí. Musíme také vyžadovat, aby vedení mudžáhidů přestalo řídit životy obyvatel tábora Ashraf tím, že jim nepovolují tábor opustit. Především vyjadřujeme obavy ohledně nahlášených praktik duševní a fyzické manipulace a závažného porušování lidských práv s rámci sekty. Krátce řečeno jde o lidská práva jednotlivců v táboře Ashraf. Mějme tyto lidi a jejich lidská práva na paměti při hlasování.

Alejo Vidal-Quadras, autor. – Pane předsedající, dnes dopoledne budeme hlasovat o společném návrhu usnesení o situaci v uprchlickém táboře Ashraf v Iráku, které společně podepsaly čtyři politické skupiny. Tři tisíce pět set iránských žen a mužů, členů demokratické opozice vůči fundamentalistickému režimu v Íránu, zde žije zcela bezbranně. V posledních několika týdnech na ně byl vyvíjen nátlak ze strany frakce irácké vlády pod vlivem iránského režimu a je vysoce pravděpodobné, že by mohlo kdykoliv dojít k tragédii podobné té, které jsme ne tak dávno byli svědky na Balkáně.

Všichni si pamatujeme na Srebrenicu a nepochybuji, že nikdo z poslanců tohoto Parlamentu by si nepřál druhou Srebrenicu v Iráku. Náš návrh usnesení chce zalarmovat veřejné mínění po celém světě dříve, než dojde k neštěstí. Někteří kolegové bohužel předložili pozměňovací návrhy, které by mohly zvýšit nebezpečí pro obyvatele tábora Ashraf a poskytnout iránskému režimu a jeho zástupcům v Iráku důvody je zmasakrovat.

Nedávno jsem tábor osobně navštívil a ujišťuji vás, že obvinění obsažená v předložených pozměňovacích návrzích jsou absolutně nepodložená. Lidé v Ashrafu jsou tam dobrovolně. Mohou odejít, kdykoliv chtějí a žijí ve zcela přátelských vztazích s iráckými obyvateli regionu. Záměrem našeho návrhu je tyto lidi ochránit. Nikdo by to nepochopil – ale pokud budou tyto pozměňovací návrhy přijaty, byl by výsledek návrhu přesně opačný.

Není to politická otázka, kolegové: je čistě humanitární a velmi naléhavá. Žádám vás, abyste hlasovali proti všem předloženým pozměňovacím návrhům ke společnému návrhu, který podporují tyto čtyři politické skupiny, a podpořili návrh tak, jak ho tyto čtyři skupiny velmi odlišných politických postojů schválili. Na vašem hlasování závisí životy mnoha nevinných a bezbranných lidí. Prosím, nezklamme je.

(3) Viz zápis.

Angelika Beer, autorka. – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, moje skupina toto usnesení nepodepsala a budeme pro něj hlasovat pouze, když budou přijaty pozměňovací návrhy, které jsem předložila společně s autorkou paní Gomesovou jménem Socialistické skupiny v Evropském parlamentu a Skupiny Zelených/Evropské svobodné aliance.

Týká se to sporu ohledně mudžáhidů neboli PMOI, lidových mudžáhidů v Íránu. Nejde o demokratickou opozici. Chtěla bych k tomu uvést několik věcí. PMOI je zvrhlá organizace, která se rovná náboženské sektě a která velmi tvrdě utiskuje své vlastní členy, včetně těch, kteří jsou v táboře. Na jejich udržení v táboře se používá duševní i fyzický nátlak. Těm, kdo odmítnou, se ničí rodinné vztahy, jsou nuceni k rozvodu a jejich děti jsou odváženy – což je jeden z nejbrutálnějších prostředků útisku.

MKO zcela oddělila členy PMOI žijících uvnitř a vně tábora. Přístup mezinárodního tisku nebo médií je naprosto vyloučen. Všechny pohovory, které vede OSN, se odehrávají za přítomnosti vedoucích činitelů PMOI, což znamená, že lidé nemohou skutečně mluvit o svých problémech a obavách.

V minulosti byli členové PMOI ze severního Iráku odevzdáváni stoupencům Saddáma Husseina a byli velmi hanebně mučeni a zabíjeni v táboře Abu Ghraib. To je jen pár příkladů a vysvětlení ke společným pozměňovacím návrhům, o jejichž přijetí vás naléhavě žádám. Každý, kdo je odmítne – a to chci říct zcela jasně – a každý, kdo přijme současné, nezměněné znění usnesení, hlasuje pro to, aby lidové mudžáhidové mohli pokračovat v táboře, který mají pod kontrolou, ve své politice útlaku. Budete pak také částečně odpovědní za to, čím dnes PMOI vyhrožuje, tedy za to, že pokud bude tábor pod mezinárodním dohledem zničen, jeho obyvatelé budou vyzváni k sebeupálení. Je to jasně pravý opak toho, čeho zde chceme dosáhnout, a proto vás naléhavě prosím, abyste hlasovali pro pozměňovací návrhy, které předložila PSE a moje skupina.

Erik Meijer, autor. – Pane předsedající, Írán 30 let ovládala teokratická diktatura. Tato diktatura nejen nutila obyvatele žít v souladu s jejími náboženskými normami, ale snažila se také zabít každého, kdo se jejímu systému nepodvolil. V důsledku toho žije mnoho Íránců v exilu, nejen v Evropě, ale také v okolních zemích.

Po anglo-americké vojenské invazi do Iráku dostali Íránci, kteří zde žili v exilu, záruku ochrany přes Íránem. Zahraniční vojska se nyní chystají z Iráku stáhnout. Podporuji tento odchod, ale neočekávaným důsledkem by mohlo být to, že teokratický režim v Íránu by mohl využít příležitosti a zaútočit na opozici mimo své vlastní hranice. Snaží se o deportaci těchto osob do Íránu, aby je mohl zabít. V Iráku je mnoho solidarity s Íránci v exilu. Bohužel však vzrostla síla Íránu v Iráku kvůli tomu, že většina obyvatel v Iráku jsou také šíitští muslimové.

Ve své písemné otázce Radě jsem ji upozornil na situaci 3 400 lidí žijících v táboře Ashraf. Jedinou odpověď bylo, že Rada o této otázce nejednala. Dnes diskutujeme o velmi naléhavém usnesení o táboře Ashraf. Ve dvou předchozích usneseních v roce 2007 a 2008 potvrdil náš Parlament právní statut obyvatel Ashrafu dle čtvrté ženevské úmluvy. Dnes věnuje náš Parlament zvláštní pozornost současné situaci přijetím usnesení jen o Ashrafu. Text je společný, přijatý většinou politických stran a je vyvážený. Chce vyslat výrazné sdělení irácké vládě, že práva těchto 3 400 lidí v Ashrafu včetně 1 000 žen, nelze porušit kvůli tlaku iráckých mullahů.

Musíme tedy vyslat jednotné sdělení, bez pozměňovacích návrhů, které by toto usnesení podkopaly a oslabily, týkající se jen humanitárních otázek obyvatel Ashrafu. Musíme se vyvarovat jakýchkoliv změn konečného textu usnesení, které by zkomplikovaly situaci nebo ohrozily životy těchto bezbranných lidí.

Obyvatelé Ashrafu byli na začátku invaze v roce 2003 bombardováni silami OSN. Později je prověřovaly USA. Irácká vláda také prověřovala každého, kdo v Ashrafu žije – probíhalo to v dubnu tohoto roku. Každý byl vyslechnut mimo Ashraf. Byli podporováni a vyzýváni, aby tábor opustili, nebo se vrátili do Íránu. Jen šest z nich souhlasilo s odchodem – šest z 3 400 lidí! Musíme proto jejich rozhodnutí respektovat.

Mogens Camre, autor. – Pane předsedající, situace v táboře Ashraf, kde žije 3 500 členů hlavní demokratické irácké opozice PMOI, nás po nějakou dobu velmi znepokojovala a byla v posledních letech předmětem mnoha usnesení tohoto Parlamentu. Společně s delegací čtyř poslanců Evropského parlamentu jsem loni v říjnu navštívil tábor Ashraf a setkal jsem se s americkými a iráckými úředníky a úředníky OSN. Všichni posílili naše obavy o zákonný status obyvatel Ashrafu, protože bezpečnost tábora byla na počátku tohoto roku přesunuta z amerických vojsk na irácké síly.

Situace se od té doby velmi zhoršila. Íránský nejvyšší vůdce požádal v oficiálním oznámení na konci února iráckého prezidenta, který byl na návštěvě Íránu, aby uzavřeli dohodu o uzavření tábora Ashraf a aby byli všichni jeho obyvatelé vykázáni z Iráku.

Irácké síly od té doby začaly tábor obléhat. Irácká vojska bránily vstupu rodin obyvatel Ashrafu, parlamentních delegací, organizací pro lidská práva, právníků, novinářů a dokonce i lékařů do tábora a neumožnily v řadě případů Ashraf zásobovat.

Parlament se proto rozhodl, že je naprosto nutné věnovat se této urgentní otázce na tomto zasedání. Ve spolupráci se všemi skupinami jsme připravili společný text, který je dobře vyvážený a věnuje se všem otázkám, které nás znepokojují, a vyzývá mezinárodní orgány, aby pro obyvatele Ashrafu našly dlouhodobý právní statut.

Bohužel bylo předloženo několik pozměňovacích návrhů ze strany obhájců Teheránu, těch, kdo uvěřili teheránským lžím. Myslím, že je jasné, že tyto návrhy odporují bezpečnosti obyvatel Ashrafu a že bychom proti nim měli volit. Vyzývám všechny kolegy, aby se přidrželi společného textu a jakékoliv pozměňovací návrhy odmítli.

Marco Cappato, autor. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, hovoříme zde o „táboře“, jenž je ve skutečnosti malým městem lidí, kteří na základě obtížného politického rozhodnutí složili zbraně; lidí, kteří svou vlastní obranu svěřili mezinárodnímu společenství. Důvodem, proč o tomto bodu dnes jednáme v naléhavém řízení, je riziko, že mohou být tito lidé deportováni *en masse* a že mohou být jednou pro vždy porušena všechna jejich práva, pokud jde o iránský režim.

Jistě si lze položit otázky ohledně úrovně a rozsahu demokracie mezi iránskými lidovými mudžádhíhy, v jejich organizaci, ale to není předmětem diskuse, kterou máme vést, a není to důvodem, proč jsme požádali o použití naléhavého řízení. Důvodem, proč jsme požádali o využití naléhavého řízení, je zabránit tomu, aby bylo toto městečko napadnuto jako celek, aby byla smetena základní práva jeho obyvatel a aby byli vydáni do rukou iránské diktatury.

Proto mají předložené pozměňovací návrhy pouze tendenci zamlžít zjevnou naléhavost a nezbytnost tohoto sdělení, a proto doufám, že nebudou přijaty.

Tunne Kelam, jménem skupiny PPE-DE. – Pane předsedající, naším dnešním úkolem je zabránit potenciální obrovské lidské tragédii.

Téměř 4 000 osobám, členům iránské opozice, hrozí bezprostřední nebezpečí, že budou deportováni iráckými úřady zpět do Íránu, jehož režim již popravil více než 22 000 jejich přátel. Mimochodem jsou to lidé, kteří odhalili teheránský tajný jaderný program a stojí proti režimu vyvážejícímu terorismus mírovými prostředky.

Je v zájmu demokratické věrohodnosti irácké vlády i americké administrativy, které jim přiznaly status chráněných osob, aby chránily jejich životy, respektovaly jejich svobodnou vůli a důstojnost zajistily jejich bezpečnou budoucnost podle mezinárodního práva. Především však vyzýváme iráckou vládu, aby přestala tábor Ashraf blokovat.

Nicholson of Winterbourne, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, domnívám se, že pan Alejo Vidal-Quadras, který je mým dobrým přítelem, i ostatní, kteří zde vystoupili, se hluboce mylí a že bychom měli pozměňovací návrhy podpořit, protože irácká vláda nedávno opakovaně oznámila, že vůbec nemá v úmyslu nutit obyvatele tábora Ashraf odejít do Íránu nebo do jakékoliv jiné země.

Irácká vláda opakovaně žádala různé země včetně mnoha členských států EU, aby je přijaly, s čímž jsme nesouhlasili.

Z 3 400 lidí žijících v táboře jich má 1 015 povolení k pobytu a status rezidenta v různých zemích, z nichž mnohé jsou členskými státy EU, a my je nepřijímáme. Proč?

Většina obyvatel tábora prošla během předchozího režimu Saddáma Husajna profesionálním vojenským výcvikem a společně s jeho prezidentskými gardami a jinými bezpečnostními složkami se účastnili násilného potlačení iráckého lidového povstání po osvobození Kuvajtu v roce 1991.

Je zcela jasné, že tito lidé ubližovali iráckému lidu, když irácká armáda odmítla zabít, tak jak Saddám Husajn požadoval. Rodiny obětí v Íráku na toto nemohou zapomenout a irácká ústava neumožňuje přítomnost skupin jako je PMOI nebo kurdská PKK na irácké půdě.

Dva tisíce těchto lidí se samo přihlásilo Vysokému komisaři OSN pro uprchlíky a doufalo, že budou přesunuti do jiných zemí připravených je přijmout a irácká vláda již řadu let usiluje společně s Vysokým komisařem OSN pro uprchlíky, aby je jiné země přijaly.

Drazí kolegové, je to věc Iráku. V sázce je suverenity Iráku a měli bychom v tom důvěřovat demokraticky zvolené vládě v Iráku. Je to jejich právo, jejich povinnost a mohou vás ujistit, že ji řádně plní.

Charles Tannock (PPE-DE). – Pane předsedající, nikdy jsem nebyl velký fanoušek lidových mudžáhidů v Íránu, jejichž filozofický původ je islámsko-marxistický – což si vzájemně odporuje – a již byli dlouhá léta pochopitelně pod ochranou Saddáma Husajna, bagdádského řezníka, kterého vojensky podporovali.

V posledních letech se však reformovali a poskytli Západu cennou informaci o porušování lidských práv v Íránu a o umístění iránských tajných zařízení na obohacování uranu. Proto je sporné, zda by měli zůstat na seznamu zakázaných teroristů, který vypracovala EU. Nesporné podle mě je, že si obyvatelé tábora Ashraf zaslouží právní ochranu v Iráku od jeho vlády a spojených sil a že si nezaslouží být deportováni do Íránu, kde se setkají s téměř jistým mučením a možnou popravou.

Richard Howitt (PSE). – Pane předsedající, tato rozprava opět ukazuje na omezení naléhavých řízení, která jsou spojena s velkou řadou protestů, protože není čas na řádné jednání a konzultace.

Chci nechat zapsat do záznamu, že původní socialistický text se jasně staví proti jakékoliv otázce nucené deportace a žádá o plnou shodu s ženevskou úmluvou a plný přístup mezinárodních organizací pro lidská práva. K panu Vidal-Quadrasovi a dalším: osobně jsem se snažil najít kompromis týkající se podpory napříč stranami jen pro pozměňovací návrhy 2, 3 a 6 a pak socialistickou podporu pro společné usnesení a je naprosto zkrslující tvrdit, že tyto pozměňovací návrhy by mohly být použity jako záminka pro masakr obyvatel. Bez ohledu na to, zda lidé podporují či kritizují PMOI, nikdo v této sněmovně by při debatě o lidských právech nemohl nesouhlasit s pozměňovacími návrhy, které se snaží podporovat povinnost dodržovat lidská práva jakékoliv strany kdekoliv na světě.

Jan Zahradil (PPE-DE). – (CS) Pane předsedo, mně bude stačit 30 vteřin. Já chci říci, že jsem rád, že to bylo české předsednictví, během kterého byla organizace PMOI odstraněna z listu zakázaných organizací Evropské unie, a jsem rád, že dnes pokračujeme v ochraně opozice proti iránskému režimu rezolucí o táboře Ašraf. Chtěl bych poděkovat všem, kteří se na tom podíleli ze všech politických skupin bez rozdílu jejich politické barvy a přesvědčení, a doufám, že ta rezoluce projde v té podobě, v jaké byla navržena, bez pozměňovacích návrhů, které by ji nějakým způsobem deformovaly.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Pane předsedající, i já chci vyzvat k odhlasování tohoto společného návrhu usnesení, tak jak nyní zní. Pozměňovací návrhy předložené sněmovně jsou hluboce mylné.

Je naprosto nesprávné říkat, že byl i třeba jeden jediný uprchlík z tábora Ashraf nebo jiného tábora přesunut do Evropy či v rámci Iráku s podporou Nejvyššího komisaře OSN. Vyzývám kohokoliv, aby se zeptal Vysokého komisaře, zda byl někdy nějaký uprchlík přesunut.

Je to absolutně lživé a určené jen k usnadnění hromadného zabíjení. To je k tomu vše, nic víc, a chci požádat autory těchto naprosto ostudných pozměňovacích návrhů, aby je stáhli, neboť jsou urážkou tohoto Parlamentu.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Pane předsedající, žádám o dovolení promluvit, ale za podmínek, kdy to je možné. Se všemi těmi poslanci, co tu chodí sem tam, je to skutečně velmi obtížné; velmi si Parlamentu vážím, ale zdá se mi skutečně nemožné, aby se tu za těchto okolností dalo mluvit.

Předsedající. – Máte pravdu.

Dámy a pánové, rozpravu neukončíme, dokud nebudou všichni v klidu sedět na místě.

Mohli by poslanci, kteří hovoří v uličkách, vzít na vědomí, že rozpravu neukončíme, dokud nepřestanou mluvit a budeme si moci s řádnou úctou vyslechnout pana místopředsedu Komise.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Pane předsedající, chci vám poděkovat, protože si myslím, že je správné při účasti na rozpravách naslouchat, co se říká, a mluvit vhodným způsobem.

místopředseda Komise. – (FR) Budu nyní mluvit francouzsky. Pane předsedající, dámy a pánové, Komise pravidelně sleduje vývoj situace v Iráku, především pokud jde o tábor Ashraf.

Jak všichni dobře víme, irácká vláda převzala v lednu 2009 kontrolu nad touto oblastí. Pokud jde o humanitární situaci v táboře, informoval Mezinárodní červený kříž a jiné mezinárodní organizace, které kontrolovaly vývoj situace, Komisi, že nebylo ohlášeno žádné významné zhoršení životních podmínek nebo žádné jiné porušení mezinárodních úmluv.

Komise plně souhlasí s názorem, podle kterého musí zavření tábora proběhnout v právním rámci a že nelze dojít k ohrožení života a fyzické či duševní integrity obyvatel tábora. Měly by se uplatnit mezinárodní humanitární normy, v neposlední řadě princip nenavracení.

Irácká vláda při mnoha příležitostech prohlásila, že je připravena zacházet s obyvateli tábora slušně a že nemá žádný záměr vyhánět nelegálně členy této organizace nebo je nutit opustit Irák.

S ohledem na to však Komise zdůrazňuje jako vždy potřebu dodržovat právní stát a spoléhá na iráckou vládu, že bude podle toho jednat.

Když se irácké orgány setkaly v březnu 2009 s Komisí, opakovaly irácké orgány svůj závazek dodržovat mezinárodní humanitární normy a nepoužívat síly a především neprovádět nucené návraty do Iráku.

Irácký ministr pro lidská práva momentálně jednotlivě diskutuje s obyvateli, aby se zjistila jejich práva a určilo se, zda se chtějí vrátit do Iráku nebo odejít do jiné, třetí země.

Za poslední týdny se někteří členové rozhodli opustit tábor a byli schopni to učinit bez jakýchkoliv obtíží. Komise toto úsilí podporuje. Pokud obyvatelé tábora chtějí odejít, musí jim irácká vláda povolit usadit se v jiné zemi a usnadnit proces.

Komise ve spolupráci se zástupci členských států v místě bude dál sledovat vývoj situace.

(Potlesk)

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat následně.

PŘESEDÁJÍCÍ: PANÍ ROURE

Místopředsedkyně

6. Schválení zápisu z předchozího zasedání

*

* *

Gary Titley (PSE). – Paní předsedající, připomínám ještě jednou pravidlo 28(2), podle kterého může jakýkoliv poslanec položit předsedovi Parlamentu otázku a odpověď dostane do 30 dnů. Položil jsem panu předsedovi otázku dne 19. března. Dnes je 24. dubna. Odpověď jsem nedostal.

Ptal jsem se na to včera a bylo mi přislíbeno, že se otázka prověří. Stále se nic nestalo. Zdá se velmi obtížně pochopitelné, že předseda tohoto Parlamentu ukazuje takového pohrdání pravidly Parlamentu a jeho členy, že je připraven je zcela ignorovat. Myslím, že chování pana předsedy je naprosto zavrženíhodné.

Předsedající. – Pane Titley, vaši žádost pochopitelně předám.

(Zápis z předchozího zasedání byl schválen.)

7. Hlasování

Předsedající. – Dalším bodem je hlasování.

(Výsledky hlasování: viz zápis)

7.1. Práva žen v Afghánistánu

7.2. Podpora pro Zvláštní soud pro Sierra Leone

7.3. Humanitární situace obyvatel tábora Ashraf

- Před hlasováním

Charles Tannock (PPE-DE). – Paní předsedající, zdá se, že v textu, který na internetu zveřejnily útvary Parlamentu, je chyba. Text je špatně formulován a neodpovídá tomu, co moje i ostatní skupiny skutečně předložily jako společné usnesení. Nevím, zda vás o tom někdo informoval a zda to můžete vzít v úvahu, ale text v odstavci 2 by měl znít „Respektuje individuální přání každé osoby žijící v táboře Ashraf, pokud jde o její budoucnost.“. To tam zveřejněno není a mělo by to v textu být.

Předsedající. – Pane Tannocku, byla jsem o tom informována a všechny jazykové úpravy budou provedeny.

- Po hlasování

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Paní předsedající, chtěl bych vás upozornit na to, že za mnou, mezi pravicovými radikály jsou lidé, kteří nejsou členy Parlamentu, a pokud dobře vidím, také používají hlasovací karty.

(Hluk)

Předsedající. – Pane Martine, to vše se prověří.

7.4. Úmluva Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením (A6-0229/2009, Rumiana Jeleva)

- Po hlasování

Gay Mitchell (PPE-DE). – Paní předsedající, hlasování bylo neplatné, protože je stejný počet hlasů jako před chvílí. Pan poslanec pronesl velmi závažné obvinění týkající se hlasování ve sněmovně. Chtěl bych požádat o zastavení řízení, dokud nezjistíme, zda tu hlasují poslanci, kteří by hlasovat neměli, nebo zda je toto obvinění chybné. Je to velice závažné obvinění.

(Potlesk)

Předsedající. – Před chvílí jsem řekla, že se to prověří. To znamená, že se to prověří okamžitě. Řešíme to.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Paní předsedající, budu stručný. Vzhledem k tomu, že jeden z našich kolegů vznesl obvinění, požádám ho, aby ho upřesnil. A jak jste řekla, kontrola se musí udělat okamžitě, a pokud se, jak myslím, po kontrole ukáže, že je jeho obvinění falešné, žádám, aby z toho byly vyvozeny veškeré důsledky.

Předsedající. – Řekla jsem, že se to prověří. Udělá se to hned a budu vás za několik minut informovat.

7.5. Úmluva Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením (opční protokol) (A6-0230/2009, Rumiana Jeleva)

7.6. Profilování, zejména na základě etnického a rasového původu, v oblasti boje proti terorismu, vymáhání práva, imigrace a celních a hraničních kontrol (A6-0222/2009, Sarah Ludford)

7.7. Ochrana „finančních zájmů“ Společenství - boj proti podvodům - výroční zpráva 2007 (A6-0180/2009, Antonio De Blasio)

- Před hlasováním

Antonio De Blasio, zpravodaj. – (HU) Nebudu potřebovat dvě minuty. Dámy a pánové, chtěl bych vás u této zprávy upozornit na dvě velmi důležité věci. Tyto zprávy byly připravovány roky, ale Rada je ještě ani jednou nedala na svůj program. Myslím, že je pro Radu velmi důležité, aby členské státy s obsahem této zprávy seznámila. Do značné míry by to mohlo pomoci Radě a jiným institucím úspěšně provést udělení

absolutoria. Proto navrhuji, abychom souhlasili s odsunem podzimního udělování absolutoria Radou jen za podmínky, že Rada zařadí tuto zprávu na svůj pořad jednání. Bylo by nesmírně důležité zajistit, aby Rada také souhlasila s těmi nařízeními, která ještě nejsou projednána a měla by zajistit transparentnost v utrácení evropských prostředků. Chtěl bych upřímně poděkovat všem, kdo pomáhali s vytvořením této zprávy, včetně stínového zpravodaje a předkladatelů pozměňovacích návrhů. Tuto zprávu jsme ve výboru přijali obecnou shodou.

7.8. Parlamentní imunita v Polsku (A6-0205/2009, Diana Wallis)

7.9. Přijímání rozhodnutí v rámci SRP: Evropský parlament, oblastní poradní orgány a ostatní subjekty (A6-0187/2009, Elspeth Attwooll)

7.10. Statistika přípravků na ochranu rostlin (A6-0256/2009, Bart Staes)

7.11. Požadavky na ekodesign vztahující se na výrobky se vztahem k energetice (přepřelované znění) (A6-0096/2009, Magor Imre Csibi)

7.12. Harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh (A6-0068/2009, Catherine Neris)

Předsedající. – Chci vám oznámit, že kontrola prokázala, že nedošlo ke zneužití hlasovacích práv.

Abychom se vyhnuli další diskusi, budu informovat pana předsedu a pan předseda Pöttering vám řekne, jaký dopad to bude mít.

7.13. Přeshraniční platby ve Společenství (A6-0053/2009, Margarita Starkevičiūtė)

7.14. Činnost institucí elektronických peněz (A6-0056/2009, John Purvis)

7.15. Hygienická pravidla, pokud jde o vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu (A6-0087/2009, Horst Schnellhardt)

– Před hlasováním

Horst Schnellhardt, zpravodaj. – (DE) Paní předsedající, chci vyslovit jen dvě krátké poznámky. Překlad může v různých jazycích udělat chaos. Chtěl bych proto uvést do záznamu, že pozměňovací návrh k článku 2(2)(a) ve znění „kromě divoké zvěře“ musí být vždy posuzován v souvislosti s bodem aa. Tím se odstraní chaos.

Předsedající. – Mohu vás ujistit, že všechny jazykové verze jsou v tomto směru kontrolovány, pane Schnellhardte.

7.16. Systém střednědobé finanční pomoci platebním bilancím členských států (A6-0268/2009, Pervenche Berès)

7.17. Zdanění příjmů z úspor v podobě úrokových plateb (A6-0244/2009, Benoît Hamon)

7.18. Společný systém DPH, pokud jde o daňové úniky spojené s dovozem a jinými přeshraničními plněními (A6-0189/2009, Cornelis Visser)

– Před hlasováním:

Bart Staes (Verts/ALE). – (NL) Chtěl bych se vrátit k hlasování o své zprávě, která byla ve druhém čtení. Všechny parlamentní skupiny měly politickou dohodu s Radou, že přijmou řadu pozměňovacích návrhů, aby se z této směrnice mohla stát řádná směrnice.

Kvůli absenci mnoha poslanců – více než 400 jich chybělo – jsme nemohli přijmout balíček pozměňovacích návrhů, který ve druhém čtení vyžaduje kvalifikovanou většinu 393 hlasů. Měli jsme je 387 z 395 odevzdaných hlasů. Kvůli absenci mnoha poslanců jsme museli porušit dohodu s Radou.

Proto bych chtěl požádat kancelář a správu Parlamentu, aby prošetřily, jak lze v tomto bodě situaci zachránit, předtím, než bude Parlament po 7. květnu přerušen, abychom mohli situaci prodiskutovat a napravit na příštím dílčím zasedání.

Předsedající. – Musím říct, pane Staesi, že jsme o této otázce již přemýšleli a že se tím opravdu budeme zajímat, protože jde o skutečnou potíž a skutečný problém.

7.19. Systém střednědobé finanční pomoci platebním bilancím členských států

– Před hlasováním

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Paní předsedající, v tomto bodě musím skutečně vystoupit, protože jsme v Hospodářském a měnovém výboru měli k otázkám půjček důležitou debatu a skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů podala pozměňovací návrh, vyvolaný tím, že neexistuje právní základ pro evropskou půjčku.

Dohodli jsme se na pozměňovacím návrhu, který jsme připravili po dohodě s Wernerem Langenem, který byl hlavním vyjednávačem skupiny PPE, i když nebyl v této otázce stínovým zpravodajem, abychom připojili informaci, že neexistuje zvláštní právní základ pro půjčky Společenství. Za těchto okolností byl předložen druhý pozměňovací návrh, takže jsem dost překvapená, že mi dobře informovaní experti sdělili, že na seznamu PPE je u tohoto pozměňovacího návrhu minus, a chtěla bych dát panu Langenovi možnost seznam PPE opravit.

Werner Langen (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, nemám vůbec proč vysvětlovat, jak se sestavuje hlasovací seznam mé skupiny. Diskutovali jsme o něm, předtím jsme ho přehodnotili a jsme schopní dát tomuto návrhu naši plnou podporu.

7.20. Regulační aspekty nanomateriálů (A6-0255/2009, Carl Schlyter)

– Před hlasováním

Carl Schlyter, zpravodaj. – (SV) Paní předsedající, chtěl bych jen uvést, že Komise předložila návrh týkající se této nové, významné politické oblasti, což znamenalo, že jsme se domnívali, že prováděcí opatření budou v současné legislativě dostatečné. Parlament nyní zcela jasně požádal, aby Komise přepracovala všechny příslušné právní předpisy, abychom mohli ochránit spotřebitele, pracující a životní prostředí před negativními vlivy nanoproductů a aby mohl existovat bezpečný trh s těmito materiály, který se bude moci rozvíjet. Chtěl bych vám připomenout, že Komise má dva roky na to, aby vyhověla požadavku Parlamentu a že díky obecné shodě se při dnešním hlasování jasně ukáže, že Parlament to téměř jednomyslně podporuje.

Nyní je na čase, aby Komise okamžitě zahájila práci na revizi, aby bylo možné nanotechnologie regulovat způsobem, který občany ochrání.

7.21. Výroční debata o pokroku učiněném v oblasti Evropského prostoru svobody, bezpečnosti a práva (články 2 a 39 SEU)

7.22. Závěry schůzky na vysoké úrovni G20

7.23. Upevnění stability a prosperity v zemích západního Balkánu (A6-0212/2009, Anna Ibrisagic)

7.24. Situace v Bosně a Hercegovině

- Po hlasování o pozměňovacím návrhu 3

Doris Pack (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, chtěla bych vědět, zda si uvědomujete, že podle článku 6 je nutné vymazat slovo „centrální“ před slovem „stát“, aby text odpovídal ostatním dokumentům.

Předsedající. – Ano, ano, určitě zkontrolujeme všechny jazykové verze, paní Packová.

7.25. O nešíření jaderných zbraní a budoucnosti Smlouvy o nešíření jaderných zbraní (A6-0234/2009, Angelika Beer)

7.26. Práva osob se zdravotním postižením

7.27. Dvacátá pátá výroční zpráva Komise o kontrole uplatňování práva Společenství (2007) (A6-0245/2009, Monica Frassoni)

8. Vysvětlení hlasování

Předsedající. – Nyní přistoupíme k vysvětlení hlasování.

*

* *

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Paní předsedající, chtěl bych se vrátit k závažnému obvinění, které dnes v této sněmovně padlo mezi poslanci Evropského parlamentu, a k očernění Evropského parlamentu, kterého se dopustil pan Martin, který řekl, že někteří poslanci EP nehlasují sami, ale posílají zástupce, kteří hlasují pomocí hlasovacích karet poslanců. Jde o neodpuštělné chování, protože jednání Evropského parlamentu se živě vysílají. Na galerii sedí občané Evropy a dnes, v roce voleb, slyšeli něco mimořádného. Jde o pomluvu a chtěl bych požádat, aby předsednictvo Parlamentu na svém příštím zasedání nařídilo panu Martinovi svá slova odvolat a omluvit se všem poslancům Evropského parlamentu zasedajícím v této sněmovně.

Předsedající. – Pane Rogalski, viděl jste, že jsem požádala o okamžité prošetření, zda je to pravda, nebo ne.

Je to tudíž zaznamenané. Byla to lež. Je to tudíž zaznamenané v oficiálním věstníku. Žádám nyní pana předsedu Parlamentu, aby podnikl nutné kroky a budeme o tom diskutovat na předsednictvu.

Gay Mitchell (PPE-DE). – Paní předsedající, určitě jste to vyřešila velmi rychle, ale myslím si, že není přijatelné, aby poslanec mohl vstát a sdělit takovéto obvinění proti jiným poslancům tohoto Parlamentu. Nepodporuji pány z extrémní pravice, ale předseda Parlamentu musí prosazovat a chránit práva poslanců. Jsme obviňováni z tolika strašných věcí a máme právo na řádné chování a morální jednání od svých kolegů zde ve sněmovně, i mimo ni.

Předsedající. – Když dovolíte, zaznamenala jsem všechno, co jste řekl. Viděl jste, že jsme se pokusili vyřešit věci rychle, protože šlo o důležitou věc. Zcela s vámi souhlasím a uvidíme, co se podnikne.

Christopher Beazley (PPE-DE). – Paní předsedající, v souvislosti s touto diskusí a vaší velmi vstřícnou reakcí chci říct, že se mi včera nepodařilo upoutat pozornost vašeho kolegy, abych oznámil, že tentýž poslanec – odmítám říct vážený – zveřejnil v rakouském tisku článek, v němž jmenuje jednoho parlamentního zaměstnance. Zdá se mi, že bez ohledu na to, zda je obvinění pravdivé, či ne, že je to jen další případ naprosto nevhodného chování. Může to být i tak, že by dotyčná osoba nedostala ověření mandátu, kdyby byli rakouští voliči natolik pošetilí, že by ji podpořili.

Předsedající. – Zaznamenala jsem, co jste řekl, pane Beazley. Všichni souhlasíme s tím, že zde musíme být rozumní, ale máte pravdu, pane Beazley, že obecně se tento druh věcí vždycky otočí proti svému autorovi.

*

* *

Ústní vysvětlení hlasování

– Zpráva: Rumiana Jeleva (A6-0229/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Paní předsedající, tato zpráva se týkala práv osob se zdravotním postižením a chtěl jsem zaznamenat a ocenit práci, kterou odvedl labouristický poslanec Evropského parlamentu pan Richard Howitt v boji pro osoby se zdravotním postižením.

Vždycky jsem ohromně fandil otevírání sportovních akcí lidem se zdravotním postižením. Všichni jsme slyšeli o paralympijském hnutí, ale letos Evropský parlament a Komise poprvé uznaly skvělou práci speciálního olympijského hnutí pro lidi s mentálním postižením, které vede pan Tim Shriver. Tyto programy fungují po celém světě a jeden z nich bude nyní částečně financován z rozpočtu Evropské unie.

Měl jsem tu výsadu, že jsem byl jak na letních hrách v Šanghaji, tak na letošních zimních hrách v Boise v Idaho a jen obtížně lze popsat škálu emocí, kterou zažijete při pohledu na soutěžící a zúčastněné sportovce. Chtěl jsem zaznamenat svou plnou podporu pro toto usnesení.

– Zpráva: Magor Imre Csibi (A6-0096/2009)

Syed Kamall (PPE-DE). – Paní předsedající, opět si myslím, že toto je jedna z těch zpráv, které mohou lidé přijmout s povděkem. V boji za lepší zachování energie a za efektivnější využití energií myslím všichni chceme více energeticky úsporných výrobků. Opět vás ale musím upozornit na to, že bychom měli jít v této sněmovně příkladem.

Když mluvíme o energetické úspornosti, měli bychom se přesvědčit, že je naše vlastní sněmovna v pořádku. Evropský parlament má tři budovy – dvě parlamentní a jednu administrativní budovu – jednu v Bruselu, jednu ve Štrasburku a jednu v Lucembursku. To jasně ukazuje, že my sami se nechováme správně, když jde o energetickou účinnost.

Je načase jít příkladem. Je na čase dát boj za energetickou účinnost na přední místo. Musíme zavřít štrasburský parlament, zavřít administrativní budovy v Lucemburku a zůstat v Bruselu.

– Zpráva: Margarita Starkevičiūtė (A6-0053/2009)

Michl Ebner (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, chtěl jsem vystoupit, protože tyto přeshraniční platby jsou velmi výhodné a ukazují, že cestou konstruktivního řešení a odstranění dalších bariér je Evropská unie vědomě blízká občanům a vytváří předpisy, které jim usnadní věci v jejich každodenním životě. Jsem pevně přesvědčen o správnosti této zprávy a kladně proto hodnotím, že činíme významný krok dopředu tím, že v Evropské unii usnadníme řadu činností. Doufám, že se tím vytvoří precedens pro další oblasti.

– Zpráva: Benoît Hamon (A6-0244/2009)

Syed Kamall (PPE-DE). – Paní předsedající, doufám, že svým vysvětlením hlasování nevyvolám onen typ malicherných odpovědí, jaké se dají očekávat od druhé strany sněmovny.

Myslím, že všichni souhlasíme s tím, že je nutné vyřešit otázku vyhýbání se placení daní, ale současně musíme pochopit, že v případě tvrdě pracujících podnikatelů, kteří vytvářejí pracovní místa a bohatství pro ostatní a za to jsou těžce zdanováni, je celkem pochopitelné, že chtějí legálně přesunout své peníze do oblastí s nízkými daněmi.

Myslím, že všichni souhlasíme s tím, že je nutné bojovat proti podvodům, ale nechtějme zatrhnout legální přesuny peněz. Možná si myslíme, že výsledek takových akcí povede k odstranění režimů s nízkými daněmi a že budeme všichni muset platit vyšší daně a vím, že toto je něco, co lidé především na druhé straně sněmovny přivítají. Musíme ale taky pochopit, že nechtěnými důsledky našich akcí, když se budeme příliš snažit skoncovat s režimy a oblastmi s nízkými daněmi, bude to, že spíše než aby se jen převáděly peníze z jedné země do druhé, odvede se tak potřebný kapitál, tak potřebné inovace a tak potřebné podnikání úplně z Evropy pryč.

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Paní předsedající, pochopitelně jsem hlasovala proti zprávě pana Hamona, která je ještě horší než návrh Komise o zdanění příjmů z úspor, protože proti vší logice hlasovala většina tohoto Parlamentu – která však zdaleka nepředstavuje většinu poslanců Parlamentu – pro zrušení systému zdanění u zdroje, který funguje, a zachovala jen systém výměny informací, který je nákladný, byrokratický a neúčinný. Je to nepochopitelné!

Mohu připustit, že většina poslanců problém dobře neznala, jinak by nemohli volit pro zrušení systému, který je účinný, není nákladný a zajišťuje, že všichni platí daně z kapitálových příjmů, a místo toho raději obhájí výměnu informací.

Pan Hamond mi řekl, že ho nezajímá, zda každý platí daně. Včera večer mi řekl: „Chci vědět, že Francouzi...

(Předsedající řečnici přerušila)

Gay Mitchell (PPE-DE). – Paní předsedající, budu mluvit o stejné věci týkající se svobodného hlasování. Nemám námitku proti principu systému daňových srážek, ale myslím, že musíme ukázat, že daňové úniky jsou nepřijatelné.

Plně souhlasím s tím, co tu zaznělo o tom, že daňová konkurence je dobrá věc. Myslím, že je to dobrá věc. Myslím, že každý, kdo se na to podívá nezávisle, by řekl, že je to dobrá věc. Lidé často říkají, že to nemají snadné – v Irsku máte daň ze zisku firem 12,5 %, a tak říkám, proč nemáte ve své zemi tuto daň 12,5 %, pokud je to problém? Máme tu však problém a musíme ukázat, co si myslíme o daňových únicích. Jde o trestný čin a skutečně musíme zajistit, abychom se nezačali podobat těm, kdo tyto typy úniků provozují.

V minulosti jsme byli svědky toho, co špatné předpisy a špatné postupy přinesly finančnímu světu. Takže v zásadě nejsem proti daňovým srážkám, ale chci dát signál, že musíme udělat něco důraznějšího v celé otázce daňových úniků.

– Zpráva: Catherine Neris (A6-0068/2009)

Zita Pleštinská, jménem skupiny PPE-DE. – (SK) Moje politická skupina PPE-DE vítá výsledky dnešního hlasování ke zprávě Catherine Nerisové o návrhu nařízení, kterým se stanovují harmonizované podmínky uvádění stavebních výrobků na trh.

Dohoda v prvním čtení s Radou nebyla možná, protože část členských států nesouhlasila s povinností sestavovat prohlášení o shodě. Z dnešního hlasování vychází pozice Evropského parlamentu v oblasti politicky citlivých otázek, hlavně označení CE, která by mohla přesvědčit Radu, aby dosáhla společné pozice a následně s Evropským parlamentem a Komisí i dohody v druhém čtení.

Moje politická skupina PPE-DE v dohodě s politickými skupinami PSE, ALDE, Greens podpořila jen technické vylepšení textu a dodatečnými pozměňovacími návrhy jsme přiblížili text odhlasovaný ve výboru IMCO k pracovnímu textu Rady. PPE-DE nepodpořila pozměňovací návrhy číslo 17 a 54 odhlasované ve výboru, protože se ztotožnila s návrhem Komise – jsme proti zavedení vnitrostátních označení, protože představují spíše bariéry na vnitřním trhu a souhlasíme, aby členské státy odstranili všechny jiné národní odkazy na prokázání shody jako označení CE.

Teší mě, že ve včerejší rozpravě tento postoj velmi jasně potvrdil i pan komisař Verheugen. Přeji této legislativě úspěch.

– Návrh usnesení - B6-0192/2009

Philip Claeys (NI). – (NL) Toto usnesení určitě obsahuje několik pozitivních prvků jako je volání po posílení mandátu agentury Frontex a po přijetí iniciativ pro evropskou bezpečnostní politiku, která by doplňovala národní bezpečnostní plány. Nakonec jsem se rozhodl hlasovat proti, protože si myslím, že je zcela nepřijatelné, aby se tento Parlament, který má konec konců zastupovat evropské občany, vytrvale držel Lisabonské smlouvy. Výzvě k co nejrychlejšímu předložení návrhů na usnadnění dovozu zahraničních pracovníků se také nepodařilo získat můj souhlas a také si podle mě zasloužila hlas „ne“.

– Zpráva: Angelika Beer (A6-0234/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Paní předsedající, stejně jako další lidé v této sněmovně i já vítám novou motivaci k oživení Smlouvy o nešíření jaderných zbraní včetně usnesení Rady bezpečnosti odstranit skuliny v existujícím právním rámci.

Odmítám jsem však přímý důsledek, aby podle této zprávy Evropská unie nahradila základní členské státy jako hlavní aktér tohoto specifického procesu. Myslím, že je neuvěřitelné, aby se v této chvíli pokoušela rozšířit svá chapadla i na tuto oblast, především s ohledem na to, že jen dva členské státy mají jaderné zbraně a další čtyři další v NATO jadernou zbraň společně sdílejí.

Zájmem této zprávy je spíše popadnout šanci a nahradit členské státy u nejdůležitějšího řídicího stolu na mezinárodní úrovni, než věnovat dostatečnou pozornost nebezpečí šíření zbraní ze strany teroristů a nebezpečných států.

Syed Kamall (PPE-DE). – Paní předsedající, myslím, že když z pohledu základních principů se všichni shodneme na tom, že jaderné zbraně jsou špatné. Myslím, že budeme všichni souhlasit s tím, že válka je špatná – to je prostě základ. Jak jednou řekl velký filozof Edwin Starr: „Válka, ta je dobrá k čemu? Vůbec k ničemu“.

Když se nad tím však zamyslíme, musíme si položit otázku: může EU opravdu nahradit dva jaderné členské státy v celém procesu nešíření, vzhledem k tomu, že mimo tyto členské státy nám chybí zkušenost? Není předčasné navrhnout, že by Velká Británie mohla odstranit výrobu štěpného materiálu, když existuje tolik tohoto materiálu, že se může dostat do rukou teroristů nebo jiných nebezpečných členských států?

Je to jen pokus o získání moci a mnohem méně to pomůže v boji proti šíření jaderných zbraní. Měli bychom zapomenout na získávání moci a opravdu se pokusit vyřešit samotný problém.

– **Zpráva: Monica Frassoni (A6-0245/2009)**

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Před několika týdny jsem si dával jedno ze svých oblíbených jídel ve vesnici Long Buckby nedaleko mého bydliště a hostil jsem skupinu lidí, kteří jsou v politické diskusi nováčky. Jako všichni – a vy všichni to známe – když vidí poslance Evropského parlamentu, hned si myslí spoustu věcí. Za prvé – že jste u koryta a vůbec vás nezajímají obyčejní lidé, za druhé že Evropa nefunguje: je tu příliš mnoho směrnic. V některých případech možná mají pravdu – měla by se udělat analýza nákladů a zisků toho, co směrnice znamenají – a špatně se uplatňují, přesněji se nejednotně uplatňují po celém kontinentu.

Tato zpráva mluví o monitorování práva Společenství a to je dobře. Pokud se podíváte na webovou stránku Eurobarometru, zjistíte, že existuje celá řada případů porušování práva, které Komise vede proti jednotlivým členským státům. Toto nedostatečné provádění a nedostatečně jednotného provádění je jeden z největších problémů, které budou muset poslanci EP, kteří nejsou jako já – kdo jsou eurofilové spíše než euroskeptikové – v budoucnu řešit.

Syed Kamall (PPE-DE). – Paní předsedající, když se podíváme na tuto otázku, je tu prostor k obecné shodě, bez ohledu na to, zda je člověk k evropské integraci skeptický, nebo zda chce, aby se jeho země začlenila do nadnárodního státu. Myslím, že se všichni v této chvíli shodneme, že jsme všichni členové Evropské unie a měli bychom být se řídit právem Společenství, protože jsme všichni prošli řádným zákonným postupem, diskusemi a právními procesy.

Potřebujeme však lepší monitorování – a v tom se myslím všichni shodneme – uplatňování práva Společenství. Takže když si mi voliči v Londýně a obchodníci se sýry stěžují, že musí investovat spoustu peněz, aby například zajistili, že zařízení, která používají k prodeji sýrů, vyhovují normám EU, že je britští státní úředníci pozlatili, a že pak jedou do jiných členských zemí a vidí, jak se sýry prodávají otevřeně na trhu na ulicích, kde se rozpouští, a přemýšlí o tom, jak se právo Společenství uplatňuje v jiných zemích, je načas ukázat, že jsme v otázce uplatňování práva Společenství v EU přísní.

*

* *

Richard Corbett (PSE). – Paní předsedající, jen jsem přemýšlel, jestli je v pořádku, aby pan Kamall vyzýval Evropský parlament k ignorování smluv a svých zákonných povinností a vlastně k tomu, aby se zvýšily pravomoci Evropského parlamentu, když mluvil o otázce budov ve třech různých místech. Velmi dobře víme, že o sídlech institucí bohužel rozhodují vlády členských států a že bohužel pod vedením bývalého šéfa jeho strany Johna Majora prosadily v roce 1992 na edinburghském summitu zákonnou povinnost, podle které se musí 12 dílčích zasedání Evropského parlamentu v roce konat ve Štrasburku.

Je to politováníhodné, ale na otázku, zda se má porušit zákon, je odpověď určitě ne. Řešením je určitě žádat po vládách, aby toto politováníhodné rozhodnutí, které bylo přijato pod vedením bývalého lídra jeho strany, revidovaly.

Ústní vysvětlení hlasování

Práva žen v Afghánistánu (RC-B6-0197/2009)

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro usnesení Evropského parlamentu o právech žen v Afghánistánu, protože se domnívám, že nový návrh zákona o osobním postavení šítských žen je nepřijatelný. Tento právní předpis, který nedávno přijaly obě komory afghánského parlamentu, vážně omezuje svobodu pohybu žen, oficiálně povoluje „manželské znásilnění“ a podporuje diskriminaci žen v oblasti sňatků, rozvodu, dědictví a přístupu ke vzdělání. Neodpovídá mezinárodním normám o lidských právech obecně, ani právům žen.

Domnívám se, že Evropská unie musí vyslat jasný signál, že tento návrh zákona se musí odvolat, protože jeho obsah je v rozporu s principem rovnosti mužů a žen, který je zakotvený v mezinárodních úmluvách.

Podpora pro Zvláštní soud pro Sierra Leone (RC-B6-0242/2009)

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro společný návrh usnesení o podpoře pro Zvláštní soud v Sierra Leone, neboť je nezbytné zajistit, aby pachatelé krutých zločinů podle mezinárodního humanitárního práva, obzvláště pachatelé válečných zločinů a zločinů proti lidskosti, byli potrestáni a svůj trest si odpykali.

Tento soud, který založila v roce 2000 Organizace spojených národů a vláda Sierra Leone, byl prvním mezinárodním soudem financovaným z dobrovolných příspěvků, prvním, který byl založen v zemi, kde se údajně zločiny odehrály, a prvním, který obžaloval úřadující africkou hlavu státu z válečných zločinů a zločinů proti lidskosti.

Humanitární situace obyvatel tábora Ashraf (RC-B6-0248/2009)

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Obyvatelé tábora Ashraf jsou jedny z nejviditelnějších tváří útisku iránského režimu a odporu proti tomuto útisku.

Souvislost, kterou se lidé opakovaně snaží udělat mezi členy iránského odporu a terorismem, je neopodstatněná, jak prokázali novináři, politici i soudy. Naopak, situace v táboře Ashraf patří do veřejné oblasti a mnoho lidí včetně poslanců Parlamentu a novinářů navštívili tábor a vyvodili své vlastní závěry. Obyvatelé tábora Ashraf jsou podle ženevské úmluvy chráněné osoby. Signál, který Evropský parlament vysílá, je proto velmi důležitý: obyvatelé tábora Ashraf mají právo na ochranu, a ne aby byli za jakýchkoli okolností vydáni iránskému režimu. Je to otázka nejzákladnějšího dodržování lidských práv. Proto doufáme, že toto usnesení přinese ovoce.

A nakonec se chci zmínit o iránském režimu. Je zcela zásadní, aby se chyby, ke kterým došlo na začátku a během zásahu spojenců USA v Iráku, nezhoršily omyly, ke kterých by došlo při jejich odchodu. Pokud na konci tohoto procesu iránský fundamentalistický režim posílí svůj vliv v regionu, zejména ovládnutím vnitřních záležitostí Iráku, bude tento region dál od míru a svět bude čelit větší hrozbě.

Toomas Savi (ALDE), písemně. – Pane předsedající, povzbuzoval jsem své liberální kolegy, aby hlasovali proti pozměňovacím návrhům Verts/ELA a PSE, neboť návrh usnesení byl již velmi dobře vyvážený a tyto pozměňovací návrhy se neshodují s duchem a podstatou usnesení.

Kritizování a obviňování PMOI, jednoho z nejvýznamnějších opozičních hnutí iránského lidu, s nepodstatnými důkazy, vypadá jako pokus usmířit autoritativní režim Íránské islámské republiky. Nevím, jak by se mohl někdo cítit dobře, když bude prokazovat laskavost tomuto represivnímu režimu podporou pozměňovacích návrhů, které Íránu dávají možnost zaútočit a oslabují opoziční hnutí, které hájilo lidská práva a demokracii v Íránu.

Chtěl bych poděkovat všem kolegům, kteří podpořili původní návrh usnesení, jež v žádném případě neohrožuje životy a integritu lidí v táboře Ashraf. Musíme je zaangažovat do toho, aby v Íránu dosáhli změny režimu, aby se zajistil mír a bezpečnost v regionu, který byl po desetiletí jedním z nejméně předvídatelných a stabilních regionů.

– Zpráva: Rumiana Jeleva (A6-0229/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Paní předsedající, hlasoval jsem pro zprávu.

V posledních desetiletích vyvrátil trend přistupovat k otázce osob se zdravotním postižením ze správné perspektivy a byl mezinárodně obecně přijat.

Dodržování práv osob se zdravotním postižením bylo jedno z hlavních aspektů evropské sociální politiky a krokem v tomto směru byla úmluva OSN o lidských právech.

Principy úmluvy respektují důstojnost, autonomii, svobodu volby, nezávislost, nediskriminaci, sociální začlenění, rozdílnost, stejné možnosti, dostupnost a rovnost mezi muži a ženy.

Z hlediska podpory sociálního začlenění jsou obzvlášť důležité články 24, 27 a 28, týkající se vzdělání, zaměstnanosti a sociální ochrany. Doufám proto, že je úmluva přijata co největším možným počtem hlasů a že ji všechny členské státy co nejdříve ratifikují.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu paní Jelevové o Úmluvě OSN o právech lidí se zdravotním postižením, za niž jsou poprvé spoluodpovědné Společenství a jeho členské státy, neboť brání úctě k důstojnosti a individuální autonomii a podporuje nediskriminaci, začlenění do společnosti a přijetí osob se zdravotním postižením jako součásti lidské rozmanitosti.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), písemně. – (PL) Hlasoval jsem pro přijetí zprávy paní Jelevové o Úmluvě OSN o právech lidí se zdravotním postižením. Tyto otázky mají pro mě zvláštní význam, což jsme mnohokrát ukázal, například na zasedáních seskupení, které je známé jako Rehabilitační parlament podkarpatské vojvodiny – konalo se jich již 18.

Neustále zdůrazňuji, že s lidmi se zdravotním postižením se musí zacházet jako s lidmi, které žádné postižení nemají. To znamená nejen s ušlechtilými prohlášeními a zákonnými předpisy, ale především v praktických otázkách každodenního života. Principy Úmluvy jsou následující: úcta k přirozené důstojnosti, individuální autonomie včetně svobody vlastní volby, úcta k samostatnosti osob, nediskriminace, plná a efektivní účast a začlenění do společnosti, úcta k rozdílu a přijetí osob se zdravotním postižením jako součást lidské rozmanitosti a lidskosti, rovnost příležitostí, dostupnost, rovnost mezi muži a ženami, úcta k rozvíjení schopností dětí se zdravotním postižením a dodržování práv dětí se zdravotním postižením s cílem zachovat jejich identitu.

V této souvislosti si myslím, že je Úmluva OSN o právech lidí se zdravotním postižením velmi pozitivní. V EU se to týká přibližně 50 milionů lidí a v celém světě je jejich počet odhadován na 650 milionů.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Řecká komunistická strana nehlasovala pro zprávu týkající se toho, aby EU uzavřela Úmluvu OSN a Protokol o právech lidí se zdravotním postižením, protože se domnívá, že EU nemá oprávnění podepisovat a ratifikovat takovéto dohody s OSN jménem 27 členských zemí. +Podpis na straně EU porušuje veškerý pojem nezávislosti a suverenity členských států EU, které jsou členy OSN a mají právo a povinnost podepisovat. V tomto specifickém případě Řecká komunistická strana podporuje Úmluvu a Protokol o právech lidí se zdravotním postižením a povinnost členských států ji uplatnit, navzdory faktu, že se tato otázka týká celé politiky kapitalistických zemí, které vůči osobám, jež potřebují zvláštní péči, uplatňují nehumánní politiku.

– Zpráva: Sarah Ludford (A6-0222/2009)

Richard James Ashworth (PPE-DE), písemně. – – Britští konzervativisté do určité míry sdílejí obavy v této zprávě, tedy že existují závažné otázky občanských svobod, kdy v praxi dochází ve velmi omezeném počtu příkladů při profilování ke zneužívání, a vítá to, že se Evropský parlament snaží na to upozornit vlády členských států. Domníváme se však, že naše represivní složky musí být schopné používat adekvátní nástroje k efektivnímu plnění svých úkolů, mezi něž patří profilování, především „intelligence-led profiling“.

Neměli bychom však tento konkrétní dokument podpořit, neboť především vyznění popisu skutečností je nevyrovnané a přehnaně alarmující. Zpravodaj se dovolává toho, aby byl dodržován princip proporcionality, který však bohužel nebyl při vypracování této zprávy respektován.

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Paní předsedající, hlasoval jsem pro zprávu.

Jednou z povinností, kterou musí plnit každý stát, ve kterém panuje právní řád, je zajištění toho, aby preventivní opatření prováděná pro bezpečnost civilistů probíhala ne na základě etnické identity osob, ale na základě jejich chování.

Z hlediska etiky nemůže nebo neměl by nebýt nikdo jakkoliv zadržován, pokud neexistují činy, za něž ho lze obvinít nebo které poskytují důkaz jeho viny. Abychom zvládli problém imigrace a terorismu, dospěli jsme do stádia rozvoje „profilů“: tuto metodu vytvořily policejní organizace a jsou schopny předem objevit společenství lidí, již jsou považováni za potenciální stoupence terorismu a trestných činností. Jedné

z neefektivnějších metod profilování se říká „data mining“ a spočívá ve vyhledávání osob za využívání počítačově převedené databáze, na základě ukazatelů, které byly stanoveny předem a které se opírají o rasu, etnickou příslušnost a národnost.

Naše aktivita musí spočívat v regulaci profilování pomocí zákonných parametrů, které mohou zajistit práva jakékoliv osoby, bez ohledu na její rasu nebo náboženské vyznání.

Carlos Coelho (PPE-DE), písemně. – (PT) Profilování se již používá v mnoha oblastech od udržování pořádku po pasové a celní kontroly na hranicích a také v boji proti terorismu.

O využívání této vyšetřovací techniky, založené na sběru informací o osobách z různých zdrojů, vzrůstá zájem. Tyto informace mohou obsahovat citlivější data jako je etnický původ, rasa, národnost nebo náboženské vyznání.

Používání těchto technik se však výrazně rozvinulo bez toho, že by dříve byla jakákoliv možnost o nich diskutovat a dohodnout se, jak a kdy je možné je používat a kdy lze jejich používání považovat za nutné, legitimní a přiměřené.

Je také jasné, že je nutné vytvořit nutnou ochranu základních práv a svobod jednotlivce.

Tato situace je ještě více znepokojivá, pokud vezmeme v úmysl, že musí existovat vzájemné ověřování mezi různými databázemi jako je SIS II (Schengenský informační systém), VIS (Vízový informační systém) a systém Eurodac.

Proto blahopřeji zpravodajce paní Ludfordové za její iniciativu a za to, že nám dala možnost k zahájení této debaty na základě její zprávy, kterou považuji za slušně vyváženou a dodržující závazky, které jsme si mezi sebou vyjednali.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Strana Junilistan podporuje formulaci, vyjadřující potřebu zaměřit se v politické rozpravě na profilování vytvářené automatickým „vytěžováním“ dat, neboť to neodpovídá obecnému pravidlu, že rozhodování týkající se boje s kriminalitou by se měla opírat o chování osob. Jsme výrazně proti etnickému profilování, které má za následek svévolné používání informací ze strany úřadů na základě rasy, barvy kůže, jazyka, náboženského vyznání, národnosti a etnického původu, mimo jiné, a vidíme evidentní riziko, že mohou být svévolně zadržováni nevinní lidé.

Nemyslíme si však, že je nejlepší řešit tento problém na úrovni EU. Mělo by se to řešit na mezinárodní úrovni prostřednictvím mezinárodních dohod a úmluv, možná například za pomoci OSN.

Podporujeme mnoho formulací v této zprávě, ale z výše uvedených důvodů jsme se rozhodli hlasovat proti zprávě jako celku.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Zpráva se týká metody, kterou používají represivní mechanismy a tajné služby v EU na základě norem podobných mechanismů v USA, s cílem normalizovat a klasifikovat osoby jako podezřelé z „teroristických“ a kriminálních činů na základě jejich etnické příslušnosti nebo rasy, jejich chování, politických, sociálních, náboženských a ideologických přesvědčení a jejich sociální aktivity. Tato zásada není pochopitelně ničím novým. Represivní mechanismy buržoazie mají bohatou historii trestné činnosti proti komunismům a bojovníkům za sociální věci, pro které se tato klasifikace používala, když bylo nutné je označit za nebezpečné pro „veřejný pořádek a bezpečnost“. A nyní se pod záminkou „terorismu“ vytahují z nejtemnějších období historie buržoazie v Evropě.

I když se tato zpráva staví k těmto metodám kriticky, odmítá je kategoricky odsoudit a vyžadovat jejich okamžitý zákaz. Naopak, považuje je za legitimní metody policejního vyšetřování, za předpokladu, že jsou předmětem přísných podmínek a omezení. Ohledně takových fašistických metod neexistují ani nemohou existovat záruky a omezení.

Proto řecká komunistická strana hlasovala proti zprávě. Vyzývá pracující, aby pozvedli výš své hlavy, odepřeli poslušnost a porazili a svrhli EU represí, trestních stíhání, terorismu a porušování demokratických práv a svobod.

– Zpráva: Antonio De Blasio (A6-0180/2009)

Richard James Ashworth (PPE-DE), písemně. – Britští konzervativci podporují iniciativy na zajištění úspěchu v boji proti podvodům v kontextu rozpočtu EU. Z tohoto hlediska je ve zprávě řada citlivých návrhů, včetně posílení nezávislosti Evropského úřadu pro boj proti podvodům OLAF.

Chceme však jasně vyjádřit svůj nesouhlas s vytvořením úřadu Evropského veřejného žalobce, a tedy s návrhem obsaženým v odstavci 57 zprávy.

- Doporučení pro druhé čtení zprávy Bart Staes (A6-0256/2009)

Richard Corbett (PSE), písemně. – Minulý týden jsem ve svém volebním okrsku navštívil pěstitelského odborníka Johnsona of Wixleye, který vyjádřil určité znepokojení ohledně některých součástí nedávného balíčku o pesticidech, především ohledně přísných kritérií pro zastavení používání některých pesticidů tam, kde za ně prozatím neexistují náhrady.

Byl jsem však potěšen, že v tomto případě vypadá návrh méně kontroverzně. Jak se zdá, tak mezi Parlamentem a Radou začala panovat obecná shoda, takže jsem s radostí mohl podpořit dokument Rady a dohodnuté pozměňovací návrhy, i když ty nebyly nakonec schváleny.

Pravidelné shromažďování a šíření údajů o používání pesticidů by mělo zvýšit povědomí a kontrolu o využití pesticidů a sehrát malou, ale významnou roli při zajištění toho, že pesticidy budou bezpečné jak pro lidské zdraví, tak pro životní prostředí, a současně se vyhneme obavám vyjádřeným ohledně předchozího balíčku.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro pozměňovací návrhy týkající se doporučení ke druhému čtení ve zprávě o statistikách o přípravcích na ochranu rostlin. Myslím, že tato zpráva doplní ostatní existující iniciativy o pesticidech, schválené na konci loňského roku.

Tato zpráva přináší řadu vylepšení jako je například nahrazení výrazu „přípravky na ochranu rostlin“ výrazem „pesticidy“, rozšíření dosahu na biocidní přípravky a zahrnutí pesticidů pro obchodní nezemědělské účely. S tímto nařízením zajistí Evropská unie bezpečnější používání pesticidů.

Christa Klaß (PPE-DE), písemně. – (DE) Nařízení týkající se statistik o přípravků na ochranu rostlin je součástí revize evropské politiky zaměřené na přípravky na ochranu rostlin, jejíž součástí je i nařízení o schválení a směrnice o udržitelném využití pesticidů, která byla úspěšně přijata na začátku roku.

Cílem je omezit snížením rizik co nejvíce negativní dopady přípravků na ochranu rostlin. Aby to bylo možné změřit, potřebujeme ukazatele, a aby bylo možné tyto ukazatele využít, potřebujeme spolehlivá, statisticky určená data, která zajistí porovnatelnost jednotlivých členských států. Proto jsem hlasovala pro zprávu. Nesmíme však zapomínat, že data nám budou poskytovat jen ti, kdo obchodují s přípravky v souladu se směrnicemi. Aktualizované zprávy o nelegálním obchodování s pesticidy po celé Evropě ukazují, že se na to musíme více soustředit. To stejné platí pro dovoz přípravků ze třetích zemí. Musíme v tomto ohledu zvýšit kontroly.

Náš zpřísněný evropský schvalovací postup zajišťuje komplexní ochranu lidí a životního prostředí. Každý, kdo prodává nebo používá přípravky na ochranu rostlin bez schválení, a každý, kdo adekvátně nekontroluje mezní hodnoty reziduí, nejen že vytváří rizika, jimž se dá vyhnout, ale kazí také dobrou pověst výrobců přípravků a zemědělského průmyslu. Existující zákony v tomto ohledu poskytují dostatečnou úroveň ochrany. Musí se však plnit a kontrolovat.

- Zpráva: Magor Imre Csibi (A6-0096/2009)

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro návrh na ekodesign vztahující se na výrobky se vztahem k energetice, neboť současné vzorce spotřeby mají velice významný dopad na životní prostředí, především pokud jde o emise skleníkových plynů a znečišťující látky.

Domnívám se, že je důležité změnit spotřebitelské a výrobní návyky, aniž by to vedlo k výrazným dodatečným nákladům pro firmy i domácnosti.

- Zpráva: Catherine Neris (A6-0068/2009)

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu o harmonizovaných podmínkách pro uvádění stavebních výrobků na trh, aby se tím podpořil koloběh a používání výrobků tohoto typu. Používání společného technického jazyka pro označování výkonnosti stavebních výrobků vyjasní a zjednoduší podmínky přístupu k označování CE, čímž se zajistí vyšší bezpečnost pro uživatele.

Zuzana Roithová (PPE-DE), písemně. – (CS) Jsem velice spokojená s tím, že jsme dnes na plenárním zasedání odstranili z návrhu nařízení o harmonizaci stavebních výrobků vážné nedostatky, které do této technické normy včlenila socialistická zpravodajka. Veliké ocenění patří stínové zpravodajce Zitě Plešinské. Díky jejím

profesním zkušenostem a pílí ve výboru IMCO má dnešní podoba profesionální úroveň. Harmonizací a označováním CE pro sériovou výrobu dojde ke zjednodušení a snížení nákladů hlavně pro malé podniky. Odpadnou nejednotné požadavky 27 členských zemí. CE značení shody pro sériovou výrobu poskytuje dostatečnou záruku, že je zboží v souladu s evropskými standardy. Pro prototypy a specifické výrobky není harmonizace nutná. A jen pokud se stavební výrobky importují do zemí, kde například hrozí otřesy půdy, je samozřejmé, aby stavební výrobek splňoval požadavky i pro tyto specifické podmínky. Oceňuji podporu tohoto znění ze strany českého předsednictví.

– Zpráva: Margarita Starkevičiūtė (A6-0053/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Děkuji vám, paní předsedající. Hlasoval jsem pro zprávu.

Základním tématem směrnice (ES) č. 2560/2001 jsou přeshraniční převody a přeshraniční elektronické platební operace. Směrnice byla přijata dne 19. prosince 2001 a jejím účelem je zajistit, aby výdaje u přeshraničních plateb byly stejné jako u plateb v rámci členského státu.

Do 1. ledna 2006 to v zemích EU platilo jen na převody, výběry z bankomatů a platby pomocí debetní nebo kreditní karty do 12 500 EUR, zatímco po tomto datu se částka zvýšila na 50 000 EUR. Tato změna vedla ke snížení cen a větší konkurenceschopnosti na trzích s platebními službami. Nařízení (ES) č. 2560/2001 má však také nedostatky, jako je opomenutí definice „odpovídajících plateb“ a nezahrnutí doložky o přezkumu, což je nutné okamžitě napravit.

Na konec bych chtěl říct, že jsme pro návrhy na aktualizaci a novelizaci nařízení (ES) č. 2560/2001, neboť je naší povinností zajistit, aby byly přeshraniční platební transakce snadnější a úspornější.

– Zpráva: Horst Schnellhardt (A6-0087/2009)

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu pana Schnellhardta o nařízení stanovujícím hygienická pravidla, pokud jde o vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu, neboť se domnívám, že návrhy obsažené v tomto dokumentu podstatně zlepší bezpečnost těchto výrobků, především tím, že zajistí sledovatelnost během procesu zpracování. Tím se posílí bezpečnost potravin a ochrana spotřebitelů v EU.

Véronique Mathieu (PPE-DE), písemně. – (FR) Tato zpráva Evropské unii umožní zajistit si přesnější legislativní rámec, aby se posílila úroveň bezpečnosti během řetězce výroby a distribuce potravin. Zasluhou tohoto dokumentu je, že navrhuje metodu více založenou na rizicích a kontrolách, posiluje soudržnost ustanovení o vedlejších produktech a právních předpisů v oblasti hygieny a současně zavádí další pravidla týkající se sledovatelnosti vedlejších produktů živočišného původu.

Mohu vám také říct, že předchozí zpráva pana Schnellhardta o hygieně potravin (2002) měla velmi pozitivní dopad, neboť evropské lovecké odvětví si začalo být více vědomo své odpovědnosti. Provedení tohoto nařízení do vnitrostátního práva mělo v terénu skutečně pozitivní dopad, kdy se zejména zlepšilo školení sedmi milionů evropských myslivců, kteří jsou díky svému každodennímu působení na životní prostředí, v pozici, kdy mohou rychle a účinně zjistit zdravotní krize, postihující divokou zvěř.

Proto podporuji tuto zprávu, která Evropské unii umožní lépe předvídat a reagovat v případě jakékoliv potravinové krize spojené s výrobou produktů živočišného původu.

Rovana Plumb (PSE), písemně. – (RO) Hlasovala jsem pro zprávu, protože v Rumunsku i v dalších členských státech někdy čelíme krizím, které v souvislosti s živočišnými produkty postihují bezpečnost veřejného zdraví i zdraví zvířat, jako je spongiformní encefalopatie, dioxiny, prasečí chřipka a kulhavka a slintavka. Tyto krize mohou mít také širší negativní dopad na sociálně-ekonomickou situaci zemědělců a příslušného průmyslového odvětví, včetně poklesu spotřebitelské důvěry v bezpečnost živočišných produktů. Epidemie nemocí mohou mít také negativní dopad na životní prostředí: jde o likvidaci mrtvých zvířat a biologickou rozmanitost. Směrnici o vedlejších produktech živočišného původu neurčených pro lidskou spotřebu bylo nutné zrevidovat z hlediska právních předpisů.

Tím se vyřeší obtíže spojené s rozdíly ve výkladu dosahu nařízení a s tím spojené problémy jako je : zkreslení konkurenceschopnosti a různé úrovně ochrany proti rizikům vůči veřejnému zdraví a zdraví zvířat; klasifikace vedlejších produktů živočišného původu na základě rozsahu rizik; vyjasnění výjimek (např. dopad produktů živočišného původu na výzkum, propuknutí nemocí, přírodní katastrofy); snížení administrativní zátěže odstraněním zdvojení povolení pro určité typy hospodářských jednotek.

Revize podporuje principy, pomocí kterých se v EU reguluje používání, likvidace, sledovatelnost a přiřazení vedlejších produktů živočišného původu určených pro lidskou spotřebu, čímž se zajistí vysoká úroveň bezpečnosti potravin a ochrany spotřebitelů.

– **Zpráva: Benoît Hamon (A6-0244/2009)**

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Tato zpráva se týká návrhu legislativního usnesení Evropského parlamentu k návrhu směrnice Rady upravujícímu směrnici 2003/48/ES o zdanění příjmů z úspor v podobě úrokových plateb.

Hlasovala jsem pro tuto zprávu o zdanění úspor ve formě platby úroků, protože se tím posiluje princip transparentnosti a daňové spravedlnosti.

Robert Goebbels (PSE), písemně. – (FR) Zpráva pana Hamonda se zastává rozšíření výměny informací, což je byrokratický a nakonec neefektivní systém. Jsem pro srážkovou daň, díky níž může každý občan platit daně v plné výši v členském státě, jehož je daňovým poplatníkem, a to v rozumné výši (20 nebo dokonce 25 %). Tato daň by se měla uplatnit na fyzické nebo právnické osoby, měl by ji u zdroje vybírat finanční orgán, v němž se s penězi (cenné papíry, dluhopisy, atd.) hospodaří, a měla by se převádět na finanční úřad, pod který daňový poplatník spadá. Ideálem by bylo vytvořit zdroj Společensví.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Otázku daňových podvodů v členských státech EU je nesmírně důležité vyřešit. Návrh Komise a zpráva výboru jsou nicméně přeplněné formulacemi, které, pokud by měly dostat podporu ve sněmovně, by jen přispěly k přílišné regulaci spolupráce EU.

Hlasovali jsme proti zprávě jako celku a požaduje úplné zrevidování celého legislativního návrhu.

David Martin (PSE), písemně. – Podporuji tento návrh na zdanění úspor ve formě platby úroků, s cílem zaplnit existující mezery a zrušit daňové úniky. Zkušenost ukázala, že současnou směrnici lze obejít, a umožnit tak nejbohatším vyhnout se placení daní, zatímco ti, co vydělávají mnohem méně, své daně platí dál.

Peter Skinner (PSE), písemně. – Tato zpráva uznává reakci celosvětových lídrů, že daňové ráje jsou součástí celosvětového hospodářství, které by měly pozitivně přispívat k co nejširším zájmům. U srážkových daní se již udělalo spoustu práce a tato zpráva napomáhá současnému zájmu o větší transparentnost úspor a transakcí v takovýchto daňových rájích. Významné je to zejména pro otázku řešení vyhýbání se placení daní ze strany firem i jednotlivců.

– **Zpráva: Cornelis Visser (A6-0189/2009)**

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Je velmi důležité vytvořit zdravý systém, který bude zabraňovat daňovým podvodům. Platí to především na daň z přidané hodnoty. Myslíme si však, že návrh Komise v současném stavu a zpráva, která před námi leží, vyvolávají více otázek, než kolik dávají odpovědí. EU se dlouhodobě snaží snížit právní zátěž. Návrh Komise vypadá, že míří opačným směrem a znamená riziko zvýšení administrativní zátěže, především pro malé firmy v Evropě. Návrh také obsahuje formulace, které budou mít za následek velké změny ve švédských právních předpisech.

Rozhodli jsme se hlasovat proti této zprávě v prvním čtení, ale očekáváme, že původní návrh Komise bude konstruktivním způsobem upraven.

Peter Skinner (PSE), písemně. – EPLP vítá zprávu pana Vissera týkající se daňových úniků spojených s dovozními a ostatními přeshraničními transakcemi. I když je DPH občas složitá, její přeshraniční dopady mohou způsobovat specifické problémy, které tato zpráva pomáhá identifikovat a vyjasnit.

– **Systém střednědobé finanční pomoci platebním bilancím členských států (B6-0256/2009)**

Peter Skinner (PSE), písemně. – EPLP může tuto zprávu podpořit z hlediska širší perspektivy ekonomických aktivit členských států během současné hospodářské krize. I když lze euroobligace považovat za dobrý nápad, který může vládám přinést prostředky, zdá se, že neexistuje legální podklad, na jehož základě toho lze dosáhnout, takže se zdá nepravděpodobné, že by tuto možnost mohlo jít využít.

- Zpráva: Carl Schlyter (A6-0255/2009)

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu o nanomateriálech, neboť nanotechnologie slibují fantastické výsledky, především v energetice a rozvoji biomedicíny. Zdá se mi však, že je důležité zajistit bezpečnost produktů dříve, než bude možné je umístit na trh, vzhledem k tomu, že nanotechnologie představují rizika, kterým ještě plně nerozumíme.

Adam Gierek (PSE), písemně. – (PL) Materiály vyrobené z částic, které měří méně než 10^{-9} m, se nazývají nanomateriály. Mohou se vyskytovat ve volné formě nebo jako emise nanočástic v matrici jiných materiálů jako kompozitů.

Toto jsou nanomateriály získávané pomocí technologie „top-down“ a vysoce energeticky náročného omílání.

Nanočástice mají velký povrch a velkou povrchovou energii, díky čemuž mají tyto vlastnosti:

- schopnost vyvolávat chemické reakce;
- významná reaktivita (potenciální);
- mohou se snadno dostat do živých buněk.

Nekontrované uvolňování volných nanočástic do životního prostředí může být riskantní pro zdraví. Volné nanočástice různých materiálů mohou vyvolávat karcinogenní chemické reakce, pokud se dostanou do živých buněk, ale potvrzeno to nebylo.

Zdroje nanočástic uvolněných do prostředí jsou:

- produkty vyrobené metodou „top-down“, například nanočástice oxidu zinku, který se používá v krémech s UV filtrem, a baktericidní přísady jako jsou nanočástice stříbra;
- neúmyslné vedlejší produkty ve formě nanočástic například jako výsledek hoření, tření pneumatik a jiných nekontrolovaných procesů, vytvářejících nanoaerosoly Brownovým pohybem částic.

Bude mít používání nanočástic ve slunečních pleťových mlécích, jejichž účelem je zastavit ultrafialové záření, vedlejší účinky na zdraví? To se má a mělo by se prošetřit.

Má katalytická reakce nanoaerosolů, které jsou všude kolem nás, nebezpečné účinky na zdraví? To také vyžaduje bezodkladný vědecký výzkum, který je však z fyzikálního a chemického hlediska obtížný.

- Výroční rozprava o pokroku učiněném v oblasti Evropského prostoru svobody, bezpečnosti a práva (B6-0192/2009)

Koenraad Dillen (NI), písemně. – (NL) Toto usnesení určitě obsahuje několik pozitivních prvků jako je volání po posílení mandátu agentury Frontex a po iniciativách zaměřených na politiku evropské vnitřní bezpečnosti, která by měla doplnit vnitrostátní bezpečnostní plány. Nakonec jsem se rozhodl hlasovat proti, protože se mi zdá naprosto nepřijatelné, aby se tento Parlament, který má konec konců zastupovat evropské občany, měl vytrvale držet Lisabonské smlouvy. Také výzva po co nejrychlejší předložení návrhu, který má usnadnit dovoz zahraničních pracovníků, nemůže můj souhlas dostat.

Frank Vanhecke (NI), písemně. – (NL) I když jsem hlasoval proti usnesení, chtěl jsem uvést, že určitě obsahuje řadu pozitivních prvků, v neposlední řadě týkajících se posílení agentury Frontex a lepší, doplňkové evropské politiky vnitřní bezpečnosti. Hlavním problémem pro mě zůstává fakt, že Parlament houževnatě lpí na Lisabonské smlouvě, jako by to byla velká spásitelka. V tomto směru pochopitelně neuděláme žádný pokrok. Zůstává boj až do konce a nakonec utrpí jen demokracie a věrohodnost demokratického projektu Evropy. Samozřejmě naprosto nesouhlasím s rozšiřováním využití systému „modrých karet“. Obával jsem toho již od počátku a tento strach se zhmotnil do reality. Jako vždy se nám vnucuje typická evropská salámová politika, kvůli níž se rozhodnutí přijímají nesystémově a mezitím se mlčí o účincích následných rozhodnutí.

- Závěry schůzky na vysoké úrovni G20 (RC-B6-0185/2009)

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Schůzka na vysoké úrovni G20 a uvědomění si potřeby koordinované a společné reakce na současnou světovou hospodářskou krizi jsou výrazem pozitivní stránky globalizace. Již neexistují osamocené síly, nezávislá hospodářství nebo postradatelné globalizované země. Naopak ony země, zažívající mnohem horší podmínky než tyto „oběti“ krize, kterých se však globalizace nedotkla, což

je případ většiny afrických zemí, mají stále vlastní problémy a zůstávají mimo řešení. To je problém, k němuž se řešení nedává.

Dalším ponaučením je, že jedinou alternativou k tržnímu hospodářství je tržní hospodářství, které funguje lépe. Touto cestou se musíme vydat.

Nakonec musím zdůraznit, že schopnost reagovat na krizi závisí velmi mnoho na tom, zda existuje nebo neexistuje schopnost reformovat národní ekonomiky a vytvářet podmínky flexibility. Ve stejné době jako musíme reagovat na finanční krizi, musíme reagovat i na změnu paradigmatu ve světové ekonomice. Jinak zažijeme hlubokou, ale cyklickou krizi, aniž bychom vyřešili strukturální politiky našich hospodářství.

Peter Skinner (PSE), *písemně*. – Souhlasím s doporučeními, vyplývajícími z tohoto usnesení, které přichází v době, kdy musíme naléhavě řešit finanční krizi.

Za prvé se musí říct, že jsme krizi zatím neprošli a že si čelní představitelé nemohou jen tak klidně myslet, že přejde.

Musí se působit na řadu klíčových aspektů.

Za prvé je to řešení „systémových rizik“: je nutné posílit mezinárodní instituce, aby mohly čelit budoucím hrozbám. Uvnitř EU se musí při koordinaci rozhodných akcí, když budou nutné požadovány, uvažovat jen o jediném orgánu jako je ECB.

Za druhé, zcela zásadními prvky, které přispívají k dobrému řízení rizika, jsou zlepšení současných právních předpisů a zavedení nových právních předpisů, které uznávají specifické potřeby odvětví finančních služeb, především Solvency II a CRD. Je také nutné začít regulovat ratingové agentury.

Pokud jde o daňová opatření, o kterých v současnosti členské státy uvažují, je důležité pokračovat s citlivým, dobře vyváženým přístupem, který navíc nebude posilovat protekcionismus.

Budeme čelit zvyšující se nezaměstnanosti a klesající poptávce. Také sociální politiky musí odrážet obavy evropských občanů a musí nás více znepokojovat, než jak se zdá z doposud známých doporučení.

– Zpráva: Anna Ibrisagic (A6-0212/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *písemně*. – (IT) Region západního Balkánu byl po roky dějištěm nejbarbarštějších masakrů v Evropě. Vyhlídka na členství v EU představuje za daných okolností hlavní záruku stability a reformy.

Stále je ještě co vylepšovat: nesmíme zapomínat, že postup regionu směrem ke členství v EU posiluje politika sousedství a spolupráce a že je v regionu západního Balkánu stále nutné vyřešit některé bilaterální otázky mezi různými státy, jak členy Společenství, nebo ne.

Vliv EU a jeho schopnost jednat jako prostředník, podporující reformy probíhající na Balkáně, však těmto státům umožní splnit veškerá kodaňská kritéria a připojit se k EU jako plnohodnotní členové.

Abychom podpořili stále rostoucí integraci především mezi mladými lidmi, je naším úkolem podpořit nárůst finančních zdrojů a počet studijních grantů v EU pro studenty a badatele ze zemí západního Balkánu v rámci programu Erasmus Mundus. To bude nejen znamenat další vzdělávací možnost pro mnoho mladých lidí, ale umožní jim to také osobně poznat jiné lidi svého věku v EU, aby se mohli sami cítit jako plnohodnotní občasně Evropy, každý ve své vlastní identitě, ale jednotní v rozmanitosti.

Koenraad Dillen (NI), *písemně*. – (NL) Jako celek je návrh usnesení vyvážený. Hlasoval jsem však proti, protože hlas „ano“ by naznačoval, že podporuji Lisabonskou smlouvu a přistoupení všech zemí západního Balkánu. Jak moje strana, tak absolutní většina Evropanů s Lisabonskou smlouvou, o níž měli by dostat možnost hlasovat, nesouhlasí a nesouhlasí ani s přistoupením dalších zemí. Tento parlament může ignorovat přání a nařikání evropských občanů, ale já určitě ne.

Maria Eleni Koppa (PSE), *písemně*. – (EL) Parlamentní skupina PASOK v Evropském parlamentu hlasovala pro zprávu o západním Balkánu, protože je to důležitá zpráva, ve které jsou jasně zdůrazněny evropské vyhlídky na Balkáně, což je standardní stanovisko PASOKu. Současně však uvádí, že do rámce dobrých sousedských vztahů patří hledání řešení dvoustranných rozdíků, které musí být základním předpokladem pro zahájení o postup jednání o přistoupení.

Frank Vanhecke (NI), písemně. – (NL) Podpořit toto usnesení mi zabránily dva základní důvody. Především si myslím, že potřebujeme absolutní zákaz rozšíření s výjimkou Chorvatska. Napřed musíme udržet na správné cestě 25 nebo 26 současných členských států EU a zajistit, aby dobře šlapaly. Honba za dalším rozšiřováním a Lisabonská smlouva, která je přijímána nedemokratickým způsobem, není absolutně cestou vpřed. Není pochyb o tom, že nadcházející evropské volby opět odhalí rozsáhlou apatii voličů, pokud jde o evropské otázky. Co můžeme čekat, když voliči vidí, že na jejich názory se stejně nebere ohled?

- Situace v Bosně a Hercegovině (B6-0183/2009)

Koenraad Dillen (NI), písemně. – (NL) Hlasoval jsem proti této zprávě. Odstavec, který říká, že evropská integrace je v zájmu všech obyvatel západního Balkánu, a který lituje toho, že politikové v Bosně a Hercegovině tvrdí, že je jejich cílem vstoupit do EU, jen z krátkozrakých a nacionalistických důvodů, nakonec znamená, že hlas pro toto usnesení by byl hlasem pro vstup Bosny do EU.

Vzhledem k tomu, že jsem přesvědčen, že Evropa musí okamžitě ustát s rozšiřováním, hlasoval jsem proti usnesení.

Erik Meijer (GUE/NGL), písemně. – (NL) Bosna a Hercegovina je obývaná především třemi národy, z nichž ani jeden není v zemi ve většině. Někteří obyvatelé cítí velmi silné pouto se Srbskem, jiní s Chorvatskem a třetí skupina by chtěla vyzdvihnout svou vlastní nezávislou balkánskou identitu. Ve skutečnosti je to kapesní vydání Jugoslávie, federace, ve které mají různé národy možnost buď žít spolu v míru, nebo si bojovat svůj vnitřní konflikt na svém území.

Od rozpadu Jugoslávie v roce 1992 byly učiněny pokusy vytvořit jednotný stát mimo Bosnu a Hercegovinu, ale bezvýsledně. Neočekávám, že je to v blízké nebo vzdálené budoucnosti možné. Dohoda mezi třemi národy a jejich politickými vůdci o účinném řízení je možná jen, když se nikdo nebude cítit ohrožen ostatními nebo vnějším světem.

Kompromis bude možný jen, když ze země odejde vysoký představitel EU a zahraniční vojska. Do té doby bude trvat toto období stagnace. Proto s navrhovaným usnesením o této zemi, které povede jen k pokračování protektorátu, a následkem toho ke stagnaci, nesouhlasím.

- Zpráva: Angelika Beer (A6-0234/2009)

Glyn Ford (PSE), písemně. – Podpořil jsem zprávu paní Beerové o nešíření jaderných zbraní včetně pozměňovacího návrhu 5 a 8, které vyzývají k tomu, aby se Evropa stala oblastí bez jaderných zbraní, protože podporují jaderné odzbrojování. Vítám iniciativu prezidenta Obamy v tomto směru. USA a jiné země to však stále odmítají, především kvůli obrovské kapacitě Izraele vlastnit jaderné zbraně, která posiluje motivaci Íránu stát se mocností s jadernými zbraněmi.

Za druhé nejvíce se na světě v posledních desetiletích zbraně rozšířily ne v Pchjonangu, ale v Pákistánu. Andul Kádír Chán a vůdčí představitelé Pákistánu, údajní spojenci Západu, učinili svět nebezpečnějším mnohem víc než jakýkoliv „znepokojující stát“ nebo celá „osa zla“ dohromady.

Richard Howitt (PSE), písemně. – Labourističtí poslanci Evropského parlamentu podporují naše závazky o odzbrojení a sliby stanovené v článku VI smlouvy o nešíření jaderných zbraní, který je základním kamenem pro celosvětové nešíření jaderných zbraní a systém odzbrojení. Labourističtí poslanci Evropského parlamentu jsou odhodlaní prosazovat svět, kde nebudou jaderné zbraně nutné.

I když návrh na Úmluvu o jaderných zbraních oceňujeme, má Británie obavu, zda v této době neriskujeme, když odvracíme pozornost nebo oslabujeme smlouvu o nešíření jaderných zbraní a velmi upřímně vítáme usnesení Evropského parlamentu zopakovat naši podporu jako Parlamentu této smlouvě. Upřímně vítáme nedávná prohlášení prezidenta Obamy a předsedy vlády Gordona Browna, kteří vyzvali ke snížení jaderného potenciálu, a labourističtí poslanci Evropského parlamentu budou dál plně podporovat veškeré kroky ke snížení jaderných zásob a vyvarování se šíření jaderných zbraní a budeme dál sledovat všechny státy zodpovědné za závazky v oblasti smlouvy o nešíření jaderných zbraní.

Alexandru Nazare (PPE-DE), písemně. – (RO) Naše legitimní přání dočkat se světa a kontinentů bez jaderných zbraní musí být doplněno důkazem odpovědného a zralého pochopení reality kolem nás. Je jasné, že největší hrozby jdou ze dvou směrů: jsou to jaderné zbraně, které jsou v rukou nedemokratických režimů, jež se nikomu nezodpovídají, a pak neodpovědné používání civilních jaderných zdrojů. Smlouva o nešíření je správným rámcem, v němž se musíme těmito obavami zabývat a na němž můžeme dál budovat.

Hlasoval jsem pro zprávu paní Beerové a chtěl bych zdůraznit, že význam tohoto dokumentu je v tom, že přesně mluví o zjevné nutnosti zvýšit využívání jaderné energie pro civilní účely. Všichni jsme si vědomi problémů, které mohou vzniknout z důvodu nedostatečné energetické nezávislosti. Jsme si také vědomi přínosu jaderné energie jako čisté formy energie v boji proti globálnímu oteplování. V současné době je jedinou cestou k výrobě čisté energie v širokém měřítku použití jaderné energie. Doufám, že získáme rámec pro její bezpečné využití, aby bylo možné splnit potřeby rozvíjejících se hospodářství a evropských občanů.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), písemně. – Konzervativci vždy obhajovali důrazný režim nešíření a vícestranný přístup k omezování jaderných zbraní a byli tvrdě proti jakýmkoli návrhům zaměřeným na jednostranné jaderné odzbrojení. Vítáme novou motivaci k oživení Smlouvy o nešíření jaderných zbraní včetně usnesení Rady bezpečnosti o zaplnění mezer v existujícím právním rámci. Odmítáme však závěr, že by EU měla nahradit členské státy v roli hlavního aktéra procesu. Jen dva členské státy vlastní jaderné zbraně a další čtyři sdílí jaderné zbraně v rámci NATO. Nepodporujeme návrh, aby Velká Británie demontovala zařízení na výrobu štěpného materiálu. Zpráva také nevěnuje dostatečnou pozornost nebezpečí šíření ze strany teroristů a zlých států, v protikladu k zachování a nahrazení zbraní v existujících pěti státech vlastnicích jaderné zbraně. Zprávu by mohla zhoršit řada pozměňovacích návrhů, včetně návrhu, že by se EU měla stát zónou bez jaderných zbraní. Z tohoto důvodu se s ohledem k tomu, že ve zprávě je mnoho věcí, které můžeme podpořit, britští konzervativci zdrželi hlasování.

– **Zpráva: Monica Frassoni (A6-0245/2009)**

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Výbor pro právní záležitosti

Děkuji vám, paní předsedající. Hlasuji pro zprávu paní Frassoniové, která nám připomíná základní úlohu, kterou musí sehrát Evropský parlament, národní parlamenty a vnitrostátní soudy v uplatňování práva Společenství.

Souhlasím, že musíme Komisi připomenout možnost systému, který jasně stanoví jednotlivé opravné prostředky, které mají občané k dispozici. Systém by měl mít formu společného portálu EU nebo jediného online kontaktního místa, které by občanům poskytovalo pomoc.

Občané by měli mít zajištěnu stejnou úroveň transparentnosti, když na základě Smlouvy podávají formální stížnost nebo využívají svého práva na předložení petice; Petiční výbor by proto měl mít k dispozici jasnou informaci o stavu postupu řízení pro porušení práva, která je významná i pro dosud nevyřešené petice. Signatáři musí být po vypršení každé předem určené lhůty plně informováni o stavu postupu své stížnosti.

Měla by se připravovat shrnutí a ta by měla být veřejnosti k dispozici v jediném přístupovém bodu. Navíc by se tato shrnutí neměla vytrátit po ukončení legislativního postupu, právě ve chvíli, kdy získají pro veřejnost a podniky větší význam.

9. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

10. Žádost o zbavení parlamentní imunity: viz zápis

11. Předložení dokumentů: viz zápis

12. Prohlášení o finančních zájmech: viz zápis

13. Předání textů přijatých během zasedání: viz zápis

14. Písemná prohlášení uložená v rejstříku (článek 116 jednacího řádu): viz zápis

15. Termíny příštích zasedání: viz zápis

16. Přerušování zasedání

Předsedající. Prohlašuji toto zasedání Evropského parlamentu za přerušené.

(Zasedání bylo ukončeno ve 13:15.)

PŘÍLOHA (Písemné odpovědi)

OTÁZKY RADĚ (Zodpovědnost za tyto odpovědi nese výhradně úřadující předsednictví Rady Evropské unie)

Otázka č. 11, kterou pokládá Claude Moraes (H-0148/09)

Předmět: Reakce EU na globální finanční a hospodářskou krizi

Současná globální finanční krize a hospodářský útlum jsou pro Evropu těžkou zkouškou, která vyžaduje koordinovanou a účinnou reakci. Vědome si této skutečnosti, Evropská rada na svém zasedání v prosinci 2008 schválila plán obnovy pro růst a zaměstnanost.

Jakou úlohu sehrála EU v reakci na probíhající krizi, zejména s ohledem na nařčení, že jednotlivé členské státy samy přebírají iniciativu?

Jak jsou instituce EU, např. Evropská investiční banka a Evropská centrální banka, a finanční programy, jako je Evropský sociální fond a strukturální fondy, zapojeny do plánu obnovy, zejména pokud jde o pomoc těm, kteří jsou krizí nejvíce postiženi?

Je Rada přesvědčena, že evropští občané považují reakci EU za efektivní?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a jež nezavazuje Radu ani její členy, nebyla přednesena ústně v době vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v dubnu roku 2009.

Na svém zasedání ve dnech 11. a 12. prosince 2008 odsouhlasila Evropská rada plán evropské hospodářské obnovy, který v listopadu předložila Komise. Plán obsahuje okamžitá rozpočtová opatření dosahující 200 miliard EUR, která tvoří jednak opatření na úrovni Společenství ve výši 30 miliard EUR, a jednak vnitrostátní opatření v hodnotě 170 miliard EUR. Vedle těchto opatření je tu ještě řada prioritních činností, které má Evropské společenství uskutečnit v rámci Lisabonské strategie a jejichž cílem je přizpůsobit ekonomiku EU dlouhodobým výzvám, zvýšit potenciální růst a provést strukturální reformy.

Rada ECOFIN vždy kladla velký důraz na úzkou koordinaci kroků podnikaných členskými státy jako odpověď na současnou hospodářskou situaci, ať v rámci kroků na podporu finančního sektoru, kdy bylo zapotřebí brát v úvahu možné přeshraniční efekty těchto opatření (viz závěry Rady ECOFIN ze 7. listopadu 2008), nebo v případě fiskálních stimulů (viz např. závěry Rady ECOFIN z 2. prosince 2008), jejichž koordinace je nezbytná pro zabezpečení většího dopadu na ekonomiku EU a významnějšího posílení důvěry na trzích.

Evropská rada na svém zasedání 19. a 20. března 2009 ocenila způsob, jakým byl implementován Plán obnovy: celková výše rozpočtové podpory, zahrnující diskreční opatření vlád i efekty automatických stabilizátorů ekonomik, dosáhla 3,3 % HDP EU (přes 400 mld. EUR), což přispěje k vytváření nových investic, podpoře poptávky a tvorbě nových pracovních míst a nasměrování EU k nízkouhlíkové ekonomice. Samotné efekty těchto opatření se však v ekonomice projeví až s jistým časovým odstupem.

Pokud jde o opatření na úrovni Společenství, Evropská rada na svém prosincovém zasedání podpořila myšlenku rychlých opatření Evropského sociálního fondu na podporu zaměstnanosti, zejména ve prospěch nejohroženějších skupin obyvatelstva. Tato opatření by mohla zahrnovat zvýšení zálohových plateb a zjednodušení postupů. Evropská rada rovněž vyzvala ke zjednodušení postupů a rychlejšímu provádění programů financovaných ze strukturálních fondů za účelem posílení investic do infrastruktury a v oblasti energetické účinnosti.

V souladu s tím jsou připravovány některé úpravy existující legislativy. V první řadě bychom měli zmínit návrh nařízení Rady (ES) č. 284/2009 ze dne 7. dubna 2009, kterým se mění nařízení (ES) č. 1083/2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti, pokud jde o některá ustanovení týkající se finančního řízení. Tento návrh by měl zrychlit přístup k finančním zdrojům.

Za druhé, návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1080/2006 o Evropském fondu pro regionální rozvoj, pokud jde o způsobilost investic do energetické účinnosti a

obnovitelné energie v oblasti bydlení, by měl umožnit všem členským státům zvýšit investice v této oblasti. A nakonec, návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1081/2006 o Evropském sociálním fondu s cílem rozšířit druhy nákladů způsobilých pro příspěvek z ESF. Jeho cílem je zjednodušení administrativních postupů a rozšíření okruhu financovaných projektů.

Na svém neformálním zasedání dne 1. března 2009 hlavy států nebo předsedové vlád také zdůraznili význam opatření, jež mají zvrátit negativní dopad finanční krize na zaměstnanost a jež plynou z využití existujících nástrojů, jako je Evropský sociální fond.

Na svém zasedání ve dnech 19. a 20. března 2009 vyjádřila Evropská rada důvěru ve schopnost EU řešit finanční a hospodářskou krizi. Posoudila významná fiskální stimulační opatření, která jsou v současnosti v hospodářství EU zaváděna (více než 400 miliard EUR), zdůraznila, že zásadní součástí evropské strategie hospodářské obnovy je společné jednání a koordinace a že Evropa učiní vše, co je nezbytné k obnovení růstu.

Zdůraznila dále úlohu, kterou má v úsilí o zkrácení a zmírnění recese v Evropě jednotný trh. Vyzdvihla potřebu obnovit úvěrové toky podnikům a domácnostem a shodla se na urychlení dohody o dosud projednávaných legislativních návrzích týkajících se finančního sektoru. V červnu přijme Evropská rada první rozhodnutí k posílení regulace finančního sektoru EU a dohledu nad ním, která budou vycházet z návrhů Komise v návaznosti na důkladné projednání zprávy skupiny vedené Jacquesem de Larosièrem v Radě.

Na základě vlastních zkušeností EU a jejího přání přispět významným způsobem k utváření budoucího mezinárodního řízení finančního sektoru Evropská rada stanovila postoj Unie v souvislosti se summitem skupiny G-20, který se konal dne 2. dubna v Londýně.

Evropská rada rovněž uvítala pokrok dosažený zejména v otázce zálohových plateb ze strukturálních fondů a Fondu soudržnosti, dohodu o dobrovolném uplatňování snížených sazeb DPH i opatření Evropské investiční banky určená na stimulaci možností financování malých a středních podniků a vyzvala k urychlenému dosažení dohody o revizi Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci.

Předsednictví souhlasí s tím, že obecná důvěra v opatření EU na potírání hospodářské krize je nezbytná a bude i nadále situaci monitorovat. Instrukce EU jsou odhodlané řešit stávající problémy, jedná se zejména o zabezpečení dostatečného objemu úvěrů firmám i domácnostem a obnovení všeobecné důvěry na trzích.

*
* *

Otázka č. 12, kterou pokládá Silvia-Adriana Țicău (H-0151/09)

Předmět: Opatření zaměřená na zvýšení energetické účinnosti budov

Zvýšení energetické účinnosti budov obnáší zavedení specifických nástrojů podpory, jako je snížení DPH na některé služby a výroby, navýšení podílu EFRR určeného pro investice v oblasti energetické účinnosti a obnovitelných zdrojů energie v obytných budovách a zavedení evropského fondu pro energetickou účinnost a obnovitelné zdroje energie. Evropská unie se zavázala směřovat k cíli „20–20–20“. Ve sdělení Komise k plánu evropské hospodářské obnovy KOM(2008)0800 se předpokládalo, že pět miliard EUR bude věnováno na energetickou účinnost budov. Nicméně, návrh nařízení o vypracování programu na podporu hospodářského oživení KOM(2009)0035 již neuvádí specifická opatření pro projekty týkající se energetické účinnosti budov.

Může Rada říci, jaká opatření jsou připravená pro podporu zvyšování energetické účinnosti budov, a zejména upřesnit, zda se předpokládá zavedení evropského fondu pro energetickou účinnost a obnovitelné zdroje energie v obytných budovách a zvýšení podílu EFRR určeného pro investice v oblasti energetické účinnosti a obnovitelných zdrojů energie v obytných budovách ze 3 na 15 %?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a jež nezavazuje Radu ani její členy, nebyla přednesena ústně v době vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v dubnu roku 2009.

Rada se stejně jako paní poslankyně domnívá, že energetická účinnost budov je významná pro dosažení cíle, který si Společenství stanovilo v oblasti zvyšování energetické účinnosti i v dalších oblastech, jako je snižování emisí skleníkových plynů a zvyšování bezpečnosti dodávek; na budovy totiž připadá zhruba 40 %

spotřeby energie ve Společenství. Ve svých závěrech ze dne 2. března tohoto roku Rada upozornila zejména na opatření zaměřená na zvýšení energetické účinnosti budov, jako například podpora zelených technologií, vývoj energeticky účinných výrobních systémů a materiálů, tržní nástroje pro energetickou účinnost, změny operačních programů strukturálních fondů a inovativní modely financování.

Je třeba uvést, že opatření, která jsou v současné době prováděna na podporu energetické účinnosti budov, byla stanovena na základě stávajících právních předpisů Společenství, především směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/91/ES ze dne 16. prosince 2002 o energetické náročnosti budov⁽⁴⁾. Komise předložila dne 17. listopadu 2008 Radě návrh přepracovaného znění této směrnice; vážená paní poslankyně je zpravodajkou tohoto návrhu. Rada věnuje tomuto návrhu, který je součástí balíčku v oblasti energetické účinnosti, velkou pozornost. Zpráva o pokroku týkající se čtyř legislativních návrhů v oblasti energetické účinnosti bude Radě předložena v červnu.

Pokud jde o záležitosti uvedené v druhé části otázky, Rada ve svých závěrech ze dne 19. února 2009 připomněla a znovu potvrdila závazek týkající se cílů v oblasti snižování emisí skleníkových plynů a v oblasti energetické účinnosti, jak byly stanoveny na zasedání Evropské rady v březnu roku 2007, a připomněla a potvrdila i dohodu dosaženou v prosinci roku 2008 ohledně balíčku opatření v oblasti změny klimatu a energetiky. Rada zdůraznila nutnost krátkodobých a dlouhodobých prioritních opatření. V této souvislosti uvedla, že významným prvkem akčního plánu v oblasti energetické politiky pro Evropu po roce 2010 by měl být rozvoj nízkouhlíkových a energeticky účinných systémů.

Rada proto vyzvala Komisi, aby určila nezbytná legislativní i nelegislativní opatření a vhodné finanční zdroje a vypracovala iniciativu pro financování udržitelné energetiky; cílem této iniciativy, která bude společným projektem Komise a Evropské investiční banky, bude zmobilizovat z kapitálových trhů rozsáhlé finanční zdroje pro investice, přičemž bude třeba zohlednit příslušný odborný posudek Evropské banky pro obnovu a rozvoj a dalších mezinárodních finančních institucí.

Pokud jde o otázku zvýšení podílu EFRR určeného pro investice v oblasti energetické účinnosti a obnovitelných zdrojů energie v obytných budovách ze 3 na 15 %, je důležitou skutečností, že celkový objem možných investic do energetické účinnosti a obnovitelných zdrojů v obytných budovách byl zvýšen ze 3 na 4 % celkové alokace EFRR jako výsledek dohody na Radě⁽⁵⁾.

Tento limit byl po složitých vyjednáváních odsouhlasen všemi členskými státy na úrovni COREPERu (v prosinci 2008) jako kompromis a následně schválen Evropským parlamentem v prvním čtení (v dubnu 2009). Podle vyjádření expertů z oblasti strukturálních opatření představuje tento strop dostatečný finanční prostor pro účinné zvýšení energetické efektivity v části stávajícího bytového fondu s cílem podpory sociální soudržnosti. K tomu je nutné doplnit, že pro členské země, které vstoupily do EU 1. května 2004 a později, umožňuje EFRR ještě využít další možnosti, a to až 2 % celkové alokace tohoto fondu, na zlepšení prostředí v oblastech, ve kterých dochází nebo by mohlo docházet k fyzickému chátrání staveb a sociálnímu vyloučení. Mezi uznatelné náklady patří i energeticky úsporné investice do stávajícího bytového fondu v těchto lokalitách.

Nová opatření umožňující podporu bydlení ze strany EU jsou co se týče limitů zcela relevantní a dostatečná a jsou vítána. Na závěr je nutno uvést, že tato část plánu obnovy bude pravděpodobně přijata v následujících týdnech.

*
* *

Otázka č. 13, kterou pokládá Chris Davies (H-0153/09)

Předmět: Prosazování právních předpisů

Může Rada uvést, na kterém zasedání ministrů roku 2008 byla projednána otázka prosazování a uplatňování právních předpisů a na kterém z příštích zasedání budou ministři o této otázce jednat?

(4) Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 65–71.

(5) Viz návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1080/2006 o Evropském fondu pro regionální rozvoj, pokud jde o způsobilost investic do energetické účinnosti a obnovitelné energie v oblasti bydlení (KOM(2008)0838 – C6-0473/2008 – 2008/0245(COD) – ze dne 2. dubna 2009).

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a jež nezavazuje Radu ani její členy, nebyla přednesena ústně v době vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v dubnu roku 2009.

Rada by chtěla pana poslance upozornit na skutečnost, že podle článku 211 prvního odstavce, první odrážky smlouvy o ES patří zajištění provádění právních předpisů Společenství ve všech členských státech mezi povinnosti Evropské komise. Pan poslanec proto může nahlédnout do nejnovější výroční zprávy o monitorování provádění práva Společenství (2007), kterou Evropská komise předložila Evropskému parlamentu dne 18. listopadu 2008⁽⁶⁾.

Rada by rovněž chtěla pana poslance upozornit na články 220, 226, 227 a 234 Smlouvy o ES týkající se pravomoci Evropského soudního dvora.

Projednávat prosazování a uplatňování stávajících právních předpisů proto není primárním úkolem Rady.

S ohledem na výše uvedené Komise Radu pravidelně informuje o aktuálním stavu provádění směrnic týkajících se vnitřního trhu do vnitrostátních právních předpisů a o probíhajících řízeních pro nesplnění povinností. Rada tyto informace (tzv. přehled výsledků o vnitřním trhu) obdržela dne 25. února a 25. září 2008 a také nedávno dne 5. března 2009⁽⁷⁾.

Pokud jde o konkrétnější téma, jímž je společná rybářská politika, mohu pana poslance rovněž informovat, že v návaznosti na zvláštní zprávu č. 7 Účetního dvora o systémech kontroly, inspekce a sankcí týkajících se pravidel zachování rybolovných zdrojů Společenství projednali příslušní ministři dne 18. února 2008 v rámci neformálního zasedání problematiku kontrol a prosazování pravidel v této oblasti.

*
* *

Otázka č. 14, kterou pokládá Frank Vanhecke (H-0159/09)

Předmět: Situace v Tibetu

Dne 10. března 2009 uplyne 50 let od nuceného útěku dalajlamy z jeho země.

Podle mezinárodního veřejného práva může stát nadále existovat i několik desetiletí poté, co byl anektován okupační mocností. V této situaci je velmi důležité, že tuto nezákonnou situaci neuznaly třetí země. Většina západních zemí například nikdy formálně neuznala protiprávní připojení pobaltských států k Sovětskému svazu. V roce 1991 tyto republiky vyhlásily, že jsou týmiž státy, které existovaly v meziválečném období (zásada právní kontinuity), a tudíž se nejedná o nové státy. Tuto skutečnost uznalo tehdejší ES v deklaraci ze dne 27. srpna 1991.

Domnívá se Rada, že okupace a anexe Tibetu odporuje mezinárodnímu právu? Považuje 50. výročí útěku dalajlamy za vhodný okamžik k potvrzení zásady právní kontinuity Tibetu, aby se zabránilo jeho zániku?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a jež nezavazuje Radu ani její členy, nebyla přednesena ústně v době vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v dubnu roku 2009.

Otázka uznávání třetích zemí je záležitostí každého členského státu. Rada proto k této otázce nezaujímá žádný postoj.

Otázkou Tibetu se jinak Rada zabývá zejména v rámci politiky v oblasti lidských práv. EU vede dialog o lidských právech (jehož cíle byly stanoveny v závěrech Rady o Číně z let 2001 a 2004) v rámci komplexního partnerství s Čínou, kde pravidelně otázku lidských práv v souvislosti s Tibetem nastoluje. Otázku lidských práv rovněž vznáší na zasedáních v rámci politického dialogu a na dalších zasedáních na vysoké úrovni a bude tak nadále činit.

⁽⁶⁾ Dokument KOM (2008)0777 v konečném znění.

⁽⁷⁾ Dokumenty SEK(2008)0076, SEK(2008)2275 a SEK(2009)0134 v konečném znění.

Dne 19. března 2008 vydalo předsednictví jménem EU veřejné prohlášení, ve kterém EU vyzvala ke zdrženlivosti, apelovala na čínskou vládu, aby řešila problémy Tibeťanů v souvislosti s otázkou lidských práv, a vyzvala čínské orgány a dalajlamu a jeho zástupce, aby zahájili věcný a konstruktivní dialog v zájmu dosažení udržitelného řešení, které by bylo přijatelné pro všechny a plně by respektovalo tibetskou kulturu, náboženství a identitu. Na zasedání Rady OSN pro lidská práva v Ženevě dne 17. března 2009 učinilo předsednictví jménem EU prohlášení, v němž opětovně zdůraznilo, že v Číně, včetně Tibetu, by mělo být umožněno všem, kdo si to přejí, vyjádřit pokojnou cestou své názory bez obav z represí. V rámci všeobecného pravidelného přezkumu formulovalo několik členských států EU doporučení ohledně Tibetu, která byla určena představitelům čínské vlády.

*
* *

Otázka č. 15, kterou pokládá Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0162/09)

Předmět: Hrozící recese v jihovýchodní Evropě a její dopad na evropské hospodářství

Podle nedávných rozborů mezinárodních finančních institutů a ratingových agentur lze v jihovýchodní Evropě očekávat výraznou recesi. Důraz se klade zejména na nebezpečí nesplácení půjček ze strany spotřebitelů a podniků.

Jsou již v členských zemích EU pocíťovány důsledky této skutečnosti, pokud jde o větší investice západoevropských podniků a bank v jihovýchodní Evropě, a jaká společná opatření by podle názoru předsednictví měla být učiněna? Zastává předsednictví názor, že by bankám v zemích jihovýchodní Evropy měla být poskytnuta pomoc v rámci vnitrostátních akčních programů, jež jsou součástí evropské politiky sousedství, a sice ve spolupráci s těmito zeměmi a případně s Evropskou investiční bankou? Která další opatření učiní předsednictví zejména pro to, aby bylo dosaženo strategických předvstupních cílů žadatelských a případných žadatelských zemí na Balkáně?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a jež nezavazuje Radu ani její členy, nebyla přednesena ústně v době vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v dubnu roku 2009.

Celosvětová recese má na země jihovýchodní Evropy obzvláště tvrdý dopad. Všechny tyto země se musí vypořádávat s vyššími náklady na refinancování, nižšími fiskálními příjmy, slabšími toky přímých zahraničních investic a menšími převody pracovních příjmů ze zahraničí. Některé země jsou však zasaženy silněji než jiné. Jedním z důležitých faktorů v této souvislosti je, v jakém rozsahu přijaly domácnosti a podniky půjčky v jiné než národní měně, jejichž obsluha však probíhá v národní měně. Jelikož řada měn zemí jihovýchodní Evropy oslabila, je pro dlužníky stále těžší své závazky dodržet a v některých případech dokonce museli přestat své půjčky splácet.

Předsednictví si je velmi dobře vědomo uvedeného problému a v rámci posledního zasedání ministrů zahraničí (Gymnich) konaného ve dnech 27. a 28. března 2009 v Hluboké nad Vltavou byla pracovní snídaneň náměstka předsedy vlády pro evropské záležitosti, Alexandra Vondry, s ministry zahraničí zemí západního Balkánu věnována hospodářské situaci v daném regionu.

EU přijala řadu opatření na podporu hospodářské a sociální konsolidace v jihovýchodní Evropě a ke zmírnění negativních dopadů světové finanční a hospodářské krize. Konkrétní opatření zahrnují výrazný nárůst míry půjček pro všechny sektory, trvalé snahy o posílení likvidity v bankovním sektoru, navýšení podpory prostřednictvím balíčku „reakce na krizi“ v rámci nástroje předvstupní pomoci a zvýšení úsilí o koordinaci mezi Evropskou komisí a mezinárodními finančními institucemi v souvislosti s investičním rámcem pro západní Balkán.

Komise vytvořila balíček „reakce na krizi“ v hodnotě 120 milionů EUR umožňující mobilizaci 500 milionů EUR v půjčkách od mezinárodních finančních institucí. Opatření jsou zaměřena na energetickou účinnost a podporu malých a středních podniků. Realizace by měla začít letos v září.

Evropská investiční banka kromě toho podpořila úsilí Světové banky a Evropské banky pro obnovu a rozvoj v souvislosti s refinancováním bankovního sektoru ve střední a jihovýchodní Evropě, včetně usnadňování koordinace mezi hostitelskými a domovskými orgány dohledu a regulace.

Za účelem refinancování bankovního sektoru dají v průběhu roku 2009 mezinárodní finanční instituce zemím západního Balkánu a Turecku k dispozici úvěrové facility ve výši 5,5 miliardy EUR. Z jejich celkové hodnoty poskytne 2 miliardy EUR Evropská investiční banka, zbytek zajistí mezinárodní finanční instituce.

K většímu objemu půjček dceřiným společnostem v jihovýchodní Evropě by měly přispět i zvýšené půjčky bankám v Evropské unii v rámci plánu evropské hospodářské obnovy.

Na svém březnovém zasedání navíc Evropská rada uvítala záměr Komise navrhnout zdvojnásobení limitu podpůrného systému Unie na pomoc platebním bilancím na 50 miliard EUR.

Rada opětovně vyjádřila plnou podporu evropské perspektivě západního Balkánu, jejímž konečným cílem je členství v Evropské unii, pokud tyto země splní nezbytné podmínky a požadavky. Nelze dopustit, aby současná celosvětová finanční a hospodářská krize tuto perspektivu narušila.

Rada je toho názoru, že stávající nástroje, systémy a postupy jsou přiměřené, nicméně bude situaci neustále sledovat a zajistí, aby všechny země, které se dočasně ocitly v ekonomické nerovnováze, získaly vhodnou pomoc. V zájmu dosažení maximální úrovně doplňkovosti a vzájemné provázanosti opatření je v tomto ohledu naprosto zásadní, aby byly řádně koordinovány všechny nástroje a prostředky, které jsou k dispozici.

*

* *

Otázka č. 16, kterou pokládá Dimitrios Papadimoulis (H-0166/09)

Předmět: Vývoj v Kosovu

Generální tajemník OSN předložil dokument o reformě mise Spojených národů v Kosovu (UNMIK), která se dotkne šesti oblastí: právního státu, celní politiky, justice, dopravy a infrastruktury, ochrany hranic a zachování srbského kulturního dědictví.

Jaký má Rada názor na tento projekt? Vzhledem k tomu, že tento text přijalo Srbsko, ale ne Kosovo, hodlá Rada učinit kroky v zájmu přijetí návrhu oběma stranami? Domnívá se Rada, že projekt společné sítě celních kontrol mezi Albánií a Kosovem souvisí s návrhem generálního tajemníka OSN? V čem spočívá albánsko-kosovská síť celních kontrol?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a jež nezavazuje Radu ani její členy, nebyla přednesena ústně v době vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v dubnu roku 2009.

Dne 24. listopadu 2008 předložil generální tajemník OSN podle rezoluce Rady bezpečnosti OSN 1244 svou pravidelnou čtvrtletní zprávu o plnění mandátu mise UNMIK. Tato zpráva obsahuje mimo jiné hodnocení pokroku učiněného v dialogu mezi misí UNMIK a Bělehradem/Přištinou o šesti oblastech popsanych ve zprávě, tj. o oblasti policie, cel, justice, dopravy a infrastruktury, hranic a srbského kulturního dědictví.

Generální tajemník OSN ve své zprávě uvádí, že srbská vláda výsledky dialogu uvedené ve zprávě přijala, zatímco orgány v Přištině vyjádřily s těmito výsledky jasný nesouhlas.

Rada ke zprávě generálního tajemníka OSN nezaujala stanovisko. Rada si není vědoma žádného návrhu týkajícího se společné sítě celních kontrol mezi Albánií a Kosovem.

*

* *

Otázka č. 17, kterou pokládá Kathy Sinnott (H-0167/09)

Předmět: Dopad hospodářské krize na ohrožené osoby

I v napjaté hospodářské atmosféře, která nyní panuje, je nutné zajistit, aby tato situace nedoléhala nejtěživěji na skupiny ohrožených obyvatel v naší společnosti, jako jsou lidé pečující o nemocné, nemohoucí a děti, starší občané, postižení a děti. Mohla by Rada potvrdit, že aktivní začleňování znevýhodněných osob zůstane prioritou jejího šestiměsíčního pracovního plánu?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a jež nezavazuje Radu ani její členy, nebyla přednesena ústně v době vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v dubnu roku 2009.

Rada sdílí s paní poslankyní zájem na potřebě vypracovat koordinované reakce politik, které budou řešit přímý sociální dopad krize, zejména na nejvíce ohrožené skupiny obyvatel.

Tyto priority byly stanoveny ve společné zprávě o sociální ochraně a sociálním začlenění a v dokumentu o klíčových otázkách, jež Rada přijala dne 9. března 2009 a předložila jarnímu zasedání Evropské rady. V době, kdy se blíží cílový rok Lisabonské strategie schválené v roce 2000 a uvážíme-li současný hospodářský kontext, je ještě více třeba přijmout silný politický závazek směřující k dosažení společných cílů sociální ochrany a sociálního začlenění za současného respektování pravomocí členských států.

Společná zpráva zdůraznila, že je třeba povzbudit členské státy v jejich úsilí o provádění ucelených strategií pro boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení dětí, včetně přístupné a cenově dostupné kvalitní péče o děti. Je nutné trvale usilovat o řešení bezdomovectví coby mimořádně závažné formy vyloučení a podporovat sociální začlenění migrujících osob. Zvláštní pozornost je třeba věnovat obzvláště tomu, že se mohou objevit nové rizikové skupiny, např. mladí pracovníci a osoby vstupující na trh práce, a také nová rizika.

Všechny tyto úvahy budou opětovně potvrzeny vyhlášením roku 2010 Evropským rokem boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení.

*
* *

Otázka č. 18, kterou pokládá Johan Van Hecke (H-0170/09)

Předmět: Finanční pomoc pro Zvláštní soud pro Sierra Leone

Zvláštní soud pro Sierra Leone se potýká s vážnými problémy při hledání vhodných řešení pro osoby, které již byly odsouzeny nebo které jsou v soudním řízení. V současné době je z politického, bezpečnostního a institucionálního hlediska nemyslitelné, aby výkon trestu odsouzených osob proběhl v Sierra Leone, a je proto nutné najít alternativní řešení, nemá-li být oslabeno úsilí, které mezinárodní společenství vynakládá na účinný boj proti beztrestnosti. Některé africké státy mají politickou vůli a institucionální kapacity potřebné k výkonu rozsudků v případech osob odsouzených v souladu s mezinárodními standardy, avšak nedostává se jim finančních prostředků k vymáhání výkonu trestu bez mezinárodní podpory.

Mohou členské státy Zvláštnímu soudu pro Sierra Leone zajistit dodatečnou finanční pomoc k tomu, aby mohly osoby, které byly tímto soudem usvědčeny ze spáchání trestných činů, nastoupit k výkonu trestu v těch afrických státech, které disponují kapacitami k provedení rozsudků podle mezinárodních standardů, avšak nemají potřebné finanční prostředky?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a jež nezavazuje Radu ani její členy, nebyla přednesena ústně v době vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v dubnu roku 2009.

Zvláštní soud pro Sierra Leone je financován z dobrovolných příspěvků mezinárodního společenství. Dne 11. března 2009 byl příslušný přípravný orgán Rady informován zástupcem vedoucího soudní kanceláře Zvláštního soudu pro Sierra Leone o aktuální situaci tohoto soudu. Přípravný orgán vzal na vědomí okamžitou žádost o částku 6 milionů USD a chybějící prostředky v objemu 31 milionů USD, které soud potřebuje na dokončení svého mandátu. Dosavadní činnost Zvláštního soudu pro Sierra Leone byla hodnocena kladně.

O případných příspěvcích na další financování zvláštního soudu rozhodují jednotlivé členské státy EU.

Od zahájení činnosti zvláštního soudu přispěly členské státy EU celkovou částkou převyšující 78 milionů USD. Evropská komise navíc přispěla prostředky v celkové výši 2,5 milionu EUR a rozhodla se rovněž přispět dodatečnou částkou 1 milionu EUR prostřednictvím 10. Evropského rozvojového fondu. Celkem tak zvláštní soud od mezinárodního společenství (včetně EU) obdržel příspěvky ve výši téměř 160 milionů USD.

*
* *

Otázka č. 19, kterou pokládá Luisa Morgantini (H-0176/09)**Předmět: Demolice 88 bytových bloků ve východním Jeruzalémě**

Jeruzalémský městský úřad rozhodl o demolici 88 bytových bloků ve čtvrti al-Bustán a Silván ve východním Jeruzalémě, a to včetně 114 domů, v nichž žije 1 500 Palestinců. Jiné palestinské rodiny dostaly vyrozumění o nových příkazech k demolici a k evakuaci ve čtvrti Abbásíja a v uprchlickém táboře Šufát, na jejichž základě se celkový počet palestinských domů určených k demolici zvýšil na 179.

Podle údajů organizace B'Tselem vydaly izraelské orgány od roku 2004 příkazy k demolici přibližně 350 domů ve východním Jeruzalémě. V oblasti Západního břehu má být podle organizace Peace Now postaveno přinejmenším 73 300 nových izraelských bytových jednotek. Dvacet izraelských spisovatelů a vědců, mezi nimi i Amos Oz a David Grossman, požádalo o zrušení těchto nařízení vzhledem k tomu, že taková politika porušuje „nejzákladnější lidská práva“. Dokonce i v jedné důvěrné zprávě EU se uvádí, že „kroky, které podniká Izrael v Jeruzalémě a v jeho okolí, představují jednu z nejzávažnějších překážek izraelsko-palestinskému mírovému procesu“.

Nedomnívá se Rada, že její povinností je jednat s cílem učinit této politice přítrž a že by k tomu měla využít všechny dostupné prostředky, tedy i pozastavení platnosti Evropsko-středomořské dohody o přidružení, která byla uzavřena s Izraelem, na základě článku 2 této dohody? Není Rada toho názoru, že tato skutečnost je dostačujícím důvodem ke zmrazení procesu zlepšování (upgrading) vztahů s Izraelem?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a jež nezavazuje Radu ani její členy, nebyla přednesena ústně v době vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v dubnu roku 2009.

Rada je hluboce znepokojena hrozbou demolice 90 domů ve čtvrti al-Bustán/Silván v blízkosti Starého Města ve východním Jeruzalémě a vydáním oznámení o nuceném vystěhování několika palestinských rodin. Předsednictví tyto obavy předneslo jménem Evropské unie izraelským úřadům a připomnělo jim jejich závazky vyplývající z cestovní mapy a mezinárodního práva. Rovněž vyzvalo Izrael, aby vydávání těchto oznámení ihned pozastavil. Předsednictví tyto obavy rovněž zveřejnilo prostřednictvím prohlášení k oběma otázkám.

Evropská unie a Izrael rozvíjely po několik let vzájemné vztahy v mnoha oblastech. Je jasné, že další prohloubení vztahů se bude odvíjet v závislosti na společných zájmech a cílech, které zahrnují zejména vyřešení izraelsko-palestinského konfliktu dosažením rozumného řešení na základě existence dvou států žijících vedle sebe v míru a bezpečí.

Předsednictví dalo Izraeli při několika příležitostech jasné najevo, že pokračující izraelské činnosti ve východním Jeruzalémě a jeho okolí do značné míry brání dosažení pokroku v mírovém procesu a ohrožují vyhlídky na životaschopný palestinský stát.

*
* *

Otázka č. 20, kterou pokládá Bernd Posselt (H-0178/09)**Předmět: Mise EULEX v Kosovu**

Jak Rada z politického, správního, finančního a právního hlediska hodnotí současný stupeň připravenosti mise Evropské unie pro právní stát EULEX a rovněž její umístění v oblasti severokosovské Mitrovice?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a jež nezavazuje Radu ani její členy, nebyla přednesena ústně v době vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v dubnu roku 2009.

Poté, co bylo dne 9. prosince 2008 úspěšně dosaženo počáteční operační schopnosti mise na celém území Kosova v početním stavu odpovídajícím misi UNMIK, pokračovalo rozmisťování personálu mise EULEX a dne 6. dubna 2009 byla vyhlášena plná operační schopnost.

Mise v současné době čítá asi 1 700 rozmístěných mezinárodních pracovníků, přičemž plný početní stav sil by měl být přibližně 2 500 členů personálu. Zastoupeno je 25 členských států a k misi přispívá také 6 třetích států (USA, Norsko, Turecko, Chorvatsko, Švýcarsko a Kanada).

Príslušníci mise jsou v souladu s plánovacími dokumenty umístěni u všech svých místních protějšků na příslušných ministerstvech, na policejních stanicích, u soudů a na státních zastupitelstvích, v nápravných zařízeních a v dalších vybraných správních orgánech, například u finančních a celních orgánů.

Rozmístění mise umožňuje od prosince účinné plnění jejího mandátu, a to nejen díky provádění úkolů v oblasti monitorování a poskytování odborného vedení a poradenství, ale i díky plnění výkonného mandátu mise. V rámci tohoto mandátu mise úspěšně plní úkoly týkající se bezpečnosti, například rozmístěním svých formovaných policejních jednotek a integrovaných policejních jednotek (FPU/IPU) jakožto prvku druhé bezpečnostní reakce, a to vše včas a v početním stavu odpovídajícím bezprostřednímu ohrožení, jež bylo aktuální v období kolem Nového roku.

Mise rovněž od prvního dne zajišťuje účinnou přítomnost na policejních stanicích v severní části, na přechodech 1 a 31 (gates 1 a 31) a u soudu v Mitrovici. Od mise UNMIK převzala dohled nad všemi operačními činnostmi v oblasti právního státu, které probíhají v severní části. Každý den je na severu rozmisťováno 120 členů personálu mise EULEX, což zahrnuje:

- nepřetržitou přítomnost celních poradců na přechodech 1 a 31 (shromažďování obchodních údajů, které jsou sdělovány orgánům v Bělehradu a Prištině);

- vedle přítomnosti těchto celních poradců je na uvedených přechodech zajištěna nepřetržitá přítomnost poradců z řad příslušníků pohraničních složek monitorujících situaci a rovněž příslušníků zvláštních policejních složek (IPU);

- zhruba 15 policejních poradců na čtyřech policejních stanicích v severní části;

- viditelná policejní přítomnost je prostřednictvím zvláštních policejních hlídek (IPU) zajištěna i v Mitrovici a u tamního soudu; tyto hlídky mají za úkol doprovázet a ochraňovat sedm soudců a státních zástupců mise EULEX činných u soudu v Mitrovici společně s několika právníky. Tito soudci a státní zástupci mise EULEX začali vést trestní řízení a rozhodovat v prostorách soudu, a to zejména v souvislosti s nedávnými událostmi.

Nevyskytly se zprávy o žádné významné bezpečnostní události, která by byla přímo namířena proti misi, a v rámci mise probíhá konsolidace a stabilizace její přítomnosti, na niž brzy naváže plnohodnotné provádění jejího mandátu.

Pokud jde o právní rámec, upřesňuje se v současnosti, zejména pokud jde o severní část, že mise bude fungovat na základě jednotného právního a celního rámce založeného na konsolidaci a rozvoji platných právních předpisů uplatňovaných místními orgány.

Mise má před sebou sice důležité úkoly, jako je zejména zajištění opětovné integrace místního personálu soudu v Mitrovici, jakož i opětovné integrace zhruba 300 kosovských srbských policistů jižně od řeky Ibar, kteří nejsou ve službě od 17. února, na základě aktuálního stavu mise se nicméně lze domnívat, že úspěšné provedení jejího mandátu na území Kosova bude možné.

Přípravy na misi EULEX by nemohly být úspěšné bez zřízení plánovacího týmu EU, jenž má svůj vlastní rozpočet, jehož prostřednictvím bylo možné financovat rozmístění značného počtu personálu potřebného pro fázi plánování, jakož i počáteční zajištění samotné mise. Vzhledem k opožděnému rozmístění nebude třeba v prvním roce mise využít všechny finanční prostředky ve výši 205 milionů EUR, které byly zahrnuty do společné akce z února roku 2008; současný rozpočet mise EULEX ve výši 120 milionů EUR bude dostačující pro pokrytí nákladů mise do léta roku 2009.

Pokud jde o administrativní stránku, rozvoj mise EULEX čelil významným problémům vzhledem k nejistotě v souvislosti s převzetím vybavení a prostor mise UNMIK, jakož i vzhledem ke zpožděním v dodávce obrněných vozidel ze strany rámcového kontraktora. Splnění logistických potřeb mise ztížila také skutečnost, že EULEX je první civilní mise v rámci EBOP, které byl udělen výkonný mandát, jakož i citlivá politická situace v severním Kosovu. Většinu těchto problémů se však nyní již podařilo překonat.

*

* *

Otázka č. 21, kterou pokládá Lambert van Nistelrooij (H-0182/09)**Předmět: Rozpočet EU a členských států v oblasti výzkumu**

V současné době se 85 % veřejných evropských financí určených na výzkum používá v národním měřítku, aniž by existovala mezinárodní spolupráce mezi programy nebo konkurence mezi vědci z různých členských států. Národní programy se často vzájemně zbytečně duplikují nebo nemají dostatečnou šíři a hloubku, aby mohly dosáhnout výrazných výsledků v oblastech výzkumu. Národní výzkumné programy zabývající se hlavními otázkami, jako jsou obnovitelné zdroje energie, klimatické změny nebo onemocnění mozku budou účinnější, pokud budou prováděny společně na evropské úrovni.

Souhlasí Rada s názorem, podle kterého by začlenění národních výzkumných programů do společného programu mohlo zajistit požadovaný rozsah výzkumu nezbytný pro dosažení cílů v zájmu evropských občanů?

Domnívá se Rada, že společné sestavení programů členských států a Komise z podnětů uvedených v článku 169 je odpovědí na obavy z duplikujících se výzkumných činností ve 27 členských státech?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a jež nezavazuje Radu ani její členy, nebyla přednesena ústně v době vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v dubnu roku 2009.

Rada souhlasí s tím, že otázky, které pan poslanec nadnesl, jsou významné, a opakovaně zdůraznila, že je důležité, aby Evropské společenství a členské státy více koordinovaly své činnosti v oblasti výzkumu a technologického rozvoje, a zajistily tak vzájemnou návaznost politik členských států a politik Společenství.

V této souvislosti Rada v závěrech ze svého zasedání konaného ve dnech 1. a 2. prosince 2008 týkajících se společného plánování ve výzkumu v Evropě jako odpovědi na významné společenské změny vyzdvihla významnou úlohu rámcového programu Společenství pro výzkum a technologický rozvoj a souvisejících nástrojů, jako jsou ERA-NET, ERA-NET+ a příslušné iniciativy podle článku 169 Smlouvy o ES, při mobilizaci vědeckých a finančních zdrojů členských států za účelem provádění iniciativ společného zájmu v oblasti výzkumu a vývoje. Kromě toho Rada uznává význam stávajících činností zaměřených na koordinování programů prováděných národními agenturami a výzkumnými organizacemi ve více členských státech i na regionální úrovni, mezinárodními organizacemi, jakož i prostřednictvím přeshraničních a mezivládních iniciativ v této oblasti (EUREKA, COST). Rada rovněž členské státy vyzvala, aby případně zvážily zvýšení otevřenosti svých vnitrostátních programů.

Na zmíněném zasedání ve dnech 1. a 2. prosince 2008 Rada přijala závěry o společném plánování, ve kterých vyzvala členské státy, aby zřídily tzv. skupinu na vysoké úrovni pro společné plánování, jejímž úkolem je identifikovat témata, která by měla být předmětem společného plánování v reakci na hlavní společenské výzvy.

V dokumentu o klíkových otázkách v oblasti konkurenceschopnosti a inovací, který Rada přijala dne 5. března a předložila jarnímu zasedání Evropské rady, byly členské státy vyzvány ke spolupráci s touto skupinou na vysoké úrovni, aby bylo možné určit hlavní společenské výzvy a řešit je v rámci společného plánování. Témata by měla být aktivně rozvíjena v konzultaci se všemi příslušnými zainteresovanými stranami tak, aby Rada mohla takové iniciativy přijmout nejpozději v roce 2010.

*
* *

Otázka č. 22, kterou pokládá Marie Anne Isler Béguin (H-0185/09)**Předmět: Těžba uranu v Nigeru**

V severním Nigeru těží uran evropské podniky. Niger patří k nejméně rozvinutým zemím. Přesto z této těžby nemá jeho obyvatelstvo žádný užitek. Těžba uranu má naopak neblahé účinky na zdraví obyvatel a na životní prostředí: v dolech je zvýšená úroveň radioaktivity a odpady z těžby představují zdravotní riziko pro obyvatelstvo žijící na hranici této oblasti. Navíc došlo za účelem těžby z ložisek k vyčerpání vrstev podzemní vody. EU musí dohlížet na odpovědnost evropských podniků usazených v Africe.

Jaký je přístup Rady k tomu, aby bylo při těžbě uranu evropskými podniky v Nigeru chráněno zdraví místního obyvatelstva i zásoby podzemní vody? Může se Rada ujistit o tom, že místní obyvatelstvo bude mít z těžby ekonomický užitek, zejména prostřednictvím obchodních dohod mezi EU a Nigerem?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a jež nezavazuje Radu ani její členy, nebyla přednesena ústně v době vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v dubnu roku 2009.

EU a Niger vedou prostřednictvím fóra souhrnný politický dialog na základě článku 8 dohody z Cotonou. První zasedání tohoto dialogu se konalo dne 17. března 2009 na ministerstvu Nigeru pro zahraniční věci a spolupráci. Některými klíčovými body tohoto dialogu, na nichž se obě strany dohodly, jsou hospodářská a sociální situace (včetně procesu snižování chudoby a sociálního rozvoje, ekonomického růstu, výživy a boje proti korupci), řádná správa věcí veřejných a základní práva, demokratizace, jakož i regionální a subregionální začlenění (včetně ekonomického rozvoje a infrastruktury).

Dialog pokračuje a do konce českého předsednictví jsou plánována další zasedání zaměřená především na přípravu nadcházejících voleb. Dialog podle článku 8 je však rovněž vhodným fórem pro řešení otázek vznesených poslanci Evropského parlamentu, včetně uplatňování zásad iniciativy pro transparentnost těžebního průmyslu, k níž se Niger připojil v roce 2005.

Ve strategickém dokumentu pro Niger (10. ERF) je uvedeno, že před koncem roku 2006 nigerská vláda potvrdila svůj záměr stanovit – prostřednictvím revize těžebního zákona, že 10 % poplatku za těžbu se přidělí ve prospěch místního rozvoje regionů zasažených těžbou.

EU prostřednictvím programu Sysmin poskytuje v rámci 9. ERF příspěvek ve výši 35 milionů EUR určený mimo jiné na zlepšení pracovních podmínek a ochrany při práci v těžebním odvětví.

EU navíc v současnosti projednává souhrnný plán, se zvláštním důrazem na aspekty bezpečnosti a rozvoje, jehož cílem je řešit spolu se zeměmi regionu, mezi něž patří i Niger, závažné problémy, jimž tyto země čelí. V této souvislosti budou podrobněji analyzovány socioekonomické podmínky obyvatelstva na severu země.

*
* *

Otázka č. 23, kterou pokládá Jens Holm (H-0187/09)

Předmět: Mandát k jednání o obchodní dohodě o boji proti padělání (ACTA)

Podle mandátu k jednání o mnohostranné obchodní dohodě o boji proti padělání, který byl Komisi udělen dne 26. března 2008, se k jednání o dohodě ACTA připojí skupina pro otázky duševního vlastnictví. Tyto informace se objevily ve švédských sdělovacích prostředcích (mj. Dagens Nyheter a Europaportalen), které citují z mandátu k jednání o této dohodě. Kdo bude členem této skupiny? Může Rada poskytnout o informace o všech zúčastněných stranách (jednotlivých osobách, podnicích, občanských organizacích)? Existují další skupiny odborníků či poradní skupiny, které mají spojitost s jednáními o dohodě ACTA? Kdo jsou členy těchto skupin?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a jež nezavazuje Radu ani její členy, nebyla přednesena ústně v době vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v dubnu roku 2009.

V oblasti společné obchodní politiky vede Komise jednání na základě mandátu stanoveného Radou při konzultaci se zvláštním výborem, který Rada jmenuje, aby byl Komisi při plnění tohoto úkolu nápomocen. Znění mandátu dohodnutého Radou není veřejné, zachování důvěrnosti je nutné pro účinná jednání. Konzultovaným orgánem Rady je zpravidla Výbor článku 133. Otázkou dohody ACTA se zabývají také další pracovní skupiny Rady, včetně Pracovní skupiny pro duševní vlastnictví.

Přípravné orgány Rady jsou tvořeny zástupci vlád členských států. Jejich jména a kontaktní údaje jsou uvedeny na seznamech, které sestavuje a vede generální sekretariát Rady. Pokud jde o přístup k tomuto druhu

dokumentů, použijí se podmínky stanovené nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001⁽⁸⁾. Většinu návrhů pořadů jednání těchto orgánů lze nalézt prostřednictvím veřejného rejstříku Rady.

Pokud jde o účast veřejnosti, politikou Komise je vést v zájmu transparentnosti veřejná jednání se stranami, jejichž účast není nijak omezena. Totéž platí pokud jde o účast členských států.

*
* *

Otázka č. 24, kterou pokládá James Nicholson (H-0191/09)

Předmět: Ceny mléka

Vzhledem k tomu, že ceny mléka jsou již dlouhou dobu nižší než výrobní náklady, jaké návrhy hodlá Rada předložit, aby se tomuto odvětví vrátila sebedůvěra?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a jež nezavazuje Radu ani její členy, nebyla přednesena ústně v době vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v dubnu roku 2009.

Rada sdílí s panem poslancem obavy týkající se obtížné situace na trhu s mlékem. Po nebývalém období rekordních cen mléka a mléčných výrobků v roce 2007 a na počátku roku 2008 se evropští producenti nyní musí vyrovnat se situací, kdy jsou trhy slabé a nejisté a vyznačují se prudkým poklesem světových cen mléčných výrobků.

V rámci zasedání Rady konaného 23. března proběhla rozsáhlá výměna názorů na obtížnou situaci, v níž se trh s mlékem nachází, a vzala na vědomí předložené memorandum, které podpořila řada delegací.

V této souvislosti lze připomenout, že právní rámec upravující fungování trhu s mlékem a mléčnými výrobky se v průběhu posledních dvou let značně změnil poté, co Rada v září roku 2007 přijala tzv. „minibalíček pro odvětví mléka“ od 1. dubna 2008 se zvýšily vnitrostátní kvóty pro mléko o 2 % a v lednu roku 2009 byl přijat balíček s názvem „Kontrola stavu“.

Tento nový právní rámec byl stanoven s ohledem na dlouhodobou konkurenceschopnost evropských producentů. Konjunkturální tržní efekty musí být kompenzovány stávajícími nástroji v rámci opatření na podporu trhu.

V tomto ohledu si je pan poslanec jistě vědom toho, že Komise již přijala opatření na podporu trhu, zahrnující vedle zavedení podpory pro soukromé skladování másla a intervencí pro máslo a sušené odtučněné mléko i opětovné zavedení vývozních náhrad pro všechny mléčné výrobky. Komise Radu o aktuální situaci na trhu s mlékem pravidelně informuje.

Další návrhy v této záležitosti musí předložit Radě Komise. V tomto ohledu vyjádřila Komise svou připravenost posoudit možnosti pro rozšíření škály mléčných výrobků, na které lze poskytovat podporu v rámci režimu distribuce mléka do škol. Uvedla však, že není připravena znovu zahájit diskusi o balíčku týkajícím se kontroly stavu.

*
* *

Otázka č. 25, kterou pokládá Athanasios Pafilis (H-0195/09)

Předmět: Izraelské letecké útoky na Súdán

Podle zpráv v mezinárodním tisku podniklo izraelské vojenské letectvo v prvních měsících roku 2009 tři útoky na vytípané cíle v Súdánu, které údajně převážely zbraně do pásma Gazy. Při těchto útocích byla potopena jedna loď a byly zasaženy nákladní vozy, které vezly nelegální přistěhovalce, nikoli zbraně, a nálety si rovněž vyžádaly oběti z řad súdánského civilního obyvatelstva.

Jsou Radě tyto události známy a odsuzuje tyto izraelské útoky, které jsou hrubým porušením mezinárodního práva?

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 145, 30.5.2001, s. 43.

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a jež nezavazuje Radu ani její členy, nebyla přednesena ústně v době vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v dubnu roku 2009.

Rada se řídí zásadou nevyjadřovat se k nepotvrzeným zprávám médií, mezi něž patří i zprávy o blízce neurčeném leteckém útoku ve východním Súdánu v lednu tohoto roku, na které pan poslanec upozornil ve své otázce.

*
* *

Otázka č. 26, kterou pokládá Georgios Toussas (H-0201/09)**Předmět: Odsouzení dánských občanů obviněných z podporování teroristických organizací**

Před několika dny shledal Nejvyšší soud Dánska šest dánských občanů vinnými z podporování „teroristických“ organizací kvůli jejich spojení se skupinou Fighters and Lovers, která vyrábí trička s logy Revoluční ozbrojené fronty Kolumbie a Lidové fronty pro osvobození Palestiny. Soudní řízení proti dotyčným osobám bylo zahájeno poté, co kolumbijská vláda přímo protestovala u dánských orgánů. Odsouzení se již proti rozsudku odvolali u Evropského soudu pro lidská práva.

Jaký je postoj Rady k provokativnímu činu kolumbijské vlády, kterým se dožadovala soudního stíhání občanů EU? Změní Rada své „antiteroristické“ právní předpisy, a hlavně, stáhne nepřipustnou „černou listinu“ „teroristických“ organizací, kterou sestavila a na níž se nachází několik lidových osvobozeneckých hnutí, a zastaví tak podobná soudní řízení, která hrubě porušují základní demokratická práva dotyčných, včetně práva vyjádřit solidaritu s bojujícími národy?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a jež nezavazuje Radu ani její členy, nebyla přednesena ústně v době vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v dubnu roku 2009.

Radě nepřísluší komentovat rozhodnutí vynesené soudem členského státu. Rada připomíná, že podle čl. 1 odst. 6 společného postoje 2001/931/SZBP je seznam osob a subjektů, na které se vztahují zvláštní opatření k boji proti terorismu, předmětem pravidelného prověřování, a to nejméně jednou za šest měsíců.

*
* *

Otázka č. 27, kterou pokládá Britta Thomsen (H-0203/09)**Předmět: Přijetí Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením a jejího opčního protokolu Evropským společenstvím**

Jaký je předpokládaný termín přijetí Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením Evropským společenstvím?

Má Evropské společenství v úmyslu přijmout opční protokol současně se samotnou úmluvou? Pokud ne, které země a z jakého důvodu proces zdržují a jak se tento problém bude řešit?

Jaký je postoj Rady k seznamu pravomocí Společenství, který doporučila Komise ve svém návrhu k rozhodnutí Rady o přijetí úmluvy Evropským společenstvím?

Jakým způsobem spolupracuje předsednictví s příslušnými evropskými organizacemi osob se zdravotním postižením v oblasti příprav na přijetí úmluvy?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a jež nezavazuje Radu ani její členy, nebyla přednesena ústně v době vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v dubnu roku 2009.

Návrhem rozhodnutí Rady o uzavření Úmluvy Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením Evropským společenstvím se Rada v současné době zabývá.

Pokud jde o uzavření opčního protokolu a výčet pravomocí Společenství uvedený v návrhu Komise, postoj Rady nebyl dosud schválen.

V duchu svého motta „Evropa bez bariér“ pozvalo předsednictví na své akce všechny zástupce osob se zdravotním postižením. Pod záštitou předsednictví se konala řada akcí pořádaných organizacemi osob se zdravotním postižením. K těmto akcím patřilo zasedání rady Evropského fóra zdravotně postižených, které se konalo v Praze ve dnech 28. února až 1. března 2009.

Nadcházející mezinárodní konference s názvem „Evropou bez bariér“, kterou koncem dubna uspořádá česká Národní rada osob se zdravotním postižením, se bude konat pod záštitou ministra práce a sociálních věcí České republiky Petra Nečase. Úmluva OSN o právech osob se zdravotním postižením bude v každém případě jedním z bodů pořadu jednání konference.

Úzká spolupráce se zástupci evropských organizací osob se zdravotním postižením začala již při přípravě návrhu uvedené úmluvy a dostane se jí zajisté nového impulsu poté, co bude úmluva ratifikována a bude zahájeno její provádění.

Druhá zpráva pracovní skupiny na vysoké úrovni pro oblast zdravotních postižení, která se týká provádění Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením, bude předána Radě ve složení pro zaměstnanost, sociální politiku, zdraví a ochranu spotřebitele v červnu roku 2009. Dokument bude obsahovat informace o aktuální situaci v provádění uvedené úmluvy z hlediska členských států, Evropské komise a zástupců občanské společnosti.

*
* *

OTÁZKY KOMISI

Otázka č. 35, kterou pokládá Jim Allister (H-0177/09)

Předmět: Nařízení o blokové výjimce

Jaký druh posouzení dopadu byl proveden ve věci důsledků zrušení nařízení o blokové výjimce (1400/2002⁽⁹⁾) pro motoristy a opravny aut? A především, budou opravny nést dodatečné náklady v důsledku omezenějšího přístupu k informacím a dodávkám, na které by mohly získat monopol větší subjekty?

Odpověď

(CS) Komise v květnu 2008 přijala hodnotící zprávu o nařízení o blokové výjimce pro motorová vozidla⁽¹⁰⁾. V této zprávě Komise zdůraznila, že nezávislé opravny nezbytně potřebují přístup k technickým informacím a alternativním zdrojům náhradních dílů, aby mohly konkurovat sítím schválených prodejců. Jsme přesvědčeni, že hospodářská soutěž na automobilovém trhu náhradních dílů je nezbytná pro zajištění možnosti volby pro spotřebitele a spolehlivých servisních služeb za dostupné ceny.

Komise v současné době přezkoumává několik možností a zohledňuje názory vyjádřené ve veřejné konzultaci, kterou jsme provedli, a jsme připraveni zajistit, aby vhodný režim pro prodej a servis motorových vozidel existoval i po ukončení platnosti současné blokové výjimky v květnu 2010.

Žádné rozhodnutí o upřednostňované politice Komise dosud nebylo přijato. Každý budoucí rámec by však měl chránit přístup opraven k technickým informacím a alternativním zdrojům náhradních dílů.

Je také třeba poznamenat, že nehledě na budoucí politiku v rámci pro hospodářskou soutěž jsou podrobná ustanovení o přístupu k informacím pro nezávislé hospodářské subjekty zavedena nařízeními 715/2007 a 692/2008 o schvalování typu lehkých užitkových vozidel Euro 5 a Euro 6. Právní předpis pro Euro VI o schvalování typu těžkých nákladních vozidel, který je v současné době v konečné fázi schvalování v Radě, ukládá podobné požadavky, k nimž Komise připravuje prováděcí předpisy.

*
* *

(9) Úř. věst. L 203, 1.8.2002, s. 30.

(10) Hodnotící zpráva o uplatňování nařízení (ES) č. 1400/2002 o prodeji a servisu motorových vozidel.

Otázka č. 39, kterou pokládá Bernd Posselt (H-0179/09)**Předmět: Dospělé kmenové buňky**

Jak Komise hodnotí dosavadní zjištění výzkumu v oblasti dospělých kmenových buněk? Které projekty v této oblasti Komise prosazuje a souhlasí Komise s tím, že takové iniciativy odstraňují nutnost prosazování eticky nepřipustného výzkumu embryonálních kmenových buněk?

Odpověď

(CS) Výzkum dospělých kmenových buněk je aktivní oblast, která s objevováním nových poznatků zaznamenává dynamický pokrok a v níž je Evropa významně zastoupena. Dospělé kmenové buňky již tvoří základ určitých druhů klinické léčby, jako je transplantace kostní dřeně u leukémie a léčba poranění kostí; nedávno evropští vědci implantovali první z tkání uměle vyprodukovanou tracheu, jež byla vyrobena za pomoci vlastních kmenových buněk pacienta.

EU financuje výzkum dospělých kmenových buněk v jednotlivých na sebe navazujících rámcových programech výzkumu včetně stávajícího sedmého rámcového programu Evropského společenství pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007–2013) (RP7). Po prvních dvou výzvách k podávání návrhů v rámci priority RP7 v oblasti zdraví financuje EU 8 projektů zahrnujících terapeutické využití dospělých kmenových buněk (tabulka v příloze). Společně tyto projekty představují příspěvek Evropské unie ve výši zhruba 41 milionů EUR; další projekty v budoucnosti nelze vyloučit.

Komise si je vědoma toho, že vědecká společnost uvádí lidské embryonální kmenové buňky jako možný zdroj pro regenerativní lékařství a náhrady tkání po úrazu či nemoci, zvláště v případech, kdy jsou dospělé buňky nevhodné či nedostupné. Lidské embryonální kmenové buňky jsou referenčním standardem pro hodnocení kvality a užitečnosti jiných druhů buněk. Výzkum lidských embryonálních kmenových buněk a dospělých kmenových buněk musí pokračovat souběžně a mnoho projektů EU porovnává buňky z různých zdrojů. Všechny zdroje kmenových buněk jsou součástí výzkumu, který má rozšířit naše znalosti o tom, jak buňky fungují, co selhává v případě nemoci a jak probíhají první fáze vývoje člověka. Právě tyto kombinované znalosti nakonec povedou k bezpečným a účinným druhům léčby.

Na základě své institucionální pravomoci Komise řídí program RP7 v podobě přijaté postupem spolurozhodování Parlamentu a Rady, v níž je výzkum zahrnující využití lidských embryonálních kmenových buněk způsobilý k financování EU za přísných etických podmínek.

Všechny návrhy výzkumu EU zahrnující lidské embryonální kmenové buňky jsou podrobeny dvojímu etickému přezkumu na vnitrostátní (místní) úrovni i na úrovni evropské, a jsou předávány regulačnímu výboru členského státu, čímž je zaručeno, že projekty, jež projdou systémem, jsou z etického a vědeckého hlediska korektní. Na žádost předsedy Barrosa vydala Evropská skupina pro etiku ve vědě a nových technologiích stanovisko k etickému přezkumu projektů využívajících lidské embryonální kmenové buňky v rámci programu RP7⁽¹¹⁾.

Projekty EU využívající dospělé kmenové buňky (výzvy k podávání návrhů 1 a 2 v oblasti zdraví v rámci RP7)

Název

Obsah

OPTISTEM

Optimalizace léčby kmenovými buňkami pro klinické zkoušky u degenerativních onemocnění kůže a svalů.

CASCADE

Kultivované dospělé kmenové buňky jako alternativa pro poškozenou tkáň.

STAR-T REK

Stanovování a porovnávání různých přístupů na základě kmenových buněk k léčbě ledvin.

NEUROSTEMCELL

⁽¹¹⁾ http://ec.europa.eu/european_group_ethics/activities/docs/opinion_22_final_follow_up_en.pdf

Evropské konsorcium pro léčbu kmenovými buňkami u neurodegenerativních onemocnění.

CARDIOCELL

Vývoj strategie náhrady kardiomyocytů pro klinickou praxi.

INFARCT THERAPY

Léčba po srdečním infarktu: prevence reperfuse a léčba přenosem kmenových buněk.

STEMEXPAND

Expanze kmenových buněk – expanze a roubování hematopoetických a mesenchymálních kmenových buněk.

PURSTEM

Využití receptomu na základě mesenchymálních kmenových buněk pro racionální vývoj jednotných podmínek bezsérových kultur a nástrojů pro charakterizaci buněk.

*
* *

Otázka č. 40, kterou pokládá Lambert van Nistelrooij (H-0183/09)

Předmět: Rozpočet EU a členských států v oblasti výzkumu

V současné době se 85 % veřejných evropských financí určených na výzkum používá v národním měřítku, aniž by existovala mezinárodní spolupráce mezi programy nebo konkurence mezi vědci z různých členských států. Národní programy se často vzájemně zbytečně duplikují nebo nemají dostatečnou šíři a hloubku, aby mohly dosáhnout výrazných výsledků v oblastech výzkumu. Národní výzkumné programy zabývající se hlavními otázkami, jako jsou obnovitelné zdroje energie, klimatické změny nebo onemocnění mozku budou účinnější, pokud budou prováděny společně na evropské úrovni.

Souhlasí Komise s názorem, podle kterého by začlenění národních výzkumných programů do společného programu mohlo zajistit požadovaný rozsah výzkumu nezbytný pro dosažení cílů v zájmu evropských občanů?

Domnívá se Komise, že společné sestavení programů členských států a Komise z podnětů uvedených v článku 169 je odpovědí na obavy z duplikujících se výzkumných činností ve 27 členských státech?

Odpověď

(CS) EU dnes stojí před problémy, které žádný stát či region nemůže řešit sám. Vezměme si nutnost řešit nedostatek potravin a krize klimatu a energie. Žádný členský stát nemůže tyto problémy řešit účinně sám – potřebujeme společný a koordinovaný postup na evropské, ne-li celosvětové úrovni.

Dnes je však stěží 15 % evropského veřejně financovaného civilního výzkumu a vývoje financováno v partnerství a koordinováno mezi členskými státy buď v rámcovém programu Společenství nebo v mezivládních partnerstvích, jako je ESA, CERN či EUREKA – zbývajících 85 % evropského veřejného financování výzkumu je vymezeno a vynakládáno na vnitrostátní úrovni. Podíl výzkumné činnosti, který je vymezen či prováděn společně, je stále nedostatečný a postrádá strategické zaměření i rozsah a oblast působnosti pro efektivní řešení společných problémů naší doby.

Právě proto spolu musíme více spolupracovat a proto Komise předložila sdělení o společném programování ve výzkumu⁽¹²⁾. Cílem společného programování je učinit výzkum v Evropě strategičtější, cílenější a efektivnější.

Podstatou společného programování není to, aby Komise převzala kontrolu nad národními výzkumnými programy a rozpočty. Jde o budování partnerství mezi členskými státy a o co nejlepší využívání zdrojů – peněz i intelektuálních kapacit. Základem je spojit členské státy k vypracování společných vizí ohledně způsobů řešení zásadních společenských problémů a definování a provádění strategických plánů výzkumu.

⁽¹²⁾ http://ec.europa.eu/education/policies/2008/doc/validation2004_en.pdf.

Pokud jde o druhou otázku týkající se duplikování výzkumných činností, je třeba říci, že jistá míra duplikování činností může být dobrá, pokud spolu soutěží různé výzkumné týmy se stejným cílem. V určitých oblastech však více zemí financuje a zkoumá stovky podobných projektů. Cílem společného programování je vytvořit proces přinášející více strategie a koordinace nejrůznějším dostupným nástrojům. Jde o účinnější a efektivnější využívání národních peněz. Členské státy jmenovaly zástupce do pracovní skupiny na vysoké úrovni pro společné programování, kteří mají společně určit prioritní témata pro budoucí činnosti v rámci společného programování. Komise očekává, že tento proces bude dokončen do konce roku 2009.

Společné programování je proces vedený členskými státy, Komise je zde však samozřejmě připravena podpořit a určit možnou přidanou hodnotu ve vztahu ke svým vlastním nástrojům, zejména k 7. rámcovému programu, aby maximalizovala dopad kterékoli společné investice národních zdrojů.

Pokud jde o vztah mezi společným programováním a iniciativami podle článku 169, je třeba jej chápat tak, že společné programování je proces, který jde vstříc jakémukoli rozhodnutí o volbě a kombinaci vhodných nástrojů a zdrojů nutných k provádění (na vnitrostátní úrovni či úrovni Společenství). Společná vize, společný výzkumný program a odpovídající závazek příslušných orgánů jsou jádrem tohoto procesu, který může vést k iniciativám společného programování, jež se svou povahou velice liší. Jakkoli společné programování staví na zkušenostech sítě ERA-NET (spolupráce mezi podobnými programy výzkumu a vývoje členských států) a na iniciativách podle článku 169 (společný program na konkrétní téma), překračuje jejich rámec, neboť doplňuje prvek výhledu, strategického programového plánování a sladění různých vnitrostátních a regionálních zdrojů pro dosažení společných cílů. Iniciativa podle článku 169 nebo evropská výzkumná infrastruktura či jiný nástroj programu RP7 by samozřejmě mohly být součástí provádění společného programování, jde však hlavně o sladění a sdružení národních zdrojů.

Společné programování má v evropském výzkumném prostředí obrovský potenciál a může změnit způsob, jakým je výzkum pojmán a prováděn. V tomto smyslu se jedná o zkoušku na vizi ERA 2020.

*
* *

Otázka č. 43, kterou pokládá Jim Higgins (H-0157/09)

Předmět: Iniciativy v oblasti komunikace o Evropě

Mohla by Komise naznačit, zda by byla nakloněna myšlence zřízení výroční ceny pro občany, kteří vytvořili nové způsoby, jimiž se zbavujeme překážek mezi orgány evropské unie a obyvatelstvem? Takový program by mohl být motivací pro četné programy malého i velkého rozsahu, jejichž cílem je prosazování informací o práci Evropské unie a poslanců Evropského parlamentu, aby vytvořily větší tok informací s ohledem na místní zájmy.

Odpověď

(CS) Komise by ráda pana poslance upozornila na iniciativu, kterou již provádí Evropský hospodářský a sociální výbor ohledně udělování ceny organizované občanské společnosti, která by odměňovala nebo podporovala konkrétní výsledky či iniciativy, jež významně přispívají k prosazování evropské identity a integrace.

Jakkoli Komise povzbuzuje a podporuje nové a inovační programy pro odstraňování překážek mezi orgány Evropské unie a občany, zejména prostřednictvím své probíhající iniciativy „Debate Europe“, není přesvědčena o tom, že zřízení nové podobné ceny by bylo nejvhodnějším nástrojem.

*
* *

Otázka č. 44, kterou pokládá Maria Badia i Cutchet (H-0190/09)

Předmět: Cílená komunikace v oblasti nadcházejících voleb do Evropského parlamentu

Podle průzkumu Eurobarometr z podzimu 2008 pouze 16 % voličů ví o tom, že se v červnu 2009 budou konat volby do Evropského parlamentu. To ukazuje, že komunikační politika, kterou Komise zahájila v roce 2005, není zcela úspěšná a že Komise možná nevyhradila dostatečné zdroje na informování o daném tématu na místní a regionální úrovni, namísto budování nových evropských kanálů.

S ohledem na aktuálnost voleb a hodnotu hlasování občanů v souvislosti s globální krizí a na potřebu koordinované globální akce regionálních unií a zemí světa s klíčovou úlohou na současné mezinárodní

scéně, má Komise nějaké plány na organizování kampaní cílených na konkrétní skupiny obyvatel, jako jsou mladí lidé, senioři, zemědělci, ženy nebo určité profese, aby povzbudila všech 375 milionů voličů v 27 členských státech EU k hlasování?

Co se dosud projevilo jako nejlepší způsob spojení s novými voliči, zejména s mladými lidmi?

Jaká je upřednostňovaná metoda spolupráce pro ostatní orgány a především pro vnitrostátní a regionální vlády?

Odpověď

(CS) Komise podporuje a doplňuje snahy Parlamentu a vnitrostátních orgánů v oblasti komunikace tím, že provádí tematické osvětové činnosti různého druhu na evropské i místní úrovni. Významná činnost v oblasti komunikace je organizována společně, existuje zde však i prostor pro vlastní činnost každé strany.

Sdělení Komise se zaměřují na EU jako celek a ukazují, čeho přesně EU dosáhla v oblastech politiky, které mají přímý význam pro život občanů. Upozorňují na skutečnou přidanou hodnotu kolektivního jednání na evropské úrovni a ukazují, že existují otázky, které nemůže členský stát řešit sám (změna klimatu a životní prostředí, bezpečnost a zdraví spotřebitelů, přistěhovalecká politika, hrozby terorismu, bezpečná dodávka energie atd.).

Osvětové činnosti jsou zaměřeny na všechny členské státy a všechny občany ve věku oprávněných voličů. Ačkoli respektujeme celkovou jednotnost činností, bylo určení témat a sdělení individuálně přizpůsobeno konkrétní situaci každého členského státu. Nicméně většinu lidí zajímá zaměření na hospodářské otázky ovlivňující každodenní život (nezaměstnanost, růst, kupní síla). Existuje i značný zájem o témata týkající se bezpečnosti a změny klimatu.

Podle posledního průzkumu Eurobarometru (provedeného v říjnu/listopadu 2008) 26 % voličů vědělo, kdy se budou volby do Evropského parlamentu konat, a pouze 30 % uvedlo, že hodlají hlasovat. Proto je nutné cílené opatření, které by zasáhlo sociální skupiny s nízkou mírou zájmu a ochoty se zúčastnit. Tyto skupiny se v jednotlivých zemích poněkud liší, obecně však zahrnují mladé lidi, ženy a osoby s nízkým vzděláním.

Komise využívá komunikační nástroje, kterým dávají občané přednost, včetně audiovizuálních médií (rozhlas a televize) a internetu. Televizní a rozhlasové klipy budou znázorňovat prioritní témata voleb do Evropského parlamentu. Multimediální opatření zaměřené na mladé lidi se bude snažit přesvědčit mladé lidi k účasti ve volbách. Kromě toho Komise (ve spolupráci s Evropským střediskem pro žurnalistiku) podporuje projekt blogů zahrnující 81 mladých novinářů ze 27 zemí Evropské unie a zaměřený na problematiku voleb do Evropského parlamentu⁽¹³⁾.

Vyvíjí se mnoho činností zaměřených na ženy voličky: průzkum Eurobarometru⁽¹⁴⁾ věnovaný tomu, jak ženy vnímají EU, brožura⁽¹⁵⁾ vysvětlující oblasti činnosti Evropské unie, o které mají ženy zvláštní zájem, tiskový balíček⁽¹⁶⁾ pro novináře, semináře pro vydavatele ženských časopisů a různé akce včetně oslav Mezinárodního dne žen.

*
* *

Otázka č. 45, kterou pokládá Proinsias De Rossa (H-0199/09)

Předmět: Věcná přesnost ve věci Lisabonské smlouvy

Irská vláda zadala po odmítnutí Lisabonské smlouvy v Irsku výzkum, ve kterém bylo zjištěno široké nepochopení obsahu Lisabonské smlouvy. V důsledku tohoto obecného neporozumění je irská veřejnost ponechána napospas překrucování pravdy a manipulaci ze strany cynické a nepravdivé euroskeptické propagandy.

⁽¹³⁾ <http://www.thinkaboutit.eu/>

⁽¹⁴⁾ http://ec.europa.eu/public_opinion/index_en.htm

⁽¹⁵⁾ http://ec.europa.eu/publications/booklets/others/80/index_en.htm

⁽¹⁶⁾ http://europa.eu/press_room/index_en.htm

Jaká opatření přijímá Komise k tomu, aby informovala irskou veřejnost a podpořila věcnou přesnost ve věci Lisabonské smlouvy?

Odpověď

(CS) Průzkumy Eurobarometru ukázaly, že v porovnání s ostatními členskými státy EU je míra znalostí o Evropské unii v Irsku pod průměrem 27 zemí EU (například je nižší než ve Francii, Dánsku a Nizozemsku, kde se rovněž konalo referendum o otázkách EU). Proto se Komise nadále snaží pracovat na zlepšení komunikace a informovanosti o evropských otázkách v Irsku.

Komunikační činnost Komise v Irsku je odezvou na závěry zprávy podvýboru parlamentního shromáždění Oireachtas z listopadu 2008, která ve sdělení o Evropě v Irsku zjistila závažné mezery, i na žádosti irských orgánů, které rovněž reagovaly na tuto zprávu. Tyto činnosti jsou plánovány na dobu několika let a jejich cílem je vyřešit dlouhodobý problém nedostatečných znalostí o Evropské unii v Irsku.

Je třeba ještě jednou zdůraznit, že odpovědnost za ratifikaci Lisabonské smlouvy, a tedy i za kampaň k referendu, nese irská vláda.

Dne 29. ledna 2009 bylo mezi irskou vládou, Parlamentem a Komisí podepsáno memorandum o porozumění týkající se Partnerství pro komunikaci o Evropě. V memorandu je spolupráce Irska s Parlamentem a Komisí oficiálně prohlášena za partnerství, jímž se má napomoci lepšímu chápání problematiky EU veřejností. Toto memorandum o porozumění je podobné ujednáním v jiných členských státech.

Hlavním cílem tohoto partnerství je budovat v Irsku porozumění v oblasti záležitostí Evropské unie. Všechny tři strany se budou snažit toho dosáhnout prostřednictvím šíření informací s cílem zvyšovat veřejné povědomí o cílech Evropské unie. Hlavními cílovými skupinami, vedle obyvatelstva obecně, budou ženy, mladí lidé a ty sociálně-ekonomické skupiny, jež mají slabší vazby na EU. Tyto skupiny byly v několika průzkumech vyčleněny jako zvlášť špatně informované o záležitostech EU.

Partnerství nebude partnerům bránit, aby prováděli svou vlastní nezávislou informační činnost. Účastníci se budou snažit o co největší vzájemnou podporu pro komunikační činnosti a opatření a budou rovněž spolupracovat se všemi příslušnými institucemi a orgány (evropské přímé vysílání, jiné sítě Evropské unie, regionální a místní správní struktury a skupiny, nevládní organizace atd.).

*
* *

Otázka č. 46, kterou pokládá Mairead McGuinness (H-0128/09)

Předmět: Budoucí dohled nad finančním odvětvím Evropské unie

Mohla by Komise uvést, jakého pokroku bylo dosud dosaženo při sjednávání celoevropského přístupu k minulým problémům a budoucím výzvám? Je Komise přesvědčena, že potřebuje ze strany členských států pravomoci ve věci budoucího dohledu nad finančním odvětvím v EU?

Považuje Komise za nezbytné zejména to, aby mohla vyšetřovat minulé a budoucí bankovní operace?

Mohla by Komise nastínit, co byly dle jejího přesvědčení hlavní výstupy summitu skupiny G20, který se konal začátkem dubna v Londýně, a pomoci jakých aspektů se napraví regulační selhání, která napomohla vzniku současné finanční krize?

Odpověď

(CS) 1. S cílem obnovit stabilní a spolehlivé finanční trhy pro budoucnost představilo sdělení Komise pro jarní zasedání Rady zveřejněné dne 4. března 2009⁽¹⁷⁾ ambiciózní program pro změnu počínaje tím, že je nutné poskytnout EU rámec v oblasti dohledu, který v rané fázi odhalí možná rizika, začne je účinně řešit dříve, než budou mít nějaký dopad, a bude čelit výzvám složitých mezinárodních finančních trhů. K dalším prvkům programu patří:

zaplnit mezery tam, kde je evropská nebo vnitrostátní regulace nedostatečná či neúplná, s přístupem: „bezpečnost především“,

⁽¹⁷⁾ Sdělení pro jarní zasedání Evropské rady – Urychlit oživení evropské ekonomiky / KOM/2009/0114 v konečném znění.

posílit ochranu spotřebitelů a drobných podniků,
vyřešit otázku mezd a pobídek,
vytvořit sankce, které budou mít větší odrazující účinek.

V oblasti dohledu představí Komise na základě závěrů Larosièrovy zprávy⁽¹⁸⁾ sdělení o posíleném evropském finančním rámci dohledu do konce května, k projednání na zasedání Evropské rady v červnu. Legislativní návrhy budou následovat na podzim. Tento rámec bude zahrnovat:

obezřetostní dozor na makroúrovni, opatření pro zřízení Evropské rady pro systémová rizika (ESRC) a
obezřetostní dozor na mikroúrovni, návrhy na zřízení Evropského systému orgánů finančního dozoru (ESFS).

Úkolem ESRC by mohlo být zejména:

shromažďovat a analyzovat všechny informace významné pro finanční stabilitu,

identifikovat rizika a stanovit pořadí jejich důležitosti,

vydávat varování před riziky a doporučení ohledně opatření, která by se měla přijmout v reakci na zjištěná rizika (pro něž by měl existovat určitý mechanismus zajišťující efektivní následnou kontrolu).

2. V oblasti dohledu na mikro úrovni Komise nedávno přijala opatření s cílem posílit fungování stávajících evropských výborů pro bankovníctví, cenné papíry a pojištění / zaměstnanecké penzijní pojištění: i) vybudováním jasnějšího rámce pro činnost výborů a posílením opatření pro finanční stabilitu; ii) návrhem na zřízení programu Společenství, který by zajišťoval přímé financování výborů z rozpočtu Společenství. S cílem zlepšit proces rozhodování ve výborech zavádějí rozhodnutí hlasování kvalifikovanou většinou v případech, kdy není možné dosáhnout konsenzu.

I přes tento vývoj se Komise domnívá, že bylo dosaženo hranice toho, co lze při současném statusu stávajících výborů učinit. Komise je toho názoru, že finanční trhy Evropské unie potřebují daleko efektivnější mechanismy, které by zajistily takovou spolupráci orgánů dohledu, jež by byla v souladu s realitou integrovaného trhu.

Komise má opravdový zájem o co možná nejširší a nejobsáhlejší debatu o složení a pravomocech ESFS a ESRC, a proto dne 10. března 2009 zahájila konzultaci o navrhovaných zdokonaleních dohledu s konečným termínem stanoveným na 10. dubna 2009⁽¹⁹⁾. Komise bude rovněž organizovat konferenci na vysoké úrovni o opatřeních navazujících na de Larosièrovu zprávu, která se bude konat v Bruselu dne 7. května 2009.

V posledních závěrech Evropské rady, která se konala ve dnech 19. a 20. března 2009, hlavy států a vlád EU zdůraznily, že je nutné zlepšit regulaci a dohled a že základem opatření je de Larosièrova zpráva.

3. Pokud jde o skupinu G20, jsou výsledky dosažené postupem G20 skutečně bezprecedentní. Poprvé se vedoucí představitelé byli schopni shodnout na komplexní a podrobné koordinaci mezinárodních finančních politik a předpisů. Komise učinila skutečný a podstatný první krok k celosvětovému regulačnímu sbližování, který dlouhou dobu požadovala. EU je v čele tohoto procesu a Komise své stanovisko v rámci Evropské unie pečlivě koordinovala.

Pokud jde o obsah, je Komise spokojena s tím, že se jí podařilo zajistit komplexní a ambiciózní program reformy:

závazek ke zlepšení požadavků na rezervy bankovního kapitálu a likvidity i opatření pro omezení investic krytých dluhopisy,

zřizování kolegií orgánů dohledu pro velké přeshraniční banky,

náročnější postoj k regulaci ratingových agentur včetně dodržování podstaty kodexu chování IOSCO,

dohoda o potvrzení přísných společných zásad pro mzdy a odměňování ve finančních institucích,

⁽¹⁸⁾ K dispozici na adrese http://ec.europa.eu/internal_market/finances/docs/de_larosière_report_en.pdf

⁽¹⁹⁾ K dispozici na adrese http://ec.europa.eu/internal_market/finances/committees/index_en.htm.

dohoda o zlepšování účetních standardů, zejména o oceňování a tvorbě rezerv – dvou klíčových otázkách pro zmírňování procykličnosti,

dohoda o posílení odolnosti trhů s úvěrovými deriváty pomocí prosazování standardizace a mnohostranných zúčtovacích dohod, s výhradou účinné regulace a dohledu,

regulace hedgeových fondů.

Ve věci nespolupracujících právních řádů bylo dosaženo významných výsledků rozšířením oblasti působnosti přezkumu o otázky boje proti praní špinavých peněz, financování terorismu a problematiku obezřetnosti. Komise je rovněž připravena využít v případě potřeby určité sankce. Je to dobrý krok k tomu, abychom se zbavili těch, kdo parazitují na globálním finančním systému.

Práce však není u konce, toto je pouze začátek. Komise nyní vstupuje do nové zásadní fáze, v níž musí být regulační závazky přeměněny v konkrétní opatření. Komise bude stejně jako dosud hrát aktivní úlohu, aby tohoto cíle dosáhla.

*
* *

Otázka č. 47, kterou pokládá Armando França (H-0129/09)

Předmět: Posílení spolupráce se Salvadorem

Dohoda mezi EU a Salvadorem existuje od roku 1993 a od té doby je Unie nejvýznamnějším zdrojem financování této země. Do konce občanské války se spolupráce týkala zejména řešení mimořádné situace státu a soustřeďovala se proto na potravinovou pomoc a podporu uprchlíků. Dnes se pomoc Evropské unie rozšiřuje do dalších oblastí včetně lidských práv, hospodářské spolupráce, demobilizace a integrace bývalých bojovníků a rozvoje venkova. Mezitím vznikly nové problémy týkající se nezaměstnanosti, násilí ve společnosti, nedostatečných investic do lidského kapitálu a potřeby podporovat mladší pracovníky. Jaká opatření Komise plánuje v oblasti obnovy a posílení spolupráce se Salvadorem?

Odpověď

(CS) Současná spolupráce se Salvadorem vychází ze strategického dokumentu země (Country Strategy Paper, CSP) na období let 2007–2011 se dvěma ústředními oblastmi: 1. podpora sociální soudržnosti a bezpečnosti osob, 2. hospodářský růst, regionální integrace a obchod. Tyto oblasti řádně zahrnují i výzvy, před nimiž nyní Salvador stojí.

Boj proti násilí a investice do lidského kapitálu jsou zvláště důležitými oblastmi zaměření těchto dvou prioritních sektorů a byly cílem několika činností v rámci naší spolupráce.

Tvorba pracovních míst již byla prioritou cílového sektoru „podpora pro rovný a vyvážený růst hospodářství a zaměstnanosti“ v CSP 2002–2006. Projekt FOMYPE s rozpočtem ve výši 24 milionů EUR se zaměřil na posilování malých a středních podniků. Současný CSP v rámci prioritního sektoru „hospodářský růst, regionální integrace a obchod“ předpokládá opatření zaměřené na posílení systému kvality, aby mohly zejména malé a střední podniky lépe využívat výhod současného systému GSP+ a příležitostí, jež nabízí regionální integrace a nyní sjednávaná dohoda o přidružení. Je všeobecně uznáváno, že malé a střední podniky hrají důležitou úlohu v tvorbě zaměstnanosti a mohou přispět ke zmírnění škodlivých účinků současné krize.

Existuje rozsáhlý program v hodnotě přesahující 20 milionů EUR („Projovenes“) zaměřený zejména na mládež a bezpečnostní problémy, které zemi postihují. Současně působí v oblasti prevence, sociální integrace mladých lidí a podpory institucí při provádění nové vzdělávací a sociální práce. Tento projekt je doplňován projektem PROEDUCA, který posiluje tvorbu pracovních příležitostí pro mladé lidi, a tím i prevenci trestné činnosti prostřednictvím posilování technického vzdělávání.

Priority stávajícího CSP pravděpodobně zůstanou nadále platné, jakkoli by je mohl současný přezkum strategie pro Salvador v polovině období 2007–2013 upravit tak, aby lépe odrážely potřeby země. Zjištění tohoto přezkumu budou k dispozici počátkem roku 2010 a Parlament bude v tomto procesu konzultován.

Komise také zahájila nezávislé hodnocení na úrovni země ve věci spolupráce EK a Salvadoru v letech 1998–2008. Tato práce, která nyní probíhá, určí hlavní zkušenosti, které pomohou zlepšit současné a budoucí strategie a programy Komise.

*
* *

Otázka č. 48, kterou pokládá Manuel Medina Ortega (H-0133/09)**Předmět: Celní sazby na banány**

Provedla nebo hodlá Komise provést nějaké úlevy v oblasti cel na banány mimo kolo jednání o mnohostranném obchodu z Dohá?

Odpověď

(CS) Poté, co Komise obdržela zprávu odvolacího orgánu Světové obchodní organizace (WTO) o stížnosti, kterou podal Ekvádor ve věci celních sazeb uplatňovaných ES na dovoz banánů ze zemí s doložkou nejvyšších výhod, musí dodržet doporučení a rozhodnutí orgánu WTO pro řešení sporů.

Komise dlouhodobě dává přednost dosažení dohody, která by zahrnovala všechny dosud neřešené otázky: dodržení uvedené zprávy orgánu WTO pro řešení sporů; důsledky rozšíření Evropské unie na 27 členských států a jednání o clech vyplývajících z nového kola jednání WTO. Proto Komise jedná s řadou latinskoamerických zemí dodávajících banány o úpravě plánovaných celních závazků ES týkajících se banánů s ohledem na další zúčastněné zájmy, včetně zájmů zemí AKT. Přestože do dnešního dne dohody nebylo dosaženo, Komise se nadále snaží o dosažení výsledku přijatelného pro všechny zúčastněné subjekty.

V ideálním případě by tato dohoda měla v krátkodobém výhledu vzniknout v rámci kola jednání z Dohá. Komise je nicméně připravena sjednat dohodu o banánech před přijetím úprav podle kola jednání z Dohá za podmínky, že tato dohoda bude později do výsledku jednání z Dohá začleněna.

*
* *

Otázka č. 49, kterou pokládá Liam Aylward (H-0135/09)**Předmět: Prevence sebevražd**

Na druhém plenárním zasedání Evropského parlamentu v únoru 2009 jsme hlasovali o zprávě paní Tzampaziové A6-0034/2009 o duševním zdraví. Během jednání jsme se dozvěděli, že 59 000 úmrtí ročně v Evropské unii připadá na sebevraždy, přičemž 90 % těchto případů je připisováno duševním poruchám. Jakou přidanou hodnotu může Komise na základě zjištění tohoto výzkumu a osvědčených postupů poskytnout členským státům, které se snaží řešit problém sebevražd a duševních onemocnění ve svých zemích?

Odpověď

(CS) Je bohužel pravda, že v Evropské unii spáchá sebevraždu každoročně zhruba 60 000 osob. A je také pravda, že většina těchto lidí, kteří spáchali sebevraždu, zažila problémy v oblasti duševního zdraví. Tito lidé nenalezli pomoc, kterou potřebovali.

V Evropské unii umírá více lidí v důsledku sebevražd než v důsledku dopravních nehod. Zatímco počet dopravních nehod se od roku 2000 snížil o více než 15 %, počet sebevražd zůstává poměrně stabilní. Vzhledem k současné hospodářské krizi existuje i riziko, že řada krátkodobých a dlouhodobých duševních obtíží zesílí, což bude mít na počet sebevražd jasný dopad.

Protože se Evropská unie zavázala zlepšovat zdraví a pohodu svých občanů, neměli bychom tento vysoký počet sebevražd tolerovat. Je však důležité zdůraznit, že prevence sebevražd je především odpovědností členského státu.

Na úrovni Evropské unie však můžeme podpořit výměny informací a osvědčených postupů. Proto jsme učinili „prevenci depresí a sebevražd“ prvním prioritním tématem Evropského paktu za duševní zdraví a pohodu zahájeného v červnu 2008.

V rámci provádění paktu zorganizují Komise a maďarské ministerstvo zdravotnictví ve dnech 10. a 11. prosince 2009 tematickou konferenci věnovanou prevenci depresí a sebevražd. Této konferenci se zúčastní tvůrci politik z členských států, odborníci z praxe a výzkumní experti. Konference upozorní na nejúspěšnější přístupy k prevenci sebevražd. Podpoří členské státy v opatřeních, jež budou nejlépe vyhovovat jejich potřebám.

Konference může čerpat z mnoha projektových činností na evropské úrovni, které proběhly v posledních 10 letech, například z úspěšné Evropské aliance proti depresi.

Se současnou hospodářskou situací skutečně roste nutnost zdvojnásobit úsilí na ochranu zdraví našich občanů, zvláště v oblastech, jako jsou deprese a sebevraždy. Komise očekává, že konference bude pro členské státy užitečným krokem, který přispěje k uvedenému cíli.

*
* *

Otázka č. 50, kterou pokládá Eoin Ryan (H-0139/09)

Předmět: Problémy působené rizikem selhání

Má Komise nějaké plány, jak řešit problémy, které vyvolává pocítované riziko selhání v oblasti státního dluhu některých členských států? Panika na finančních trzích je u tohoto nerovnoměrného rozpětí obligací uváděna jako klíčový faktor, a v důsledku toho jsou obligace v některých členských státech podle některých investorů zárukou jisté míry investičního bezpečí, zatímco jiným se investoři z důvodu rizika vyhýbají. To narušuje rozpětí obligací a stále více ztěžuje řešení bankovní krize v některých zemích, například v Irsku, protože jsou v těchto zemích vyšší náklady na půjčování peněz a sankce v důsledku předpokládaného „rizika selhání“.

Odpověď

(CS) Současná finanční a hospodářská krize vedla k vyšším rozpětím u dlouhodobých státních obligací v eurozóně, a proto může být dluhová služba pro některé členské státy nákladnější.

Je však třeba poukázat na to, že pokud tato rozpětí (měřená na základě výnosu z německých obligací) obvykle rostla, celková úroveň dlouhodobých úrokových sazeb v eurozóně není podle historických standardů zvláště vysoká. Důvodem je pokles hlavní míry pro operace refinancování významné pro měnovou politiku na bezprecedentně nízkou hodnotu.

Nejefektivnějším způsobem, jak čelit „pocitu rizika selhání“ zůstává nadále důvěryhodný závazek k obnovení zdravých fiskálních pozic ve střednědobém výhledu: členské státy eurozóny a EU s velkými rozpočtovými nevyváženostmi, včetně Irska, předložily plány na zajištění zdravých veřejných financí ve střednědobém výhledu. Tyto plány potvrdila Rada ve svých stanoviscích k programům stability a konvergence. V nutných případech by měl být používán postup pro nadměrný deficit s cílem zajistit další partnerskou podporu pro nápravu fiskální nerovnováhy ve střednědobém výhledu.

*
* *

Otázka č. 51, kterou pokládá Seán Ó Neachtain (H-0141/09)

Předmět: Výmět ryb

Výměty ryb jsou pro společnou rybářskou politiku rozsáhlý problém, který dělá Evropské unii špatné jméno, protože veřejnost zcela oprávněně nechápe, proč musí rybáři vyhazovat kvalitní ryby v době, kdy jsou populace ryb nízké a lidé ve světě hladovějí.

Jaké plány má Komise v rámci přezkumu společné rybářské politiky pro řešení tohoto problému a obnovení důvěryhodnosti společné rybářské politiky i Evropské unie?

Odpověď

(CS) Komise plně souhlasí s panem poslancem v tom, že výměty jsou v evropském rybolovu problémem, který je nutno důrazně řešit. Tento problém je velice složitý, protože k výmětům dochází z řady různých důvodů. Řešením je proto zohlednit jednotlivé zvláštnosti, které pak vyžadují přijetí několika iniciativ namísto jediné.

Již v roce 2007 Komise ve svém sdělení „Politika vedoucí ke snížení nežádoucích vedlejších úlovků a eliminaci výmětů v evropském rybolovném odvětví“⁽²⁰⁾ uvedla svůj záměr se problémem výmětů zabývat. V roce

⁽²⁰⁾ KOM(2007)0136 v konečném znění.

2008 byly podniknuty první, významné kroky, které dále omezily intenzitu rybolovu v jednotlivých oblastech a zavedly zákaz výběru „vysoce kvalitních“ úlovků v Severním moři a v oblasti Skagerraku.

Tato opatření vstoupila v platnost v roce 2009, je však ještě třeba učinit mnoho a je nutný nový impuls pro zrušení výmětů. Komise proto nehodlá čekat na reformu společné rybářské politiky a předpokládá, že bude tento problém od nyní širší řešit postupným přístupem. Tento postupný přístup se v krátké době zaměří na regulované a ostatní hlavní komerční druhy ryb. Bude zahrnovat opatření, jako jsou motivační pilotní studie pro testování omezení výmětů v praxi, nová kontrolní a technická opatření, prosazování selektivnějších lovných zařízení a lepších velikostí ok sítí a zajištění pobídek pro upřednostnění iniciativ samotného průmyslu rybolovu zaměřených na snížení vedlejších úlovků a výmětů. Komise také předpokládá, že navrhne zákaz maximalizace hodnot vykládek ve všech vodách Společenství s účinností od počátku roku 2010. Členské státy musí také přispět a měly by řídit povolování rybolovu na vnitrostátní úrovni tak, aby bylo zajištěno, že možnost lovit regulované druhy ryb budou mít pouze plavidla s vhodnými kvótami.

Kromě těchto okamžitých opatření Komise rovněž využije nadcházející debatu o reformě společné rybářské politiky, aby pomohla zajistit potřebnou změnu. Současný systém celkových přípustných odlovů a kvót přispívá k výmětům, protože vychází z národních kvót pro jednotlivé druhy. Řešení problému výmětů si může vyžádat významné změny tohoto systému. Jakkoli je předčasné v této rané fázi stanovovat jasné postoje k takovým změnám, je nezbytné, aby v rámci diskusí o zelené knize a dalších jednání vedoucích k reformě SRP v roce 2012 bylo řešení problému výmětů ústředním bodem a bylo důrazně řešeno. Konečným cílem by mělo být vymýcení tohoto postupu.

*
* *

Otázka č. 52, kterou pokládá Avril Doyle (H-0146/09)

Předmět: Žádosti o patenty a náklady na spravování patentů v Evropě

V letech 2000 až 2006 klesl světový podíl Evropské unie na hrubých domácích výdajích na výzkum a vývoj (gross domestic expenditure in Research and Development, GERD) o 7,6 % a podíl Evropské unie na žádostech o patenty se snížil o 14,2 %, tedy téměř dvojnásobně. Ve stejném období se podíl rozvinutých asijských ekonomik na žádostech o patenty zvýšil o 53 %. Hlavním činitelem, který k této nerovnováze přispívá, jsou náklady na podání žádosti o patent a jeho správu v Evropské unii, které jsou v současné době šedesátkrát vyšší než udržování patentové ochrany v USA a třináctkrát vyšší než u japonského patentového úřadu. Co hodlá Komise udělat, aby v této věci dosáhla dohody a jednala? Protože se blížíme konci dalšího funkčního období Parlamentu a můžeme vykázat jen velmi malý pokrok, co Komise doporučuje? Mohla by Komise uvést, co dle jejího mínění tato situace Evropu stojí z hlediska práv duševního vlastnictví a inovací?

Odpověď

(CS) Komise věří v důležitost účinného systému práv duševního vlastnictví pro stimulaci růstu, investic do výzkumu a vývoje a inovací v Evropské unii. S ohledem na neuspokojivý stav v oblasti patentů v Evropě Komise v roce 2006 zahájila rozsáhlou veřejnou konzultaci o budoucnosti patentového systému v Evropě⁽²¹⁾. Po této konzultaci nebylo pochyb o naléhavé potřebě urychleně zajistit jednoduchý a vysoce kvalitní patentový systém, který bude efektivní z hlediska nákladů.

V návaznosti na konzultaci přijala Komise dne 3. dubna 2007 sdělení Parlamentu a Radě nazvané „Zlepšení patentového systému v Evropě“⁽²²⁾. Toto sdělení stanovilo možnosti patentového systému v Evropě, který bude přístupnější a přinese všem zúčastněným subjektům úspory nákladů. Od té doby Komise spolu s Radou pracuje na dosažení konsenzu členských států ve věci hlavních rysů patentu Společenství a jednotného systému pro vedení sporů, který by zahrnul jak evropské patenty, tak budoucí patent Společenství. Bylo dosaženo podstatného pokroku, který Komisi umožnil přijmout dne 20. března 2009 doporučení Radě, kterým se Komise zmocňuje zahájit jednání s cílem přijmout dohodu o vytvoření jednotného systému řešení sporů týkajících se patentů⁽²³⁾. Nyní doufáme, že Rada přijme nezbytné kroky k zahájení uvedených jednání

(21) Další podrobnosti o konzultaci viz http://ec.europa.eu/internal_market/indprop/patent/consultation_en.htm

(22) KOM(2007)0165 v konečném znění lze stáhnout na adrese <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2007:0165:FIN:CS:PDF>

(23) SEK(2009)0330 v konečném znění lze stáhnout na adrese http://ec.europa.eu/internal_market/indprop/docs/patent/recommendation_sec09-330_cs.pdf

a že bude dále dosahováno pokroku a dojde k průlomů ve věci vytvoření patentu Společenství a jednotného systému řešení sporů týkajících se patentů.

*
* *

Otázka č. 53, kterou pokládá Nils Lundgren (H-0147/09)

Předmět: Margot Wallströmová a volby do Evropského parlamentu v červnu 2009

Komisaři mají zastupovat všechny občany EU a stát nad stranickou politikou. Tuto zásadu je zvláště nutné dodržovat před volbami do Evropského parlamentu, které se budou konat v červnu tohoto roku. Zůstane paní komisařka Margot Wallströmová při volební kampani do Evropského parlamentu politicky neutrální? Účastnila se Margot Wallströmová jakékoli situace, v níž by bylo možné zpochybnit její politickou nezávislost?

Odpověď

(CS) Kodex chování komisařů uznává, že komisaři jsou politici, kteří mohou být aktivními členy politických stran, pokud to neomezuje jejich připravenost k práci v Komisi. V této souvislosti mohou vyjadřovat osobní názory, musí však za ně přebírat odpovědnost a musí dodržovat své závazky k zásadě kolektivní odpovědnosti, důvěrnosti a rozvážného jednání vyplývající ze Smlouvy o ES.

Účast komisaře ve volební kampani jako kandidáta nebo osoby podporující určitou kandidátní listinu upravuje povinnost být nezávislý a hájit obecný zájem, jak stanoví článek 213 Smlouvy o ES i kodex chování komisařů.

Komise přisuzuje nadcházejícím evropským volbám, které budou pro Evropskou unii důležitým okamžikem, velký význam. Povzbuzuje své členy, aby se účastnili činností, jako je poskytování informací a vytváření povědomí o společných evropských hodnotách, které by měly evropské občany vést k hlasování. V této souvislosti musí komisaři zajistit, aby ve věci programů politických stran zůstali nestranní, ačkoli na ně mohou reagovat, pokud by tyto programy zpochybňovaly práci Komise či jiných orgánů.

Pokud jde o účast paní komisařky v nadcházející evropské volební kampani a při podpoře konkrétní kandidátní listiny, je povinností paní komisařky informovat předsedu o zamýšlené míře její účasti.

Komisaři, kteří chtějí hrát aktivní úlohu ve volební kampani, si budou muset vzít zvláštní neplacenou dovolenou.

Na druhé straně na malou míru účasti se neváže povinnost vzít si při volbách volno, pokud je stále hlavní část času komisařů věnována plnění úlohy komisařů a pokud se komisaři zdrží vyjadřování názorů, které by mohly být vnímány jako snižování významu politiky nebo rozhodnutí Komise nebo jako názory v rozporu s prosazováním obecného zájmu Společenství. Kromě toho, pokud komisaři v rámci evropské volební kampaně vystupují veřejně, musí naprosto jasně uvádět, zda hovoří jako členové Komise a poskytují informace ze své funkce nebo zda hovoří sami za svou osobu.

*
* *

Otázka č. 54, kterou pokládá Hélène Goudin (H-0150/09)

Předmět: Účast Margot Wallströmové na přípravě politiky sociálních demokratů pro EU

V březnu 2007 byla Margot Wallströmová spolu s Janem Eliassonem pověřena vedením skupiny, jejímž úkolem je příprava politiky sociálních demokratů pro zahraničí a pro Evropskou unii. Je úkol Margot Wallströmové v této věci v souladu se skutečností, že komisaři mají zastupovat všechny občany EU a stát nad stranickou politikou?

Odpověď

(CS) Komisaři jsou politické osobnosti. Podle kodexu chování komisařů nemohou zastávat žádnou jinou veřejnou funkci jakéhokoli druhu, mohou však být aktivními členy politických stran, pokud to neomezuje jejich připravenost k práci v Komisi.

Účast komisaře na zasedání politické strany nebo na práci skupiny spojené s touto stranou není srovnatelná s výkonem veřejné funkce a je stouto funkcí slučitelná, pokud neohrožuje připravenost komisaře pro práci v Komisi a pokud jsou plně dodrženy povinnosti ve věci zachování kolektivní odpovědnosti a důvěrnosti.

Individuální politická činnost komisařů nijak nezabavuje komisaře povinnosti plnit své úkoly zcela nezávisle, v obecném zájmu a nepřijímat příkazy od jakékoli organizace nebo sdružení jakéhokoli druhu.

*
* *

Otázka č. 56, kterou pokládá Ioannis Gklavakis (H-0156/09)

Předmět: Kontrola stavu společné rybářské politiky – chov ryb

Při nástupu kontroly stavu společné rybářské politiky komisař Borg uvedl, že vyhlídky vývoje chovu ryb budou přehodnoceny.

Uvedla by Komise s ohledem na environmentální, hospodářský a sociální význam tohoto sektoru pro pobřežní regiony, jaká opatření jsou plánována pro rozvoj chovu ryb? Jak Komise hodlá postupovat ve věci výsledovatelosti produktů chovu ryb ve Společenství? Jak by v rámci politiky Evropské unie pro hospodářskou soutěž mohla podpořit konkurenceschopnost produktů Společenství vůči odpovídajícím produktům ze třetích zemí s nízkými náklady? Byla upravena produkce, certifikace a standardy uvádění na trh u ekologických produktů chovu ryb?

S ohledem na to, že hospodářská krize ve spojení s velkým objemem dovozu produktů chovu ryb ovlivnila mnoho subjektů, které nejsou schopny plnit své finanční závazky, mohla by Komise říci, zda předpokládá zvláštní program podpory pro tento sektor?

Odpověď

(CS) Akvakultura má vysoký hospodářský a sociální význam pro několik pobřežních i vnitrozemských regionů Evropské unie. Má také prokazatelný environmentální rozměr.

Dne 8. dubna 2009 Komise přijala sdělení o vytváření udržitelné budoucnosti pro akvakulturu (KOM(2009)0162). Tato iniciativa dává nový podnět udržitelnému rozvoji akvakultury v EU. Tato strategie určuje řadu opatření, jejichž cílem je řešit výzvy, kterým odvětví akvakultury EU čelí, zejména s cílem podporovat jeho konkurenceschopnost.

Pokud jde o výsledovatelost, ustanovení pro produkty akvakultury jsou již poměrně dobře propracovaná. Na základě nařízení Komise 2065/2001 jsou dána ustanovení, která zajišťují, aby měli spotřebitelé informace o členském státě nebo třetí zemi produkce v každé fázi uvádění konkrétních druhů na trh. Ekologická produkce akvakultury byla upravena při revizi pravidel pro ekologickou produkci dokončenou v roce 2007 prostřednictvím nařízení Rady (ES) č. 834/2007. Zatímco ustanovení o kontrole a označování již platí, podrobná pravidla pro výrobu jsou nyní připravována a návrh nařízení Komise má být přijat během roku 2009. Mezitím budou nadále platit vnitrostátní pravidla nebo soukromé standardy uznané členskými státy.

Komise rovněž hodlá zřídit observatoř pro trh s cílem zlepšit znalosti odvětví rybolovu a akvakultury EU v oblasti trendů na trhu a tvorby cen. Bude proveden průzkum objemů a hodnoty produktů rybolovu a akvakultury na různých úrovních dodavatelského řetězce od prvního prodejce po maloobchod. Tento projekt by měl pomoci průmyslu akvakultury přizpůsobit svůj marketing vývoji poptávky a získat lepší hodnotu pro své produkty. Kromě toho přezkum tržní politiky pro produkty rybolovu a akvakultury předpokládaný na rok 2009 umožní posoudit a řešit konkrétní potřeby odvětví akvakultury, například pokud jde o organizace producentů, mezioborové vztahy nebo informování spotřebitelů.

Komise si je rovněž plně vědoma toho, že hospodářská krize prohloubila již existující problémy některých podniků, zejména v oblasti chovu mořanovitých ryb. Komise přijala řadu opatření na horizontální úrovni, kterými chce pomoci hospodářským subjektům ve všech sektorech. Mimo jiné byla přijata opatření v oblasti financování a úvěrů. Kromě toho Evropský rybářský fond zajišťuje nástroje a opatření, které mohou pomoci odvětví akvakultury při řešení dnešních obtíží.

Většina opatření určených ve sdělení pro obnovený impuls udržitelnému rozvoji evropské akvakultury je nelegislativní povahy a měla by být realizována během několika let. Budoucnost akvakultury EU a úloha, kterou by Společenství mělo hrát v této oblasti v dlouhodobém výhledu, bude třeba posoudit a projednat v procesu, který nyní začíná při přípravě na budoucí reformu společné rybářské politiky a přezkum finančních nástrojů Evropské unie po roce 2013.

*
* *

Otázka č. 57, kterou pokládá Frank Vanhecke (H-0160/09)**Předmět: Evropské agentury**

Podle renomované britské instituce Economic Research Council většina evropských agentur duplikuje práci příslušných agentur vnitrostátních a navíc vytlačuje soukromé subjekty z trhu.

Proto se ERC vyslovuje pro zrušení některých těchto agentur, například Odrůdového úřadu Společenství. Podobná kritika byla vyjádřena například i ohledně Agentury pro základní práva, v tomto případě ze strany Rady Evropy.

Jaká je reakce Komise na tuto významnou kritiku? Hodlá Komise v budoucnosti zřizovat další agentury?

Odpověď

(CS) Komise trvale opakuje, že je nutná společná vize ohledně úlohy a místa agentur v rámci správy Evropské unie. Zakládání agentur ad hoc v minulých letech nebylo spojeno s celkovou vizí jejich postavení v rámci Unie, a kvůli tomu bylo obtížné, aby agentury pracovaly efektivně, což také vedlo k celé řadě kritických stanovisek, jako jsou ta, jež pan poslanec zmínil.

Proto Komise v březnu 2008 adresovala Radě a Parlamentu sdělení „Evropské agentury – cesta vpřed“⁽²⁴⁾, v němž vyzvala oba orgány k interinstitucionální debatě s cílem dojít ke společnému přístupu ve věci úlohy agentur. Proto byla zřízena interinstitucionální pracovní skupina složená z členů Komise, Parlamentu a Rady, jež byla pověřena jednáním o několika klíčových otázkách týkajících se systému agentur, kterými jsou financování, rozpočet, dohled a řízení. První schůze této pracovní skupiny na politické úrovni se konala dne 10. března 2009 na okraj plenárního zasedání Parlamentu ve Štrasburku. Komise je přesvědčena, že skupina nabízí příležitost k prošetření toho, zda je kritika namířená na agentury oprávněná, a pokud ano, jaká by měla být odpovídající reakce. Závěry lze vyvozovat pouze na základě výsledků tohoto interinstitucionálního dialogu.

Pokud jde o údajné překrývání pravomocí stávajících agentur s ostatními subjekty činnými ve stejné oblasti, Komise poukazuje na to, že tato záležitost bude řešena v rámci probíhajícího hodnocení systému decentralizovaných agentur EU. Toto hodnocení bylo oznámeno ve výše uvedeném sdělení a bylo zadáno externímu dodavateli. Jeho zjištění budou k dispozici v listopadu 2009 a poskytnou informace pro interinstitucionální diskusi. Jakmile bude hodnocení dokončeno, předloží Komise co nejdříve zprávu Parlamentu. Mezitím jsou Parlament i Rada úzce propojeny s postupem hodnocení prostřednictvím své účasti v tzv. referenční skupině, která se vyjadřuje k příslušným výstupům včetně návrhu závěrečné zprávy.

Pokud jde o zřizování nových agentur, Komise připomíná stávající návrhy v oblasti energetiky a telekomunikací i plánovaných agentur v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí, které jsou již předmětem interinstitucionální diskuse.

Komise se snaží spolu s Parlamentem a Radou zformovat nový obecný přístup k agenturám, aby z nich učinila efektivnější nástroje prostřednictvím zlepšení jejich souladu, efektivity, individuální odpovědnosti a transparentnosti.

*
* *

Otázka č. 58, kterou pokládá Manolis Mavrommatis (H-0161/09)**Předmět: Odstranění dětské prostituce a dětské sexuální turistiky**

Nedávný průzkum, který provedla nevládní organizace ECPAT (End Child Prostitution, Child Pornography and Trafficking of Children for Sexual Purposes - Ukončit dětskou prostituci, dětskou pornografii a obchodování s dětmi za sexuálním účelem) ukazuje, že došlo k nárůstu obchodování s dětmi za účelem sexuálního vykořisťování, dokonce v zemích EU. Podle odhadu se devět milionů dívek a jeden milion chlapců stane obětí sexuálního vykořisťování, zvláště v zemích, jako je Kambodža, Thajsko, Indonésie a Rusko, přičemž podle odhadů agentury UNICEF obrat spojený s dětskou pornografií a prostitucí dosahuje 250 miliard EUR.

⁽²⁴⁾ KOM(2008)0135 v konečném znění ze dne 11. března 2008.

Vzhledem k tomu, že k 93,3 % případů zneužívání dětí dochází v hotelích, jako hodlá EU pomoci zajistit, aby evropské cestovní kanceláře přijaly preventivní opatření, a předešly tak odporným dohodám na základě prostituce? Hodlá EU poskytovat evropským cestovatelům do těchto oblastí zvláštní informace? Existují nějaké plány na odstranění nucené prostituce dětí v rámci pomoci rozvojovým zemím?

Odpověď

(CS) Komise je hluboce znepokojena sexuální zneužíváním a sexuálním vykořisťováním dětí v jeho různých podobách. Ty zahrnují dětskou prostituci, dětskou sexuální turistiku a dětskou pornografii. Jedná se o obzvláště závažné formy trestné činnosti namířené proti dětem, které mají právo na zvláštní ochranu a péči. Tyto trestné činy působí obětem fyzickou, psychickou a sociální újmu. Pokud je zneužití spácháno v zahraničí, jako v případě dětské sexuální turistiky, je zvláště znepokojivá skutečnost, že uplatnění určitých vnitrostátních pravidel trestního práva často vede k tomu, že pachatelé sexuálně motivovaných trestných činů zůstávají nepotrestáni.

Dne 25. března 2009 Komise předložila návrh nového rámcového rozhodnutí Rady o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii, kterým se zrušuje rámcové rozhodnutí 2004/68/SVV. Tento návrh obsahuje rozsáhlý soubor důrazných opatření na třech frontách trestního stíhání pachatelů, ochrany obětí a prevence daného jevu.

Konkrétně pro boj se sexuální turistikou zaměřenou na děti návrh stanoví změnu pravidel o soudní příslušnosti, aby se zajistilo, že pachatelé pohlavního zneužívání a vykořisťování dětí, kteří pocházejí z EU, budou stíháni i tehdy, pokud se dopustili trestného činu ve třetí zemi. K tomu musí být změněna stávající pravidla ohledně soudní příslušnosti v trestních věcech tak, aby zahrnovala i případy, k nimž došlo na území jiné země, a aby byly vyloučeny požadavky orgánů třetí země, které nemusí být schopny nebo ochotny zaujmout vůči sexuálnímu vykořisťování dětí pevný postoj. Pachatelé, kteří se dopustí sexuálního zneužívání dětí v zahraničí, tak budou při návratu čelit trestu. Kromě toho návrh předpokládá trestní stíhání za šíření materiálů propagujících možnost spáchat kterýkoli druh sexuálního zneužívání i trestní stíhání za organizaci cest za takovým účelem.

V rámci Světové organizace cestovního ruchu OSN byla zřízena pracovní skupina pro ochranu dětí v cestovním ruchu. Pracovní skupina je globální akční platformou pro klíčové subjekty v oblasti cestovního ruchu z oblasti státní správy i odvětví cestovního ruchu, mezinárodní organizace, nevládní organizace a mediální sdružení. Pracuje jako otevřená síť. Její poslání spočívá v podpoře úsilí o ochranu dětí před všemi formami vykořisťování dětí v cestovním ruchu na základě hlavních zásad celosvětového etického kodexu pro cestovní ruch. Ačkoli hlavním zaměřením skupiny je ochrana proti sexuálnímu vykořisťování mladistvých, její práce zahrnuje i práci dětí a obchodování s dětmi a s mladistvými.

Světová obchodní organizace zahájila on-line službu pracovní skupiny, hlídku pro ochranu dětí v cestovním ruchu, na podporu mezinárodního společenství a organizací v cestovním ruchu při jejich boji proti komerčnímu sexuálnímu vykořisťování dětí v sítích cestovního ruchu. Hlídka pro dětskou prostituci a cestovní ruch je průběžně aktualizovaný veřejný informační server, který se věnuje minulé a současné činnosti, politickým dokumentům partnerů v oblasti cestovního ruchu, souvisejícím faktům a číslům a ostatním opatřením.

V rámci nástroje rozvojové spolupráce, konkrétně tematického programu investic do lidí, se Komise zabývá sexuálním násilím, vykořisťováním a zneužíváním prostřednictvím podpory opatření a šíření osvědčených postupů zaměřených na boj proti obchodování s dětmi a rehabilitaci obětí. Program se zaměřuje na budování kapacit občanské společnosti na podporu politického dialogu a efektivního programování v oblasti obchodování s dětmi a související problematiky.

*
* *

Otázka č. 59, kterou pokládá Dimitrios Papadimoulis (H-0164/09)

Předmět: Státní podpora pro pobřežní loďní dopravu

Komise v odpovědi na mou otázku č. E-5029/08 uvádí, že „neobdržela žádné stížnosti ohledně rozhodnutí o smlouvách na veřejnou službu v oblasti námořní dopravy na řecké ostrovy“. Chtěl bych Komisi upozornit na to, že četné články v řeckém tisku zmiňují (a) stížnosti předsedy Unie řeckých vlastníků plavidel pobřežní plavby ohledně nedostatečné transparentnosti zakázkových řízení, (b) stížnost vlastníka ohledně vydírání a úplatků v oblasti státní podpory pro neziskové trajektové služby, (c) rozhodnutí řeckého výboru pro

hospodářskou soutěž vůči společnosti Sea Star, která ovládá ANEK, společnost, která dostává státní podporu, a (d) zvýšení státní podpory – 100 milionů EUR v letošním roce a dalších 200 milionů v následujících pěti letech – rozdělované přímo bez jakékoli transparentnosti. Je třeba zohlednit i odpověď na otázku č. E-2619/07, v níž Komise uvádí, že dominantní postavení v trajektové dopravě na Kykladech má jeden podnik.

Hodlá Komise prošetřit podmínky poskytování podpory pro některé pobřežní lodní služby? Zajišťují metody řeckých orgánů zdravou hospodářskou soutěž? Jaké částky byly každé společnosti přiděleny od roku 2004?

Odpověď

(CS) Komise může jen zopakovat, že neobdržela žádnou stížnost na státní podporu pro trajektové společnosti v Řecku ani na porušení povinnosti zajištění transparentnosti při uzavírání smluv o veřejné službě podle nařízení 3577/92 o námořní kabotáži⁽²⁵⁾.

Řízení o nesplnění povinnosti proti Řecku za nesprávné provádění uvedeného nařízení je stále otevřené, avšak ve věci záležitostí, které nemají pro účely otázek pana poslance význam.

Jak je uvedeno v odpovědi Komise na otázku č. E-5029/08, členské státy nejsou povinny oznamovat Komisi smlouvy o veřejné službě v oblasti námořní kabotáže a příslušné odměny. Komise proto nezná částky, které členské státy platí za poskytování veřejné služby.

Pokud se pan poslanec domnívá, že nařízení o námořní kabotáži bylo porušeno nebo že byla společností lodní dopravy poskytnuta nezákonná státní podpora, může jako každý občan podat formální stížnost a uvést podrobnosti a okolnosti údajného porušení povinnosti, což útvarům Komise umožní zahájit posuzování dané stížnosti.

Komise nemá žádné konkrétní informace o tom, že by dnes na Kykladech měla dominantní postavení jedna trajektová společnost. V každém případě je třeba upozornit, že článek 82 Smlouvy o ES zakazuje jen zneužívání dominantního postavení, nikoli existenci dominantního postavení jako takovou.

Jakékoli zneužití dominantního postavení, které má vliv na obchod mezi členskými státy, by mohl vyšetřovat vnitrostátní orgán pro ochranu hospodářské soutěže nebo Komise.

Kromě toho s výhradou splnění příslušných podmínek mohou vnitrostátní orgány přijmout vhodná opatření podle nařízení Rady (EHS) č. 3577/92 ze dne 7. prosince 1992 o námořní kabotáži⁽²⁶⁾.

*
* *

Otázka č. 60, kterou pokládá Kathy Sinnott (H-0168/09)

Předmět: Irská bankovní záruka

Když irská vláda v září 2008 zavedla bankovní záruku, Komise vyjádřila výhrady ohledně určitých aspektů záruky.

Může Komise konkrétně uvést všechny body, vůči nimž měla výhrady?

Může Komise upřesnit, jaká byla odpověď na tyto výhrady a jak vydala souhlas se zárukou?

Odpověď

(CS) V září 2008 se irské orgány snažily podpořit stabilitu vnitrostátního finančního systému poskytnutím státní záruky za současné a budoucí závazky některých bank, které jsou provozovány na irském trhu. V té době žádala Komise irskou vládu o řadu vyjasnění a úprav ve věci programu záruky s cílem dosáhnout stabilizace finančních trhů a vyhnout se zbytečnému narušení hospodářské soutěže s jinými bankami a negativním dopadům v jiných členských státech.

Po sérii konstruktivních a pozitivních výměn názorů předložila irská vláda dne 12. října 2008 Komisi ke schválení konečný program, který reagoval na obavy Komise. Konečný program konkrétně zajišťoval:

⁽²⁵⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 3577/92 ze dne 7. prosince 1992 o uplatňování zásady volného pohybu služeb v námořní dopravě v členských státech (námořní kabotáž)

⁽²⁶⁾ Úř. věst. L 364, 12.12.1992.

nediskriminační pokrytí bank se systémovým významem pro irské hospodářství bez ohledu na původ,

cenový mechanismus, který zahrnuje náklady financování programu a zajišťuje spravedlivé průběžné příspěvky přijímajících bank,

vhodné ochranné prostředky proti zneužívání programu včetně omezení komerčního jednání a limitů výše bilanční sumy,

doprovodná opatření pro řešení strukturálních nedostatků některých bank, zejména pokud má být žádáno o záruku,

ochranné prvky pro využití zaručeného podřízeného dluhu (kapitál klasifikace tier-2), zejména pokud jde o koeficienty solventnosti přijímajících bank,

šestiměsíční přezkum další potřeby programu s ohledem na změny podmínek na finančním trhu.

Komise schválila konečný program podle pravidel Smlouvy o ES pro státní podporu dne 13. října 2008.

*
* *

Otázka č. 61, kterou pokládá Carl Schlyter (H-0169/09)

Předmět: Cenový strop pro mobilní telefonii

Podle nařízení o roamingu z června 2007 ohledně nákladů na roaming v mobilní telefonii nesmí ceny odchozích roamingových hovorů za minutu přesáhnout 0,49 EUR (a do roku 2009 měly klesnout na 0,43 EUR). Příchozí roamingové hovory mohou stát nejvýše 0,24 EUR za minutu (0,19 EUR do roku 2009). V současné době existují různé smlouvy, které vybírají poplatek za připojení, což znamená, že cenový strop je překročen. Poplatek za připojení je součástí dobrovolné dohody, která vede k nižším cenám za minutu, ale v případě krátkých hovorů cena přesáhne cenový strop.

Je tento stav v souladu s nařízením o roamingu? Pokud ne, co hodlá Komise dělat, aby zajistila dodržování pravidel pro cenové stropy?

Odpověď

(CS) Podle článku 4 současného nařízení o roamingu⁽²⁷⁾ musí mobilní operátoři nabízet všem svým roamingovým zákazníkům Euro tarif. Euro tarif nesmí mít žádnou související účastnickou smlouvu ani jiné pevné či pohyblivé poplatky a lze ho kombinovat s jakýmkoli jiným maloobchodním tarifem. Operátoři mohou vedle Euro tarifu nabízet i jiné roamingové tarify, které mohou být strukturovány jinak, a proto mohou obsahovat poplatek za připojení. U Euro tarifu však cena za minutu nesmí přesáhnout stropy stanovené nařízením.

V této souvislosti možná pan poslanec ví, že přezkum nařízení o roamingu, který Komise provedla, odhalil, že ve většině členských států je u roamingových volání nejběžnější praxí účtování za minutu. To znamená, že operátoři účtují na minimálním minutovém základě i v případě, že volání je kratší než jedna minuta. Skupina evropských regulačních orgánů odhadla, že v důsledku tohoto postupu spotřebitelé platí za přijatá resp. uskutečněná volání zhruba o 19 %, resp. 24 % víc, a uvedla, že je nutné přijmout urychlené opatření, které by tento „skrytý poplatek“ řešilo.

Praxe účtování za minutu představuje oslabení zamýšlených účinků nařízení. Euro tarif je nejvyšší strop, který má spotřebitelům poskytnout jistotu ohledně toho, co budou platit. Odchylné postupy mobilních operátorů u účtování Euro tarifu narušují původní cíl nařízení, kterým je zajistit společný cenový strop pro celé Společenství.

Ve svých návrzích na rozšíření nařízení o roamingu⁽²⁸⁾ Komise navrhla přechod k účtování za sekundu u velkoobchodních a maloobchodních roamingových hovorů. Komise je přesvědčena, že se jedná o zásadní krok pro vyřešení oslabování a nedostatečně účinné harmonizace cenového stropu u Euro tarifu. Ve věci roamingového volání se Komise domnívá, že je přiměřené dovolit minimální počáteční účtovací dobu v délce

(27) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 717/2007 ze dne 27. června 2007 o roamingu ve veřejných mobilních telefonních sítích ve Společenství a o změně směrnice 2002/21/ES.

(28) KOM(2008)0580 v konečném znění.

až 30 sekund na maloobchodní úrovni, aby mohli operátoři získat zpět minimální pevné maloobchodní náklady spojené s navázáním spojení při volání.

Komise doufá, že její návrhy na rozšíření nařízení o roamingu včetně nových opatření pro sjednocení účtování Parlament a Rada včas přijmou, aby jejich přínosů mohli spotřebitelé využívat již letos v létě.

*
* *

Otázka č. 63, kterou pokládá Ewa Tomaszewska (H-0180/09)

Předmět: Nižší DPH na ovoce a zeleninu

Při jednáních o hrozbě obezity, zejména u dětí (rozprava dne 18. listopadu 2008 o zprávě Nielse Buska (A6-0391/2008) o projektu „Ovoce do škol“) byl předložen návrh na snížení sazby DPH na ovoce a zeleninu s cílem podpořit zdravější způsob stravování.

Vzala Komise tento návrh v úvahu a vypracuje návrh na odpovídající úpravu daňových právních předpisů?

Odpověď

(CS) Paní poslankyně nalezne informace k tomuto tématu v odpovědi Komise na otázku k písemnému zodpovězení č. E-5202/07, kterou položil pan Marios Matsakis⁽²⁹⁾.

*
* *

Otázka č. 64, kterou pokládá Magor Imre Csibi (H-0181/09)

Předmět: Produkty pro snižování tělesné hmotnosti

Mnoho výrobců vydává o svých produktech mimořádná prohlášení, která mohou spotřebitele a pacienty uvádět v omyl a přispívat k tzv. jo-jo efektu diety. Některé produkty jsou „léčivé přípravky“, které vyžadují povolení a musí projít klinickými zkouškami a přísným testováním, zatímco jiné jsou regulovány například podle právních předpisů pro „doplňky stravy“ nebo „zdravotnické prostředky“, a na ně nejsou z hlediska účinnosti žádné nebo jen velice omezené požadavky.

Je si Komise vědoma toho, jaká část občanů Evropské unie používá produkty a služby pro snižování tělesné hmotnosti ve snaze udržet si zdravou tělesnou hmotnost? Hodlá Komise přezkoumat oblast působnosti legislativního rámce EU pro produkty ke snižování tělesné hmotnosti a zpřísnit tento rámec s ohledem na různé regulační režimy EU upravující výrobu, prodej a uvádění těchto produktů na trh? A konkrétně, má Komise v úmyslu klást větší právní důraz na vymáhání účinnosti takových produktů? Jaké opatření Komise přijímá, aby zabránila tomu, aby bezohlední výrobci mohli uvádět zranitelné spotřebitele v omyl?

Odpověď

(CS) Komise nemá kvantitativní údaje o podílu občanů Evropské unie, kteří používají produkty pro snižování tělesné hmotnosti, protože tyto produkty mohou být centrálně nebo vnitrostátně povolované léčivé přípravky na předpis či bez předpisu, doplňky stravy či dokonce zdravotnické prostředky.

Jsou-li produkty pro snižování tělesné hmotnosti léčivými přípravky, vyžadují podle právních předpisů EU (směrnice 2001/83/ES a nařízení (ES) 726/2004) jako každý léčivý přípravek před uvedením na trh v Evropské unii rozhodnutí o registraci. Přípravky může na úrovni Společenství povolit Komise po posouzení, které provede Evropská agentura pro léčivé přípravky (EMA), nebo na vnitrostátní úrovni členský stát.

Posouzení prováděná před vydáním rozhodnutí o registraci vycházejí z vědeckých kritérií, aby určila, zda dotčené produkty splňují či nesplňují nezbytné požadavky v oblasti kvality, bezpečnosti a účinnosti stanovené v právních předpisech Evropské unie. Komise má za to, že požadavky právních předpisů EU jsou přiměřené k tomu, aby zajistily pozitivní rovnováhu přínosů/rizik ve prospěch pacientů užívajících tyto produkty, jakmile se dané produkty dostanou na trh.

Testování těchto léčivých přípravků je definováno ve vědeckém „Pokynu pro klinické hodnocení léčivých přípravků užívaných ke kontrole tělesné hmotnosti“, který přijal Výbor pro humánní léčivé přípravky v roce

(29) Úř. věst....

2006. Tento pokyn má zajistit metodiku pro klinické posouzení léčivých přípravků na podporu snižování tělesné hmotnosti u obézních dospělých pacientů. Pokyn jasně stanoví a definuje testování účinnosti těchto léčivých přípravků. Proto neexistují žádné plány na rozšíření oblasti působnosti a zpřísnění legislativního rámce EU pro léčivé přípravky proti obezitě.

Léčivé přípravky pro snižování tělesné hmotnosti jsou na trh uváděny jako léčivé přípravky na předpis i bez předpisu. Pravidla pro inzerci humánních léčivých přípravků jsou harmonizována podle článků 86 až 100 směrnice 2001/83/ES. Právní předpisy EU zakazují reklamu léčivých přípravků na předpis určenou přímo spotřebiteli. Reklama je povolena pouze u léčivých přípravků bez předpisu. Tuto situaci současný návrh nemění (KOM/2008/0663).

Pokud jde o zdravotnické prostředky, v některých vzácných případech mohou produkty pro snižování tělesné hmotnosti spadat do působnosti právních předpisů pro zdravotnické prostředky. Právní předpisy pro zdravotnické prostředky stanoví požadavky, které mají zajistit, aby tyto prostředky nezhoršovaly klinický stav pacientů, uživatelů či případně jiných osob. V rámci těchto požadavků musí zdravotnický prostředek dosahovat účinnosti zamýšlené výrobcem. Kromě toho se požaduje prokázání shody s právními požadavky prostřednictvím klinických hodnocení podle přílohy X směrnice 93/42/EHS.

Potraviny, které mají být používány v nízkenergetických dietách pro snižování tělesné hmotnosti, jsou potraviny se zvláštním složením, které při použití podle pokynů výrobce mohou nahradit denní dávku stravy nebo její část. Jsou součástí skupiny potravin pro konkrétní výživové použití (dietetických potravin), pro něž určuje zvláštní ustanovení ohledně skladby a označování zvláštní směrnice (směrnice 96/8/ES o potravinách pro nízkenergetickou výživu ke snižování hmotnosti⁽³⁰⁾); specifikace množství energie poskytované těmito potravinami i jejich obsahu bílkovin, tuku, vlákniny, vitaminů, minerálů a aminokyselin se stanoví po konzultaci s Vědeckým výborem pro potraviny. Pokud jde o označování těchto produktů, jejich reklamu a obchodní úpravu, nelze nijak uvádět zejména míru nebo hodnotu ztráty tělesné hmotnosti, která by mohla při jejich používání nastat.

Aniž je dotčena směrnice 96/8/ES, zdravotní tvrzení ohledně „snižování nebo kontroly hmotnosti nebo snížení pocitu hladu či zvýšení pocitu sytosti anebo snížení množství energie obsažené ve stravě“ podléhají pravidlům stanoveným v nařízení (ES) č. 1924/2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin⁽³¹⁾ a musí být založena na obecně uznávaných vědeckých důkazech a jimi podložena.

V důsledku toho má Komise za to, že platný právní rámec jako takový by měl zajišťovat bezpečné uvádění na trh a užívání produktů pro snižování tělesné hmotnosti. Komise proto nehodlá přijímat další opatření ohledně těchto produktů. Je však třeba zdůraznit, že je mimořádně důležité, aby byly příslušné právní předpisy EU v členských státech řádně prováděny a aby příslušné orgány řádně přijímaly následná opatření. Pokud má pan poslanec jakékoli informace o nedostatečně řádném provádění, bude je Komise analyzovat a případně přijme potřebné opatření.

*
* *

Otázka č. 65, kterou pokládá Małgorzata Handzlik (H-0184/09)

Předmět: Evropská observatoř pro padělání

Padělané zboží je velkou hrozbou pro konkurenceschopnost evropského průmyslu. Navíc často představuje riziko pro zdraví spotřebitele. Padělá se stále širší okruh zboží – nejen zboží luxusní, ale i potraviny, hračky, léčivé přípravky a elektronická zařízení. V rámci snahy o boj proti padělání a pirátství rozhodla Evropská rada o zřízení evropského observatoře pro padělání. Může v souvislosti s tímto rozhodnutím Komise uvést, jak bude centrum pracovat a jaké bude jeho složení, organizační struktura a pravomoci? Jaké další kroky hodlá Komise v blízké budoucnosti přijmout v oblasti boje proti padělání a pirátství?

Odpověď

(CS) Observatoř bude sloužit především jako centrální zdroj pro shromažďování, sledování a vykazování údajů a dat o porušování práv duševního vlastnictví. Bude však také působit jako fórum pro výměnu myšlenek,

⁽³⁰⁾ Úř. věst. L 55, 6.3.1996, s. 22.

⁽³¹⁾ Úř. věst. L 401, 30.12.2006, s. 1.

odborných zkušeností a osvědčených postupů. V důsledku toho se stane uznávaným zdrojem znalostí a ústředním zdrojem pro podniky a veřejné orgány činné v oblasti prosazování práva.

Dva jeho prvotní cíle spočívají ve spojení tvůrců politik, veřejných orgánů a zúčastněných subjektů činných v oblasti prosazování práv duševního vlastnictví s cílem podpořit pravidelné výměny myšlenek a sdílení osvědčených postupů a sloučit informace a data pro lepší pochopení problémů a metod používaných osobami, které práva duševního vlastnictví porušují, a v pomoci efektivnějšímu zaměřování zdrojů.

Obě funkce jsou vzájemně propojeny, protože jejich cílem je zlepšit znalosti, a vyžadují úzké pracovní partnerství veřejných a soukromých orgánů.

Prostřednictvím observatoře budou doplněny stávající mezery ve znalostech zlepšením sběru a využívání informací a dat, prosazováním a šířením osvědčených postupů mezi orgány ve veřejném sektoru, zkoumáním a šířením úspěšných strategií soukromého sektoru a zvyšováním veřejného povědomí.

Tato práce bude základem pro obecné i oborové zprávy, které budou určovat zranitelná místa v rámci EU, upozorňovat na výzvy a hrozby a poskytovat konkrétní informace o hlavních oblastech činnosti. Zprávy budou zajišťovat důkladné znalosti, na jejichž základě bude možné vytvářet strategie. Zprávy by se mohly stát i ústředními nástroji pro stanovení priorit a hodnocení pokroku.

Observatoř bude řídit Komise v rámci koordinace vyhrazené jednotky při generálním ředitelství pro vnitřní trh a služby (za pomoci externích dodavatelů).

Pokud jde o další kroky v boji proti padělání a pirátství, je také třeba poznamenat, že dne 16. března 2009 Evropská rada schválila a úředně potvrdila nový akční plán v celní oblasti EU pro boj proti porušování práv duševního vlastnictví pro období let 2009 až 2012⁽³²⁾.

*
* *

Otázka č. 66, kterou pokládá Marie Anne Isler Béguin (H-0186/09)

Předmět: Těžba uranu v Nigeru

V severním Nigeru těží uran evropské podniky. Niger patří k nejméně rozvinutým zemím. Přesto z této těžby nemá jeho obyvatelstvo žádný užitek. Těžba uranu má naopak neblahé účinky na zdraví obyvatel a na životní prostředí: v dolech je zvýšená úroveň radioaktivity a odpady z těžby představují zdravotní riziko pro obyvatelstvo žijící na hranici této oblasti. Navíc došlo za účelem těžby z ložisek k vyčerpání vrstev podzemní vody. EU musí dohlížet na odpovědnost evropských podniků usazených v Africe.

Jaký je přístup Komise k tomu, aby bylo při těžbě uranu evropskými podniky v Nigeru chráněno právo místního obyvatelstva na zdraví i zásoby podzemní vody? Může se Komise ujistit o tom, že místní obyvatelstvo bude mít z těžby ekonomický užitek, zejména prostřednictvím obchodních dohod mezi EU a Nigerem?

Odpověď

(CS) Komise pečlivě sleduje situaci v Nigeru, kde těžba uranu ovlivňuje řadu aspektů života v zemi. Především musíme mít na paměti, že tento zdroj je nezbytný pro rozpočet státu, který je jedním z nejméně rozvinutých. Stejně jako u ostatních nerostných zdrojů v zemi je jeho přínos k rozpočtu významný v důsledku činnosti řady evropských, asijských a amerických mezinárodních společností.

Dopad této těžby na životní prostředí je značný a dochází k němu v situaci, kdy jsou výzvy, jež je nutno řešit, četné a často velmi významné. Je třeba zmínit rozšiřování pouští, odlesňování a problém s vodou. Environmentální právní předpisy v Nigeru, které mají tyto otázky řešit, jsou považovány za naprosto přijatelné. Avšak velmi často chybí prováděcí předpisy a počet státních zaměstnanců na centrální i místní úrovni je často velice nedostatečný, a výsledkem je to, že strategie a nařízení lze provádět jen velice zřídka. Proto je důležité mít k dispozici dostatečné rozpočtové zdroje. Komise pomáhá Nigeru reagovat na uvedené výzvy prostřednictvím spolupráce. K tomuto úsilí přispívají značné zdroje z 10. Evropského rozvojového fondu (ERF) pro rozvoj venkova a rozpočtovou podporu i konkrétní projekty z 8. ERF, které stále probíhají, například podpora pro ministerstvo těžby nebo hygienické úpravy a čištění odpadních vod v Arlitu.

⁽³²⁾ Úř. věst. C 71, 25.3.2009, s. 1.

Těžba nerostných surovin, zvláště uranu, je také zdrojem vnitřního konfliktu, zejména na severu země. Komise zahájila jednání s Radou o problémech spojených s problematikou rozvoje a bezpečnosti regionu a pro budování míru považuje za nezbytné účast místních obyvatel na správě zdrojů, zejména prostřednictvím decentralizace, kterou důrazně podporuje a která se začíná realizovat. Na uvedeném základě se očekávají zásadní zlepšení správy místních přírodních zdrojů, ačkoli místní úroveň kvalifikace je stále velmi nízká.

Pokud jde o transparentnost správy veřejných fondů a nerostných zdrojů, Komise podporuje stanovování závazků Nigeru v souvislosti s Iniciativou pro transparentnost těžebního průmyslu (Extractive Industries Transparency Initiative, EITI), kterou Niger podepsal. Na základě Dohody z Cotonou budou tyto otázky na jedné straně sledovány v rámci provádění ERF, vzhledem k významu přikládanému problematice řádné správy v 10. ERF, a na druhé straně lze tyto otázky řešit v rámci politického dialogu podle článku 8 Dohody z Cotonou.

Pokud jde o případný zásah proti evropským společnostem či v rámci obchodních dohod mezi těmito společnostmi a orgány v Nigeru, nemá Komise v této oblasti žádné skutečné pravomoci ani právo ukládat sankce, podporuje však dodržování kodexů chování, jako je výše zmíněná iniciativa EITI.

*
* *

Otázka č. 67, kterou pokládá Jens Holm (H-0188/09)

Předmět: Mandát k jednání o obchodní dohodě o boji proti padělání (ACTA)

Podle mandátu k jednání o mnohostranné obchodní dohodě o boji proti padělání, který byl Komisi udělen dne 26. března 2008, se k jednání o dohodě ACTA připojí skupina pro otázky duševního vlastnictví. Tyto informace se objevily ve švédských sdělovacích prostředcích (mj. Dagens Nyheter a Europaportalen), které citují z mandátu k jednání o této dohodě. Kdo bude členem této skupiny? Může Komise poskytnout o informace o všech zúčastněných stranách (jednotlivých osobách, podnicích, občanských organizacích)? Existují další skupiny odborníků či poradní skupiny, které mají spojitost s jednáními o dohodě ACTA? Kdo jsou členy těchto skupin?

Odpověď

(CS) Pokyny Rady pro Komise v oblasti sjednávání mnohostranné obchodní dohody o boji proti padělání (ACTA) nestanoví zřízení „skupiny pro otázky duševního vlastnictví“, která by sledovala jednání o dohodě ACTA (ani jiné expertní či poradní skupiny nevládní povahy připojené k jednáním). Avšak v souladu se svým vyjednávacím mandátem povede Komise jednání po konzultaci s příslušnými řádnými výbory Rady ministrů EU, zejména s výborem podle článku 133, ale také s pracovní skupinou Rady pro duševní vlastnictví. Tato skupina je řádný orgán v rámci Rady, který tvoří zástupci vlád 27 členských států, kteří se pravidelně scházejí, aby jednali o otázkách souvisejících s právy duševního vlastnictví.

Aby Komise do procesu sjednávání dohody ACTA zapojila občanskou společnost, organizuje i konzultační schůzky zúčastněných subjektů. První se konala v červnu 2008 a druhá dne 21. dubna 2009. Tyto schůzky byly otevřené veřejnosti (jednotlivcům, podnikům, tisku, nevládním organizacím atd.) a jsou široce propagovány. Kromě toho Komise vyzvala zúčastněné strany, které se schůzek nemohly zúčastnit, aby předložily písemná vyjádření.

Jinou otázkou je možnost spojení dohody ACTA s určitým druhem mechanismu pro zapojení zúčastněných subjektů po podpisu a vstupu dohody v platnost. Protože práva duševního vlastnictví jsou svou povahou práva soukromá, má Komise za to, že by mohlo být přínosné předpokládat možnost přidružení zúčastněných subjektů k fungování dohody ACTA. Tato otázka je však stejně jako ostatní aspekty týkající se budoucí institucionální struktury dohody ACTA stále projednávána a dosud nebyla přijata žádná konečná rozhodnutí.

*
* *

Otázka č. 68, kterou pokládá Brian Simpson (H-0189/09)

Předmět: Provádění kodexu chování pro používání počítačových rezervačních systémů

Může Komise potvrdit, že sdružení leteckých dopravců IATA je přesvědčeno, že pro letecké společnosti neplatí článek 7.3 výše uvedeného právního předpisu ohledně zveřejňování identity cestovní kanceláře ve všech údajích v oblasti marketingu, rezervace a prodeje?

Může Komise dále potvrdit, že ji sdružení IATA informovalo o tom, že odmítne skrývat identity jednotlivých cestovních kanceláří na těchto údajích, i pokud sdružení IATA nemá zvláštní souhlas kanceláří s uváděním jejich identity v datových produktech sdružení IATA (které IATA uvádí jako tzv. Passenger Intelligence Services)?

Za třetí, potvrdí Komise, že platné budou pouze dohody o právech na anonymitu chráněných podle článku 7.3, které byly uzavřeny po 29. březnu 2009? Co hodlá Komise dělat, aby zajistila, že sdružení IATA bude dodržovat právní předpisy?

Odpověď

(CS) Článek 7.3 kodexu chování pro používání počítačových rezervačních systémů hovoří o ochraně obchodních údajů jasně. Stanoví, že údaje týkající se marketingu, rezervace a prodeje vyplývající z používání distribučních prostředků počítačového rezervačního systému cestovní kanceláří se sídlem na území Společenství nesmí obsahovat žádné údaje umožňující přímou nebo nepřímou identifikaci dané cestovní kanceláře. Toto ustanovení platí, pokud se cestovní kancelář a počítačový rezervační systém nedohodou na podmínkách používání takových údajů. Ustanovení platí stejně pro poskytování takových údajů počítačovým rezervačním systémem kterékoli straně pro jiné účely než pro vypořádání fakturace.

Proto Komise může panu poslanci potvrdit, že pro letecké společnosti platí článek 7.3 výše uvedeného právního předpisu ohledně zveřejňování identity cestovní kanceláře ve všech datových produktech v oblasti marketingu, rezervace a prodeje.

Komise má za to, že ochrana obchodních údajů je základním prvkem kodexu chování. Proto je v této věci v úzkém kontaktu se sdružením pro leteckou dopravu (International Air Transport Association, IATA), počítačovým rezervačním systémem a cestovními kancelářemi.

V této fázi si Komise není vědoma toho, že sdružení IATA odmítne skrývat identitu jednotlivých cestovních kanceláří na těchto produktech, i pokud nemá zvláštní souhlas kanceláří s uváděním jejich identity v datových produktech IATA.

Komise potvrzuje, že podle kodexu chování budou platné pouze dohody o dodržování práv na anonymitu chráněných podle článku 7.3 uzavřené po 29. březnu 2009. Komise hodlá přijmout všechna nezbytná opatření k tomu, aby zajistila dodržování Kodexu chování ze strany všech subjektů. To platí pro sdružení IATA i pro ostatní subjekty.

*
* *

Otázka č. 69, kterou pokládá James Nicholson (H-0192/09)

Předmět: Elektronické označování ovcí

Pokud nedojde ke zlepšení dohledatelnosti, přezkoumá Komise rozhodnutí o provádění návrhů na elektronické označování ovcí, protože náklady na ně jsou prohibitivní a vyloučí mnoho chovatelů ovcí z tohoto podnikání?

Odpověď

(CS) Současná pravidla o individuální identifikaci a dohledatelnosti ovcí a koz si vyžádala krize spojená s kulhalkou a slintavkou v roce 2001 ve Spojeném království a následné zprávy Parlamentu, Účetního dvora a tzv. Andersonova zpráva pro britskou Dolní sněmovnu, které naznačily, že stávající systém „skupinové“ dohledatelnosti byl nespolehlivý.

Elektronická identifikace (EID) je z hlediska nákladů nejefektivnější cestou, jak dosáhnout individuální dohledatelnosti, zejména v případech, kdy se zvířata často pohybují mezi trhy a výkrmními zemědělskými podniky. Nyní je systém připraven k praktickému použití ve složitých podmínkách.

V prosinci 2007 Rada podpořena stanoviskem Parlamentu rozhodla, že elektronická identifikace bude povinná pro zvířata narozená po 31. prosinci 2009, s omezenými výjimkami.

Komise přijímá veškerá přiměřená opatření, aby usnadnila bezproblémové zavedení těchto pravidel, a s tímto cílem nedávno zveřejnila ekonomickou studii, která má členským státům a zemědělcům pomoci co nejvíce snížit náklady na provádění.

Finanční podporu lze poskytnout i chovatelům ovcí v rámci politiky rozvoje venkova nebo formou státních podpor.

Komise je rovněž připravena zvážit, jak by prováděcí pravidla mohla usnadnit praktické uplatňování zásady individuální dohledatelnosti, kterou stanoví zákonodárce.

*
* *

Otázka č. 70, kterou pokládá Ivo Belet (H-0193/09)

Předmět: Granty v rámci akce 4.1 programu Mládež v akci

Z neoficiálních diskusí vyplývá, že při udělování grantů institucím činným v oblasti mládeže na evropské úrovni (akce 4.1 programu Mládež v akci) byl zohledňován počet činností, které dané instituce ročně organizují. Na základě tohoto kritéria bylo rozhodnuto o poskytnutí podpory.

Zjevně k tomu docházelo bez porovnávání počtu činností s velikostí organizace nebo počtem jejích členů. To menším organizacím de facto znemožňuje další způsobilost k evropské podpoře, přičemž evropská podpora má pro jejich přežití zásadní význam.

Může Komise tento postup potvrdit? Bude Komise v budoucnosti používat stejná kritéria pro výběr/vydávání rozhodnutí o udělení grantu v rámci akce 4.1? Je Komise připravena v budoucnosti porovnávat počet činností s velikostí organizace?

Odpověď

(CS) Obecně se program Mládež v akci provádí tak, aby bylo zahrnuto co nejvíce organizací bez ohledu na jejich velikost, v některých případech jde i o malé a neformální skupiny mládeže. Proto se nezaměřuje zvlášť na větší organizace.

Pokud jde konkrétně o akci 4.1 (2 % rozpočtu programu), je třeba uvést, že cílem akce je podpořit organizace, které by mohly mít na mladé lidi zásadní vliv. Je pravda, že kritéria pro udělování těchto provozních grantů zahrnují počet činností, které žadatel o grant plánuje. Počet činností však není jediným kritériem zohledňovaným při udělování grantu. V souladu s rozhodnutím, kterým byl program zřízen, jsou za způsobilé ke grantům považovány pouze organizace, jejichž struktura zahrnuje alespoň osm zemí zúčastněných v programu. To znamená, že si můžeme být jisti jejich dopadem i přes poměrně malý rozpočet.

Od roku 2007 akce 4.1 umožnila i podporu středních, a dokonce i malých organizací. Granty vyplacené v roce 2009 určitým organizacím nepřesahují 45 000 EUR, mohou však představovat až 80 % jejich ročních rozpočtů.

Komise považuje za správné pokračovat v tomto přístupu, aby zajistila určitou strukturu této části programu.

*
* *

Otázka č. 71, kterou pokládá Jan Cremers (H-0194/09)

Předmět: Definice osoby samostatně výdělečně činné

V odpovědi na otázku, které položil poslanec Evropského parlamentu Jan Cremers (E-0019/09) ohledně nutnosti definovat a uplatňovat pojem skutečné osoby samostatně výdělečně činné v EU, Komise odpověděla, že neuvažuje o návrhu definice samostatné výdělečné činnosti nebo zvláštních ukazatelů pracovního poměru na evropské úrovni.

Jak se to týká definic formulovaných v návrhu Komise KOM(2008)0650 ve věci „mobilních pracovníků“? Je si Komise vědoma toho, že v některých členských státech již existují různé definice, jejichž působnost je širší, než definice navržená Komisí, a současně v jiných členských státech regulace zcela chybí? Nebylo by proto dobré a nutné přijmout před navržením oborových opatření obecnou a jasnou definici osoby samostatně výdělečně činné?

Odpověď

(CS) Komise si je vědoma toho, že mobilní činnosti v silniční dopravě znamenají zvláštní omezení a rizika. Na úrovni Společenství byla přijata konkrétní opatření pro zlepšení bezpečnosti silničního provozu, prevenci

narušení hospodářské soutěže a zaručení bezpečnosti a zdraví mobilních pracovníků. V této souvislosti Komise pana poslance upozorňuje na směrnici 2002/15/ES⁽³³⁾ o úpravě pracovní doby osob vykonávajících mobilní činnosti v silniční dopravě, která je zvláštním právním předpisem ve vztahu ke všeobecné směrnici o pracovní době⁽³⁴⁾ a snaží se zajistit řešení pro problémy specifické pro sektor silniční dopravy.

Od března 2009 mají samostatně výdělečně činní řidiči spadat do oblasti působnosti směrnice 2002/15/ES, aniž je dotčen přezkum, který má provést Komise a který by mohl vést k zařazení těchto řidičů do oblasti působnosti uvedené směrnice nebo jejich vyloučení z této oblasti působnosti.

V této souvislosti a s ohledem na plnění směrnice 2002/15/ES Komise podala zprávu o důsledcích vyloučení samostatně výdělečně činných řidičů z oblasti působnosti směrnice a nyní navrhuje pozměnit její oblast působnosti tak, aby zahrnovala „nepravé“ samostatně výdělečně činné osoby, ale vylučovala skutečné samostatně výdělečně činné řidiče.

Komise rovněž odkazuje pana poslance na odpověď, kterou poskytla na otázku k písemnému zodpovězení č. E-0019/09.

Komise si je vědoma různých definic pracovního poměru v různých členských státech. Jak uvedla ve své odpovědi na výše uvedenou otázku k písemnému zodpovězení, po veřejné konzultaci k zelené knize Komise s názvem „Modernizace pracovního práva, jejímž cílem je řešit výzvy 21. století“⁽³⁵⁾ provádí Komise práci, která povede ke komplexnímu přehledu právní koncepce pracovního poměru, hlavních znaků, trendů a problémů zjišťovaných při regulaci tohoto pojmu v různých členských státech a soupisu hlavních přijatých opatření, včetně ukazatelů pro určení existence pracovního poměru.

S ohledem to, co zde bylo uvedeno, Komise v této fázi nepředpokládá přijetí obecné definice pojmu osoby samostatně výdělečně činné.

*
* *

Otázka č. 72, kterou pokládá Athanasios Pafilis (H-0196/09)

Předmět: Šestimocný chrom v pitné vodě

V návaznosti na své otázky k ústnímu zodpovězení č. H-0663/07⁽³⁶⁾, H-0775/07⁽³⁷⁾ a H-1020/07⁽³⁸⁾ bych se chtěl vrátit k problému dodávek nekvalitní pitné vody v nepovolené průmyslové zóně v oblasti Oinofty, způsobených znečištěním podzemních vod nebezpečnými průmyslovými odpadními vodami, které obsahují vysoké koncentrace těžkých kovů včetně šestimocného chromu. Nedávný vědecký návrh, který předložilo ministerstvo zdravotnictví a sociálních služeb USA (Agentura pro toxické látky a registr onemocnění) pod názvem „Toxicological Profile for Chromium“ (Toxikologický profil chromu) v září 2008 (kapitola 3.2.2. „Expozice orálnímu příjmu“) naznačuje, že systematické požívání látek obsahujících šestimocný chrom vedlo k závažným kardiovaskulárním, gastrointestinálním, hematologickým, jaterním a ledvinovým poruchám a rakovině u lidí a pokusných zvířat. Na druhé straně tyto důsledky nebyly pozorovány po požití trojmocného chromu ani v případě dávek, které byly stokrát vyšší než dávky šestimocného chromu.

Trvá Komise na svém názoru, že míra rizik spojených s šestimocným chromem je stejného rozsahu, jako míra rizik spojených s chromem trojmocným? Pokud ne, plánuje zavedení samostatných a přísnějších limitů pro obsah šestimocného chromu v pitné vodě, jako to učinila v případě potravinových a nápojových obalů⁽³⁹⁾? Přineslo její vyšetřování „předpokládaného znečištění řeky Asopos“⁽⁴⁰⁾ nějaké výsledky, a pokud ano, jaké?

⁽³³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/15/ES ze dne 11. března 2002 o úpravě pracovní doby osob vykonávajících mobilní činnosti v silniční dopravě, Úř. věst. L 80, 23.3.2002, s. 35.

⁽³⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby, Úř. věst. L 299, 18.11.2003, s. 9.

⁽³⁵⁾ KOM(2007)0627 v konečném znění ze dne 24. října 2007.

⁽³⁶⁾ Písemná odpověď ze dne 25.9.2007.

⁽³⁷⁾ Písemná odpověď ze dne 23.10.2007.

⁽³⁸⁾ Písemná odpověď ze dne 17.1.2008.

⁽³⁹⁾ Směrnice 94/62/ES, Úř. věst. L 365, 31.12.1994, s. 10-23, článek 11.

⁽⁴⁰⁾ Odpověď na otázku k ústnímu zodpovězení H-1020/07

Odpověď

(CS) Komise nyní posuzuje toxikologický profil chromu, který představilo ministerstvo zdravotnictví a sociálních služeb USA (ATSDR⁽⁴¹⁾). Tento návrh zprávy rozpracovává toxikologické rozdíly mezi trojmocným (III) a šestimocným chromem (VI).

Ve své odpovědi na otázku k ústnímu zodpovězení č. H-0775/07 již Komise uvedla, že šestimocný chrom je uznán za nejvíce toxickou formu ze tří mocností, v nichž se chrom vyskytuje, což návrh zprávy potvrzuje a dokládá v případě inhalační expozice. V případě orální a chronické expozice (což se týká pitné vody) však ve zprávě neexistují žádné přesvědčivé důkazy pro kvantitativní srovnání rizik spojených s expozicí šestimocnému a trojmocnému chromu.

Komise beze na vědomí zjištění uveřejněná v návrhu zprávy, která uvádějí, že orální příjem šestimocného chromu může být pro krysy karcinogenní⁽⁴²⁾ a že u náhodného požití velkého množství u lidí (vyššího než 100 mg/osoba/den), byly hlášeny kardiovaskulární a ledvinové následky. Komise rovněž bere v úvahu, že posouzení rizik EU provedené u látek s obsahem chromu (VI)⁽⁴³⁾ došlo k závěru, že pro mutagenní a karcinogenní vlastnosti nelze určit žádnou prahovou hodnotu, pod níž by neexistovalo riziko pro lidské zdraví.

Komise je velmi znepokojena riziky způsobenými příjmem chromu a bude se nadále zaměřovat na vývoj zdravotních norem, které mimo jiné zveřejňuje Světová zdravotnická organizace pro chrom (III) i chrom (VI). Komise vezme toxikologický a vědecký vývoj v úvahu při revizi směrnice o pitné vodě⁽⁴⁴⁾.

Je však třeba zopakovat, že limitní hodnoty podle směrnice o pitné vodě platí pro pitnou vodu při dodávce a nikoli pro vodu v řece a podzemní vodu v oblasti Voiozia a Evvia.

S odkazem na odpověď Komise na otázku č. E-5250/08 Komise potvrzuje, že řecké orgány předaly Komisi aktualizované údaje o režimu povolování průmyslových jednotek v širším regionu (Voiozia a východní Attika) a provádějí průběžné inspekce průmyslových jednotek.

Výsledky kontrol provedených vnitrostátními orgány prokazují nedostatečné plánování a nevyhovující nakládání s nebezpečným odpadem. Komise již ve věci nebezpečného odpadu zahájila horizontální řízení pro nesplnění povinnosti proti Řecku u Soudního dvora (C-286/08). V rámci tohoto řízení pro nesplnění povinnosti, které nyní probíhá u Evropského soudního dvora, byl použit příklad řeky Asopos.

Kromě toho se zdá, že řecké orgány přijaly přiměřená opatření, aby splnily požadavky směrnice o pitné vodě (tzn. nebylo zjištěno žádné další překračování limitních hodnot chromu).

Pokud jde o povinnosti vyplývající ze směrnice 2006/11/ES⁽⁴⁵⁾ o znečišťování některými nebezpečnými látkami vypouštěnými do vodního prostředí Společenství a směrnice 80/68/EHS⁽⁴⁶⁾ o ochraně podzemních vod před znečišťováním některými nebezpečnými látkami, neumožňují dostupné informace Komisi určit a vhodně odůvodnit případná porušení povinností. Komise bude nadále posuzovat dostupné informace a přijme veškerá nutná opatření, v případě potřeby včetně zahájení řízení o nesplnění povinnosti, aby zajistila dodržování právních předpisů ES v oblasti ochrany životního prostředí.

*
* *

Otázka č. 73, kterou pokládá Konstantinos Droutsas (H-0197/09)

Předmět: Vytěšňování drobných producentů mléka mlékárenským průmyslem v Řecku

Mlékárenský průmysl v Řecku nemilosrdně likviduje drobné producenty mléka (kteří odpovídají demonstracemi), protože trvale snižuje výkupní ceny kravského mléka s cílem zvýšit své zisky. Jedna z velkých

(41) Agentura USA pro toxické látky a registr onemocnění

(42) NTP (Národní toxikologický program), příjem 9 mg/kg tělesné hmotnosti /den.

(43) http://ecb.jrc.ec.europa.eu/DOCUMENTS/Existing-Chemicals/RISK_ASSESSMENT/REPORT/chromatesreport326.pdf

(44) Směrnice 98/83/ES, Úř. věst L 330, 5.12.1998, s. 32-54.

(45) Úř. věst. L 64, 4.3.2006, s. 52-59.

(46) Úř. věst. L 20, 26.1.1980, s. 43-48.

společností oznámila, že od 1. května 2009 přestane mléčný kartel vykupovat mléko od 120 drobných producentů a omezí distribuci čerstvého mléka ve prospěch mléka trvanlivého, přičemž zvýší dovoz. Další mlékárenský průmyslový podnik oznámil snížení cen mléka a prodloužení platební lhůty o jeden měsíc. Počet producentů mléka v Řecku klesl za posledních 15 let o 80 % a produkce, která nyní nepřekračuje 800 000 tun, pokrývá méně než jednu polovinu spotřeby.

Jaké je stanovisko Komise k mizení malých a středních producentů mléka v zemi s deficitem produkce mléka, ke snižování výkupních cen při současném nárůstu cen pro spotřebitele, k náhlé změně zvyklostí spotřebitelů a snížení výživných látek v mléce omezením spotřeby čerstvého mléka v důsledku SZP a neustávající honby za ziskem?

Odpověď

(CS) Následné reformy změnily společnou zemědělskou politiku na politiku s nižšími zaručenými cenami spojenými s přímou podporou příjmu, která má zemědělcům umožnit, aby lépe reagovali na podněty trhu.

Cílenější opatření pro rozvoj venkova dávají členskému státu možnost řešit konkrétní problémy či priority v příslušných členských státech, například podporu drobných zemědělských podniků. Drobní zemědělci, kteří dostávají méně než 5 000 EUR přímé podpory příjmu nepodléhají snížením v rámci modulace.

Při kontrole stavu bylo rozhodnuto povolit přerozdělování fondů prostřednictvím tzv. článku 68 a modulace.

Článek 68 stanoví možnost používat fondy pro řešení zvláštních nevýhod, které mimo jiné ovlivňují i producenty mléka.

Modulace poskytuje další finanční prostředky pro tzv. nové výzvy včetně restrukturalizace sektoru mlékárenství.

To jasně ukazuje význam, který Komise producentům mléka přikládá.

I když řecké ceny nezpracovaného mléka patří mezi 27 států EU k nejvyšším, Komise souhlasí s tím, že je neobvyklé, aby výkupní ceny mléka klesaly, zatímco maloobchodní ceny rostou, zvláště pokud se velká část řeckého mléka prodává prostřednictvím řecké maloobchodní sítě.

Komise v roce 2009 zavede plán, který navrhla ve svém sdělení „Ceny potravin v Evropě“ prostřednictvím pracovní skupiny za účasti příslušných generálních ředitelství (včetně GŘ AGRI). Tato práce bude zdrojem pro širší analýzu maloobchodního sektoru v Evropě, kterou Komise nyní provádí. Závěrečné zprávy pro obě činnosti se předpokládají na konci roku 2009.

Pokud jde o výše uvedený plán, Komise proto hodlá provést přezkum hlavních potenciálních protisoutěžních praktik v potravinářském dodavatelském řetězci, včetně analýzy rozdělení vyjednávací síly v řetězci. Komise rovněž plánuje přezkum nařízení s dopadem na potravinářský dodavatelský řetězec, aby určila možná zjednodušení regulace na úrovni Společenství a na vnitrostátní a místní úrovni. Dalším cílem plánu Komise bude navrhnout a zřídit stálý nástroj pro sledování toho, jak potravinářský dodavatelský řetězec funguje, a pro zajištění zvýšené transparentnosti v oblasti spotřebitelských cen a předávacích mechanismů.

Proto si můžete být jistý, že konkurenceschopnost v potravinářském dodavatelském řetězci je nadále jednou z předních otázek na programu Komise.

*
* *

Otázka č. 74, kterou pokládá Anne E. Jensen (H-0198/09)

Předmět: Zohlednění pobřežní plavby v projektu energetické účinnosti

V současné době Mezinárodní námořní organizace připravuje nástroj pro zlepšení výkonů nových lodí s ohledem na vliv na životní prostředí. Tzv. projekt energetické účinnosti pomůže hodnotit lodi na základě projektových požadavků ve fázi stavby. Tím se mají snížit emise CO₂ v odvětví lodní dopravy.

V tomto přístupu však nebyl zohledněn rozdíl mezi dálkovou a pobřežní plavbou. Kromě toho nebyla před návrhem projektu provedena žádná analýza této věci.

Souhlasí Komise s tím, že pobřežní plavba hraje nezbytně nutnou úlohu v budoucí poptávce po evropské dopravě?

Souhlasí Komise s tím, že současný návrh s sebou nese riziko narušení konkurenceschopnosti pobřežní lodní plavby? Souhlasí Komise s tím, že takový vývoj by mohl vést k tomu, že by tato doprava přešla k druhům dopravy méně příznivým pro životní prostředí?

Jak hodlá Komise přistoupit k dalším jednáním v této věci? Zajistí Komise, aby byla pro pobřežní plavbu zachována svoboda volby?

Odpověď

(CS) Pobřežní platba často oproti pozemní dopravě mezi stejnými zeměpisnými oblastmi nabízí výhody z hlediska ekonomiky, nákladů na energie, bezpečnost a infrastrukturu. Proto Evropská komise podporuje pobřežní plavbu prostřednictvím svých programů, právních předpisů a v rámci mezinárodních jednání.

Trend směřující k nárůstu dopravního přetížení, snaha o omezení tlaku na životní prostředí a hospodářská omezení ve střednědobém výhledu dále zvýší výhody tohoto druhu dopravy. Aby však mohla pobřežní plavba plně sehrát svou úlohu, je nutné zlepšit i její vnitřní kvality, zejména musí dojít k dalšímu snížení tradičních emisí a emisí skleníkových plynů.

Komise bude nadále navrhopvat na příslušných mezinárodních fórech i na evropské úrovni aktivní, ale vyvážené právní předpisy a podpůrná opatření pro pobřežní plavbu. Proto bude nadále připravovat iniciativy uplatňující zásady řádné správy věcí veřejných, a zejména co možná nejdůkladněji analyzovat výhody a nevýhody, které iniciativy hospodářským subjektům obecně přinášejí.

Pokud jde o konkrétní otázku vývoje indexu CO₂ pro projektování nových lodí (projektový index energetické účinnosti, Energy Efficiency Design Index, EEDI) ze strany Mezinárodní námořní organizace (IMO), Komise podporuje práci organizace IMO, která se snaží o přípravu indexu vhodného pro většinu plavidel. Nicméně je třeba říci, že je třeba udělat ještě velký kus práce a v rámci organizace IMO je třeba vyřešit problémy týkající se používání tohoto indexu. Komise bude věnovat zvláštní pozornost opatřením pro případné uplatňování indexu na lodě, které jsou provozovány na trasách pobřežní plavby. Kromě toho je index jedním z několika nástrojů, které by pro nové lodě platily. Jsou připravována opatření pro stávající lodě, zejména příprava indexu CO₂ pro provoz lodí, dobrovolná opatření týkající se provozu lodí a vývoj finančního nástroje, jako je mechanismus obchodování s emisními právy nebo fond tvořený z daní na lodní palivo.

*
* *

Otázka č. 75, kterou pokládá Christa Klaß (H-0200/09)

Předmět: Používání náhražek sýra

Evropští spotřebitelé by měli dostávat objektivní informace o potravinách, aby se mohli sami rozhodovat, co koupí a co budou jíst. Sýr navozuje představu konzumace mléka a zdravé stravy, ale na trh potravin v obrovské míře proniká imitace sýra. Používání náhražek sýra v hotových výrobcích, jako je pizza nebo lasagne, je na vzestupu. Tento produkt se vyrábí z palmového oleje, škrobu, mléčné bílkoviny, soli a látek zvýrazňujících chuť. Obrázek na obalu vyvolává ve spotřebiteli dojem, že byl použit sýr. V době, kdy se prodej dobrých mléčných produktů zastavil nebo klesá, čelí tyto produkty další nebezpečné konkurenci těchto náhražkových produktů.

Ví Evropská komise o této náhražce sýra a má číselné údaje o podílu těchto produktů na trhu?

Může Komise uvést údaj o hospodářské škodě nebo ztrátě obrátu pro trh mléka a sýra?

Sdílí Komise názor, že spotřebitelé jsou uváděni v omyl, jestliže reklama vyvolává dojem, že se jedná o sýr, ačkoli žádný sýr nebyl použit, a nemělo by být proto pro použití náhražky sýra zavedeno povinné označování?

Odpověď

(CS) Komise si je vědoma toho, že některé produkty se směsí mléčárenských složek a určitých tuků či bílkovin z jiných zdrojů jsou uváděny na trh jako „náhražka sýra“.

Právní předpisy EU omezují používání označení „sýr“ na produkty vyráběné z mléka a mléčných výrobků, v nichž nejsou mléčné složky nahrazovány obvykle levnějšími složkami odlišného původu. Pokud tomu tak je, nemůže označení produktu znít „sýr“ ani „náhražka sýra“, protože toto označení by bylo zneužitím chráněného označení.

Právní předpisy EU jasné stanoví, že u produktů, které nejsou na seznamu chráněných označení mléčných výrobků, se nesmí používat na štítku, v obchodních dokladech, reklamních materiálech či jakékoli formě prezentace žádné označení či informace naznačující, že produkt je mléčný výrobek.

Uplatňování právních předpisů Evropské unie vymáhají členské státy, které jsou odpovědné za kontrolu.

Komise nemá žádné údaje o významu těchto produktů.

*
* *

Otázka č. 76, kterou pokládá Georgios Toussas (H-0202/09)

Předmět: Narušení sociální jistoty ve veřejném sektoru

Rozsudek Soudního dvora ze dne 26. března 2009 ve věci C-559/07 pod záminkou vyrovnání důchodového věku mužů a žen doplňuje 5 až 17 let k věku, kdy mají státní zaměstnankyně v Řecku nárok na odchod do starobního důchodu. Také uvádí, že systém veřejného důchodového pojištění nepředstavuje systém sociálního zabezpečení, ale systém profesionálního pojištění, což znamená, že neexistují žádné záruky z hlediska věkových limitů, výše důchodů a dávek obecně. Rozsudek otevírá cestu privatizaci sociálního zabezpečení v soukromém a veřejném sektoru, přičemž zvyšuje pružnost pracovněprávních vztahů, omezuje práva sociálního zabezpečení mužů a žen a extrémně zhoršuje problémy rodin příslušníků pracujících tříd.

Jaká je odpověď Komise na bouři protestů, která v soukromém a veřejném sektoru vypukla mezi ženami a pracujícími obecně?

Odpověď

(CS) Ve svém rozsudku ve věci Komise v. Řecko ze dne 26. března 2009 Evropský soudní dvůr odsoudil Řecko za to, že nesplnilo své povinnosti podle článku 141 Smlouvy o ES, který stanoví zásadu rovné mzdy pro muže i ženy.

Podle judikatury Soudního dvora Evropských společenství představují pro účely článku 141 starobní důchody vyplácené pracovníkům mzdu vzhledem k pracovnímu vztahu, který pracovníky spojuje s jejich bývalými zaměstnavateli. V dotčené věci Soudní dvůr rozhodl, že důchody vyplácené podle řeckého práva splňují kritéria, která stanoví judikatura Soudního dvora, a proto je lze pro účely Smlouvy o ES považovat za mzdu.

Komise zdůrazňuje, že Soudní dvůr byl toho názoru, že sporná ustanovení dotčeného důchodového systému v této věci nenapravovala problémy, kterým mohly pracovnice čelit v průběhu své profesní kariéry, ale naopak, tím, že pracovnice získaly ve věci důchodového věku a minimální požadované doby zaměstnání příznivější podmínky než podmínky, které měli pracovníci – muži, byla tato usnesení diskriminační.

A konečně je třeba upozornit na to, že rozsudek Soudního dvora se týká výhradně problému rozdílu věku mužů a žen. Nijak se nedotýká organizace systému, soukromého či veřejného, počtu let, během nichž je nutné přispívat před odchodem do důchodu či výše dávek.

*
* *

Otázka č. 77, kterou pokládá Daniel Bautista (H-0204/09)

Předmět: Návštěva komisaře Louise Michela na Kubě

Může Komise vysvětlit, proč komisař Louis Michel při svých návštěvách Kuby systematicky opomíjí kubánské disidenty, včetně poslední návštěvy v březnu 2009, a proč se setkává jen s kubánskými orgány, což je jasným porušením mandátu uvedeného v závěrech Rady z června 2008, podle něhož by evropské orgány při návštěvách Kuby měly vést dialog s demokratickou opozicí na Kubě a ve svých jednáních s kubánskými orgány by se měly zabývat otázkou dodržování lidských práv, přechodu k pluralitní demokracii na ostrově a požadavkem na okamžité propuštění všech politických vězňů včetně těch, kdo byli uvězněni během „černého jara“ roku 2003?

Odpověď

(CS) Závěry Evropské rady z roku 2005 uvádějí, že během návštěv na vysoké úrovni musí být rozhodnutí o kontaktech s disidentskými skupinami přijímána individuálně. V závěrech je rovněž upřesněno, že během

těchto návštěv musí být s kubánskými orgány transparentním způsobem řešen stav lidských práv. Stejně zásady platí i v textu závěrů Rady ze dne 23. června loňského roku.

Tímto způsobem Komise udržuje přímý a otevřený dialog s vládou ve věci lidských práv včetně otázky politických vězňů. Tento přístup byl uplatňován i během posledních návštěv na vysoké úrovni, které vykonali ministři členských států Evropské unie.

Komise se domnívá, že normalizace vztahů mezi Evropskou unií a Kubou nám umožní mít větší vliv v oblasti lidských práv.

Komise udržuje pravidelný přímý kontakt s občanskou společností ve všech zemích světa včetně Kuby. Úloha Komise v této zemi je velice oceňována a občanská společnost a opoziční skupiny ji podporují. Delegace Komise na Kubě pravidelně přijímá zástupce občanské společnosti a opozičních skupin a útvary Komise v Bruselu uplatňují politiku otevřených dveří pro kteroukoli osobu či organizaci, která chce navázat konstruktivní diskusi o Kubě či kterékoli jiné zemi.

*

* *